Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

Mỹ thúc đẩy Hà-Nội và MTGP hãy tỏ thái độ mềm dịu hơn

★ *Hoa-Kỳ tố cáo Hà-Nội đã hiểu lầm sự thỏa thuận về ngưng oanh tạc và nới rộng hòa đàm*

BA LÊ 8-11 (UPI).— Phái đoàn Hoa Kỳ và Bắc Việt đã không tiến bộ được bao nhiêu trong những cuộc mật đàm về những nguyên tắc căn bản cho hội nghị Ba Lê nới rộng.

Nguồn tin ngoại giao tiết lộ như trên hôm thứ 6 nhưng cũng nói thêm rằng cuộc thảo luận chỉ có thể tiến triển thực sự nếu Việt Nam Cộng Hòa chấm dứt việc tẩy chay và chấp thuận tham gia các phiên nhóm.

Cũng theo nguồn tin này, ông Cyrus R. Vance, phụ tá trưởng phái đoàn Mỹ đã tham gia các buổi nói chuyện mật với nhân vật số 2 của phái đoàn Bắc Việt là đại tá Hà văn Lâu.

(Xem tiếp trang 8)

NĂM THỨ TƯ ★ SỐ 1.062 CHỦ NHẬT 10, THỨ HAI 11-11-68 (20,21 THÁNG CHÍN MẬU THÂN)

HÔM NAY

Đọc trang 5: VĂN-HÓA CHÍNH-TRỊ
Thanh-Tâm-Tuyền phụ trách

8 TRANG
8 ĐỒNG
PHÁT HÀNH 6 giờ sáng mỗi ngày

★ Tiền Tuyến xuất bản ngày nào để ngày đó. Không để trước một ngày như báo khác

NHẬT BÁO TIỀN TUYẾN
TIẾNG NÓI CỦA QUÂN DÂN MIỀN NAM TỰ DO
Tòa soạn Điện thoại: 24.459 — 40.271 ★ Trị-Sự và Quản-Lý: 25, 27 Tạ Thu Thâu Saigon. ★ Điện thoại 20.678 — 60.119 Hộp thư số 4

Sau khi T.T. Nguyễn-văn-Thiệu công bố công thức «hòa đàm song phương»

HOA-KỲ CÓ THỂ CHẤP NHẬN vai trò phụ trong phái-đoàn V.N.C.H.

★ Trong khi Bạch-Cung nghiên cứu đề nghị của V.N.C.H. Sáng 9-11, Đại Sứ Bunker lại hội kiến với Tổng-Thống N.V. Thiệu.

★ Chưa có phản ứng chính thức của B.V: Về công thức của VNCH.

● TỔNG-THỐNG ĐẮC CỬ NIXON CÓ THỂ GỬI ĐẠI DIỆN QUA BA-LÊ VÀ SAIGON.

● HỘI NGHỊ BA-LÊ SẼ CHỈ THOÁT BẾ TẮC KHI TT JOHNSON MÃN NHIỆM KỲ.

LUÂN ĐÔN 9-11.— Những lời công bố mới nhất về phương thức để Việt Nam có thể tiến vào bàn hội nghị tại Ba Lê đúng như sự chờ đợi của dư luận đã tới. Công thức mới này, theo như một số quan sát viên thì có vẻ như tương tự như giải pháp hai phái đoàn của ông Harriman đã đưa ra cách đây vài ngày, chỉ khác ở chỗ Việt Nam Cộng Hòa sẽ nắm giữ vai trò chính trong phái đoàn của phe tự do.

Về phía Cộng sản, dù có lời bác bỏ ý kiến trên của Xuân Thủy nhưng Hanoi vẫn chưa có công bố chính thức nào. Phái viên đài BBC đã nhận định tiếp là: «BV chắc không thể nào chấp nhận công thức của Tổng thống Thiệu được vì BV đã hô hào lập một cuộc hội đàm tay tư như vậy là cốt để dành cho Mặt Trận GPMN một vai trò độc lập trong cuộc hội đàm thì nay BV khó có thể nuốt lời cam kết với Mặt Trận GPMN được».

Cho tới nay, Hoa Thịnh Đốn chưa có phản ứng gì và chưa có một lời bình luận nào. Các phát ngôn viên chánh phủ thì cho hay tòa Bạch Ốc đang nghiên cứu đề nghị của TT Thiệu. Tuy nhiên, trong một bài bình luận được truyền đi sáng nay phái viên đài BBC tại Saigon cho hay là «Hoa Kỳ có lẽ sẽ không phản đối đề nghị này. Họ đã tự buộc mình vào ý kiến có hai phái đoàn và có thể sẵn sàng đóng vai trò phụ.»

Thế nhưng, vẫn theo nhận định của đài BBC, mặc dầu có những trở ngại kể trên» đề nghị của Tổng thống Thiệu dường như mở đường cho một giải pháp dung hòa. Giải pháp này có thể đưa đến cuộc hội đàm tay đôi mà không ai hơn kém ai tại Balê» (TV).

Bạch Cung sẽ cứu xét đề nghị mới của Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu

HOA TH ĐỐN 8-11 (Reuter)— Hôm thứ Sáu ông George Christian, phát ngôn viên Bạch Cung xác nhận đề nghị của Tổng thống Nguyễn văn Thiệu về cuộc hội đàm Ba Lê sẽ được chánh phủ Mỹ cứu xét, tuy nhiên ông không bình luận gì thêm.

Mặt khác, phát ngôn viên nói vấn đề ông Nixon qua viếng Saigon có lẽ

XEM TIẾP 1 TRANG 8

Hồi 17 giờ chiều ngày 8-11-68 Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu đã đọc bản tuyên bố ... tại Dinh Độc Lập. (TRÊN): Tổng Thống Ng... (Ảnh THANH HUY)

Giao tranh dữ dội tại Vùng 3 và 4 Chiến-Thuật: 96 Cộng quân bị hạ

Sư Đoàn Kỵ Binh Không Vận Hoa-Kỳ từ Vùng I/C.T. được đưa về gần Saigon

★ *CỘNG QUÂN PHÁO KÍCH CẦN THƠ, PHƯỚC LONG, BÌNH LONG, QUẢNG NGÃI. B-52 DỘI BOM NƠI 60 NGÀN CỘNG QUÂN ĐANG ẨN NÁU ĐỂ TOAN MỞ CUỘC TẤN CÔNG LỚN.*

SAIGON 9-11 (Tổng Hợp).— Các phát ngôn viên quân sự hôm 9-11 đã cho hay rằng bộ tư lệnh Hoa kỳ đã cho di chuyển đệ nhất sư đoàn kỵ binh không vận gồm 19.000 quân từ Vùng I Chiến thuật về vùng gần Saigon để đương đầu với mối đe dọa của Cộng quân dọc theo biên giới Cam Bốt.

Phát ngôn viên quân sự còn cho biết rằng các binh sĩ của sư đoàn này với hàng trăm phi cơ trực thăng sẽ phối hợp với các sư đoàn bộ binh của Hoa kỳ ở phía Bắc Saigon để chống tiêu diệt Cộng quân hoặc làm giảm bớt mối đe dọa của Cộng quân tại Vùng phía Bắc Saigon. Bộ tư lệnh Hoa kỳ còn cho biết rằng vùng hoạt động mới của sư đoàn 1 kỵ binh không vận sẽ là Tây Ninh, Bình Long và Phước Long.

Cũng theo bộ tư lệnh Hoa kỳ vì mối đe dọa của Cộng quân tại Vùng I Chiến thuật đã giảm sút, trong lúc đó thì mối đe dọa địch thực tại Vùng III đã gia tăng và đó là lý do đã đưa đến quyết định di chuyển sư đoàn kỵ binh không vận. kể từ tháng 6 đến nay, có khoảng 36 ngàn Cộng quân hoạt động ở vùng biên giới Cam Bốt.

Giao tranh dữ dội tại Vùng 3 và 4 Chiến thuật

SAIGON 9-11.— Nhiều trận giao tranh diễn ra sôi động ở vùng 3 và 4 Chiến thuật trong suốt ngày 8-11 giữa quân lực Mỹ và Cộng quân. 96 Cộng quân đã phơi xác qua những trận này.

Tại Bình Long, vào khoảng 14 giờ 35 chiều 8-11, binh sĩ Trung đoàn 11 Thiết Kỵ Mỹ đụng độ với một lực lượng Cộng quân không rõ quân số ở sáu cây số Tây Nam An Lộc. Cộng quân xử dụng các loại vũ khí tự động, phóng lựu RPG để tấn công binh sĩ Mỹ. Lực lượng bạn xử dụng các loại đại liên trên chiến xa dồn dập quạt lại địch. Đến 16g, địch tẩu thoát nhưng bị thiết kỵ Mỹ truy kích bén gót khiến địch phải quay lại giao chiến vào lúc 17g. Một tiếng đồng hồ sau địch thoát mất dạng bỏ lại 17 xác đồng bọn. Lực lượng bạn chỉ có bốn binh sĩ bị thương.

Tại Tây Ninh vào khoảng 15 giờ, lực lượng Địa phương Quân phối hợp với Sư đoàn 25 Bộ Binh Hoa kỳ phát giác và tấn công một số Cộng quân ở 27 cây số Đông Nam châu thành Tây Ninh, hạ được 15 tên địch, trong một trận đánh kéo dài đến ba tiếng đồng hồ. Lực lượng bạn được sự yểm trợ của trọng pháo và chiến xa có bốn binh sĩ tử thương.

Tại Bến Tre, trong nhiều cuộc đụng độ lẻ tẻ ở một địa điểm cách tỉnh lỵ 11 cây số Đông Nam, lực lượng giang thuyền sư đoàn 9 Bộ Binh Hoa kỳ đã hạ được tất cả 51 tên địch.

Tại Quảng Tín, một đơn vị tuần thám thuộc lữ đoàn khinh binh Mỹ 198. Sư đoàn Americal đã hạ tại trận 13 Cộng quân vào xế chiều qua tại một nơi cách Tam Kỳ 10 cây số

XEM TIẾP 2 TRANG 8

CHỦ TIỆM PHỞ BÌNH LÃNH 20 NĂM KHỔ SAI

SAIGON 9-11.— Ngô Toại, Chủ tiệm phở Bình ở đường Yên Đỗ đã bị Tòa án Mặt Trận vùng III chiều 8-11 kết án 20 khổ sai về tội phản nghịch vì bị can đã dùng cửa tiệm làm trụ sở hội họp của Bộ chỉ huy VC trong cuộc Tổng công kích Tết Mậu Thân.

Đồng tội danh phản nghịch với Ngô Toại, các bị can Trần văn Hưng Nguyễn ngọc Thoa, Lê văn Phước mỗi người lãnh bảy năm khổ sai miễn biệt xứ.

Ba bị can khác là Nguyễn thị Ngọc Dung, Lê thị Bông, Lê thị Ngọc Sương được Tòa cải tội danh phản nghịch thành tội danh có hành động phá rối cuộc trị an và phạt mỗi người 5 năm tù ở. Bị can Lê thị Bé can tội hành động phá rối trị an bị bốn năm tù ở.

Tòa truyền tịch thu hai căn nhà số 7 đường Yên Đỗ và số 22 Ngô Tùng Châu.

Chiều ngày 8-11-68 Tòa án quân sự mặt trận Vùng III C.T. nhóm tại Pháp đình Saigon xét xử 8 đặc công Việt Cộng 4 nam 4 nữ trong vụ Phở Bình.

1) TỪ TRÁI QUA MẶT: Nguyễn thị Bé, Lê thị Bông, Nguyễn thị Ngọc Dung, Lê thị Ngọc Sương, Ngô Toại, Trần văn Hưng, Lê văn Phước Nguyễn thị Ngọc Thoa. 8 đặc công đứng trước vành móng ngựa. (LÔ HÙNG VIỆT NAM ẢNH XÃ)

NHẬN ĐỊNH: THỰC TẾ CHIẾN-TRANH

Mới đây Đại Tướng Abrams, Tư Lệnh Viện Trợ Quân Sự Mỹ tại VN đã loan báo Cộng quân sẽ đánh lớn vào cuối tháng 11.

Trong cuộc phỏng vấn dành cho VTX ngày 7-11-68, Trung Tướng Đỗ Cao Trí, Tư Lệnh QĐ III và Vùng III Chiến Thuật cũng tuyên bố rằng Cộng quân đang chuẩn bị để mở một cuộc đánh lớn trở lại tại Vùng III. Ông cho biết hiện nay Cộng quân đang tập trung quân số đông đảo ở các vùng dọc theo biên giới và ngoài 3 Sư đoàn 5.7.9. Cộng quân còn tăng cường Sư đoàn 1 từ miền Trung vào. Trung Tướng Trí nói rằng theo ông thì Cộng quân sẽ bắt đầu mở cuộc tấn công lớn khi cuộc bầu cử ở Hoa kỳ kết thúc và ông Nixon đắc cử Tổng Thống. Cũng theo Trung Tướng Trí thì lực lượng cộng quân hiện nay đã suy giảm và do đó không thể có một mặt trận lớn và qui mô như Điện Biên Phủ, nhưng chúng sẽ đánh toàn diện chớ không có ý định đánh chiếm một vài tỉnh ở vùng biên giới.

Những lời tuyên bố của các nhà quân sự trên đây đã làm cho mọi người trở lại với thực tế chiến tranh, bởi vì hơn 2 tuần nay người ta chỉ bàn đến ngưng oanh tạc toàn bộ BV, đến «hội đàm mở rộng» mà quên rằng chiến tranh đang còn và có thể tiếp diễn một cách ác liệt.

Để hiểu rõ chiến lược điều đình của Cộng Sản, người ta sẽ không lấy làm lạ khi thấy Cộng Sản vẫn còn cố đánh lớn trong khi thương thuyết, huống hồ hiện nay vấn đề chỉ là ngưng oanh tạc toàn bộ BV và «hội đàm mở rộng» ở Balê vẫn chưa thành hình.

— Không thể quan niệm một cách hồ hởi rằng sự lắng dịu trên chiến trường những ngày trước đây là một hành động đáp ứng xuống thang chiến cuộc của địch. Các nhà quân sự đều đồng tình cho rằng sự lắng dịu đó là vì địch không làm gì được hoặc đang chuẩn bị để làm một cái gì. Do đó mà trong khi tin tức thế giới và trong nước tiếp tục xoay quanh việc hội đàm thì Quân lực VNCH và đồng minh tại miền Nam VN vẫn ngày ngày hành quân lùng diệt địch và tiếp tục khám phá nhiều kho vũ khí chôn dấu của địch. Tại Biệt khu 44, chỉ trong một ngày hành quân (7-11) các chiến sĩ của ta đã loại khỏi vòng chiến 100 tên địch. Tại vùng 4 chiến thuật chỉ trong 2 ngày 5 và 6-11 các chiến sĩ của ta đã loại 332 Cộng quân. Về phía địch, Cộng quân vẫn đêm ngày pháo kích vào các đô thị và vị trí quân sự của ta và đồng minh.

Chiến tranh vẫn tiếp diễn đều đều tại miền Nam VN trong khi trên thế giới thiên hạ bàn tán về hội đàm và hội nghị.

Đó là 2 bộ mặt tương phản của chiến tranh VN mà mọi người cần phải ý thức để đừng nghe nói hội đàm mà vội để cho địch ru ngủ bằng một viễn ảnh hòa bình còn mơ hồ và đầy cam go.

TIỀN TUYẾN

TIỀN-TUYẾN PHỎNG-VẤN CẤP TỐC

Ý KIẾN MỘT SỐ NHÂN VẬT VN về công thức hội đàm song phương CỦA TỔNG-THỐNG VNCH NGUYỄN-VĂN-THIỆU

◇ LUẬT-SƯ TUYÊN: Đó là phương thức duy nhứt tiến tới hòa đàm nghiêm chỉnh ● THIẾU-TƯỚNG CAO: Hoa Kỳ không thể nào chối bỏ công thức đó.

◇ LUẬT-SƯ LIÊNG: Tin rằng Hoa-Kỳ sẽ chấp thuận. ● THƯỢNG-TỌA TÂM-CHÂU: Tổng-Thống Nguyễn-văn-Thiệu đã làm một việc rất đúng

★ ĐẠI-ĐỨC HỘ-GIÁC: Rất hay.

SAIGON (T.T.).— Chiều 8-11 Tổng thống VNCH Nguyễn văn Thiệu vừa công bố một lập trường hòa bình mới: «công thức hòa đàm song phương giữa VNCH và Chánh phủ Hànội».

Trước khi lập trường hòa đàm mới đạt tới kết quả, ngày 9-11 chúng tôi đã mở cuộc phỏng vấn các nhân vật các giới để ghi nhận sự phản ứng chung quanh vấn đề này.

Luật sư Tuyên: tán thành lập trường của T.T. Thiệu

Luật sư Trần văn Tuyên lên tiếng tán đồng công thức hội đàm song phương mà T.T Thiệu vừa đề ra. Luật sư Tuyên cho rằng đó là phương cách duy nhứt để chấm dứt cuộc thăm dò giữa Mỹ và BV diễn ra ở Balê hầu chuẩn bị cho một cuộc hòa đàm nghiêm chỉnh khác. Luật sư Tuyên

(HẢI BẰNG)

nói thêm: «VNCH phải đoàn đi dự cuộc hòa đàm là thượng sách là hợp lý».

Phải chăng chưa có sự đồng tình tuyệt đối

Trả lời câu hỏi liệu Hoa Kỳ sẽ phản ứng ra sao trước vấn đề quan trọng này, Luật sư Trần văn Tuyên cho biết, đồng minh đôi khi họ vẫn chưa đồng tình tuyệt đối với VNCH chúng ta có khi Mỹ lại không tin mình hoàn toàn, có khi mình lại nghi ngờ Mỹ.

Tuy nhiên theo Luật Sư Trần văn Tuyên việc chấp nhận VNCH hướng dẫn phái đoàn là nên có nhưng đôi khi ở bàn hội nghị cũng nên áp dụng chế độ «lưỡng đầu». Thí dụ như chủ động trong cuộc hội đàm vẫn là VNCH, nhưng khi bàn thảo đến vấn đề gì liên hệ đến đồng minh thì họ có quyền phát biểu ý kiến với tư cách chánh yếu, như vấn đề Mỹ rút quân chẳng hạn.

Cần phải quân bình chiến trường

Được hỏi về phản ứng của Hà nội Luật sư Trần văn Tuyên cho biết thế nào Hànội cũng tỏ thái độ cứng rắn.

Tuy nhiên theo Luật sư Tuyên, điều then chốt là chúng ta phải quân bình chiến trường.

Sự quân bình ... song phương ... trị lần ... Muốn ...

XEM TIẾP 3 TRANG 8

1 tờ báo Ấn Độ đã tiết lộ: Điện thoại đỏ nối liền Hoa Th. Đốn và Bắc-Kinh đã được lập từ tháng 7-1967

TÂN ĐỀ LI 8-11 (AFP).— Một điện thoại đỏ nối liền Hoa Thịnh Đốn và Bắc Kinh đã được thiết lập từ hồi tháng 7 năm 1967 ...

XEM TIẾP 4 TRANG 8

Chủ tọa lễ gắn huy chương cho các chiến sĩ ĐPQ — NQ SADEC hữu công, Tr.T. Nguyễn văn Là tuyên bố:

C.S. đã thất bại liên tiếp trên chiến-trường nên giờ đây quay sang mặt trận chính trị

★ *Hội nghị Ba Lê là hòa bình giả tạo do C.S. bày ra để chuyển bại thành thắng. Chúng ta đã thắng không lẽ gì chúng lại đầu hàng kẻ bại.*

★ *Có 86 chiến sĩ ĐPQ — NQ Sađec hữu công được ân thưởng huy chương.*

★ *Một hồi chánh viên được thưởng 650.000 đồng*

● NGUYỄN-ĐỨC-HIẾU

SA ĐÉC 9-11-68 (T.T.).— «Hội nghị Balê chỉ là một cuộc nói chuyện hòa bình giả tạo do CS bày ra để chuyển bại thành thắng. Chúng ta đã thắng không lẽ gì chúng ta lại hàng kẻ bại. Vì thế mà chính phủ VNCH đã tẩy chay cuộc họp tay tư tại hội Balê ngày 6-11-1968 vừa qua».

Trung tướng Nguyễn văn Là, Tổng Tham Mưu Phó Quân lực VNCH kiêm Tư lệnh Địa phương Quân — Nghĩa Quân đã giải thích cho các cấp Quân Dân Chính và đồng bào Sa Đéc như trên, nhân dịp đến chủ tọa lễ gắn huy chương cho các chiến sĩ ĐPQ — NQ hữu công trong các cuộc hành quân Quyết Chiến — Sa Đéc được tổ chức thật trọng thể tại sân trường Bộ Tư lệnh Sư đoàn 9 Bộ binh vào lúc 9 giờ sáng ngày 9-11-1968.

Trung tướng Nguyễn văn Là cũng đã nhắc lại bài Thông điệp của Tổng thống VNCH đọc ngày 2-11-1968 vừa qua trước Hội đồng An ninh Quốc gia là một thông điệp lịch sử. Theo Trung tướng, Cộng Sản BV

XEM TIẾP 5 TRANG 8

NHA TRANG, THÀNH PHỐ CỦA QUÂN-TRƯỜNG

★ Đồng-Đế: Trung tâm «sửa sắc đẹp» của người trai thời loạn

● TRẦN-XUÂN-THÀNH — NGUYỄN-ĐỨC-HIẾU

(TIẾP THEO)

Đến ngày 1-11-1958, Trường được giao phó trọng trách đào tạo Hạ sĩ quan cho QL/VNCH và được chính thức đổi tên là Trường Hạ Sĩ Quan Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa.

Kể từ ngày chính thức mang danh hiệu trên, Quân Trường này được xem là một trong Quân trường nổi tiếng nhất của Quốc Gia, một lò luyện thép tân tiến với những cải tiến không ngừng. Quân Trường này đã được hướng dẫn lần lượt 13 vị chỉ huy trưởng.

Có nhiều vị hiện là Tướng lãnh đang nắm giữ những chức vụ quan trọng như TT Đỗ cao Trí Tư lịnh Quân Đoàn III, Trung tướng Nguyễn văn Là, Tổng tham mưu phó, Thiếu tướng Đoàn văn Quảng, Tư Lệnh LLĐB.. Hiện trường được đặt dưới sự chỉ huy của Đại tá Lê văn Nhật.

Trường Hạ Sĩ Quan, người ta thường nói nôm na là Trường Đồng Đế từ một doanh trại thô sơ buổi đầu đã xẻ núi phá rừng trong công tác trùng tu cho đến nay thành một cơ sở rộng lớn khang trang biến chế với thiên nhiên thành những thắng cảnh suốt từ Cù Lao cho đến đèo Rù Rì vừa hấp dẫn du khách, vừa quyến rũ...khóa sinh.

Vì sao Trường Đồng Đế được gọi đùa là Trung Tâm Tân Phá Nhan Sắc? Đây là lời nói vui với anh em báo chí của Đại tá Lê văn Nhật tại CLB Sĩ quan. Vì những thanh niên khi còn ở ngoài dân sự thường có nhiều cá biệt, mà tất cả những cá biệt đó đều phụng sự cho thẩm mỹ và thời trang. Một số thanh niên ưa thích chải chuốt, mái tóc thật dài thật bóng, làn da thật trắng sắc vóc phải thanh tao, nhẹ nhàng, điệu bộ phải là lướt... Tất cả những thứ thời trang và thẩm mỹ kể trên đều phải được để lại trước cổng quân trường. Nắng gió biển khơi, mồ hôi thao trường tác xạ chiến thuật, di hành dầu dãi đã tàn phá tất cả nhan sắc yêu điệu của thanh niên. Trước khi tới Trường Đồng Đế, một hạ sĩ quan hay sĩ quan tân khoa đều đã cứng cáp. Bước đi đã phải oai hùng, nước da đã rám đen và chắc chắn, Tóc ngắn, đứng đắn trong quân phục. Họ đã được lột xác từ một thư sinh.

Kiến khuê phòng đã trở thành một

XEM TIẾP 6 TRANG 8

Nhật báo Japan Times ra số đặc biệt nhân Quốc Khánh Việt Nam Cộng Hòa

ĐÔNG KINH 9-11-1968.— Báo Anh ngữ Japan Times phát hành tại Đông Kinh (Nhật) đã xuất bản một tập phụ trương đặc biệt gồm sáu trang lớn với hàng chữ «Phụ trương Ngày Quốc Khánh Việt Nam Cộng Hòa» (Vietnam National Day Supplement) vào ngày 1-11-68. Japan Times là tờ báo Anh Ngữ kỳ cựu nhất của Nhật Bản và có một số phát hành nhiều nhất trong số các báo Ngoại Quốc tại Đông Kinh.

Sáu trang phụ trương đăng toàn những hình ảnh và bài vở đặc sắc về VNCH, trong đó có những bài của Ông Đại Sứ Vĩnh Thọ, và Ông Phạm Đăng Sum, cố vấn sứ quán VNCH tại Đông Kinh.

Trang đầu có hàng chữ lớn chạy suốt tám cột «Việt Nam mừng ngày Quốc Khánh hôm nay», hình Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu và những bài nói về tinh thần hữu và cộng tác mật thiết Nhật Việt và kỳ vọng rằng Nhật sẽ giúp Việt Nam Cộng Hòa tái thiết (bài của Đại Sứ Vĩnh Thọ) những cuộc giao dịch Nhật Việt trải qua lịch sử (của Phạm Đăng Sum), một chính sách ngoại giao của Ngoại Trưởng Việt Nam Cộng Hòa (của Phú Sĩ) và Chánh đảng tại Việt Nam Cộng Hòa (của Văn Ngan).

Trang sau có bài và hình ảnh về hoạt động của đoàn chí nguyện Nhật Bản nhằm giúp đỡ dân quê Việt Nam Cộng Hòa cải thiện phương pháp canh tác (của Kazuyuki Yokoyama, Trưởng đoàn Chí nguyện Nhật Bản Phát Triển Nông Thôn Việt Nam).

Trang ba có hình ảnh, bản đồ và bài nghiên cứu về các sắc dân tại VN.

Trang bốn có hình đền thờ Cao Đài ở Tây Ninh và hình Ngọ Môn

XEM TIẾP 7 TRANG 8

CÁO LỖI

Vì nhiều tin cần đăng nên thiên điều tra «TIỂU VƯƠNG QUỐC BÌNH ĐỊNH» phải gác lại 1 kỳ.

Xin trân trọng cáo lỗi cùng bạn đọc.

T.T.

XIN BẠN ĐỌC LƯU Ý:

SAU SỐ NÀY, TIỀN TUYẾN NGHỈ HẰNG TUẦN

SỐ BÁO TỚI SẼ PHÁT HÀNH SÁNG THỨ BA 5-11-1968

T.T. phỏng vấn nhân vật các giới về việc Hoa Kỳ đơn phương ngưng oanh tạc toàn lãnh thổ B.V.

Ô. Phan Bá Cầm Bí thư trưởng Lực lượng Dân tộc Việt

NGƯNG OẠNH TẠC BV là hậu quả tất nhiên của chính sách sai lầm của T.T. Johnson

● Lập trường VNCH do TT Thiệu công bố là đúng không thể nào? ★ Nên triệu tập gấp Đại Hội Chính Trị toàn quốc

★ HẢI-BẰNG

(TIẾP THEO)

Phương pháp duy nhất để tìm hòa bình không CS cho VN

Trả lời câu hỏi khác của chúng tôi, Ông Phan Bá Cầm nói rằng, phương pháp duy nhứt tìm hòa bình không Cộng sản cho VN là phục hồi và phát huy chánh nghĩa quốc gia, và thực hiện cuộc cách mạng dân tộc thực sự của mình đã để mất cho Cộng sản lợi dụng lừa bịp nhân dân và quốc tế. Chúng đã núp dưới danh nghĩa «giải phóng quốc gia» mặc dầu chúng theo chủ nghĩa vô tổ quốc, chúng lại núp dưới danh nghĩa «Cách Mạng dân tộc» mặc dầu bản chất của bọn chúng luôn luôn phản dân tộc.

Hòa bình không C.S và phá vỡ trận tuyến C.S Bắc Việt

Ông Phan Bá Cầm nói thêm

— Nếu miền Nam thực hiện đúng phương pháp này thì không những chúng ta có hòa bình không Cộng Sản ở miền Nam mà chắc chắn còn phá vỡ trận tuyến Cộng Sản ở B.V để thống nhứt quốc gia.

Làm thế nào để có 1 cuộc hội đàm nghiêm chỉnh

Trả lời câu hỏi «Theo ông thì chúng ta phải làm thế nào để có một cuộc hội đàm nghiêm chỉnh?», ông Phan bá Cầm nói:

— Căn cứ theo thực trạng quốc gia, muốn có một cuộc hội đàm nghiêm

XEM TIẾP 8 TRANG 8

TIN NGẮN

HOA THỊNH ĐỐN 9-11 (UPI).— Trung tướng Nguyễn Chánh Thi hôm 8-11 đã gỏ ý muốn xin được phép trở về nước để «chiến đấu chống kẻ thù bằng bất kỳ bằng cách gì» theo khả năng của ông.

SAIGON 9-11 (AP).— Các thân nhân của gia đình luật sư Trương đình Dzu hôm 8-11 đã cho hay rằng hôm 9-11 luật sư T.Đ. Dzu đã được đưa từ khám Chí hòa ra Côn đảo.

SAIGON 9-11 (TT).— Nguồn tin từ Bộ thông tin cho hay nhật báo TIN SÁNG đã bị đóng cửa 30 ngày và nhật báo TIẾN bị đóng cửa 15 ngày.

Đón đọc từ số tới thiên điều tra nảy lửa của «TIỀN TUYẾN» HẢI BẰNG sẽ vạch trần mặt nạ bọn «buôn chiến tranh»

CÔNG TY TÂN BÌNH ĐÔNG «ĂN CẮP» CẢ 100.000 BAO GẠO CỦA CHÁNH-PHỦ!

● Nhờ đâu công ty này «ăn cắp» số gạo khổng lồ ấy?

● Vì sao hơn nửa năm nay mà vụ gian lận khổng lồ này không bị khám phá?

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng)

tạp ghi

Binh pháp Tôn Tử

Ngày hôm nay tháng trước (8-10), kẻ viết bài này được hân hạnh sang thăm xứ sở của ông Tưởng giới Thạch cùng với người «đặc phái viên Thiên Khải». Người đặc phái viên có nhiệm vụ trình bày những vấn đề văn hóa, chính trị thuộc về quốc kế dân sinh nơi trang nhất, còn kẻ hèn này có bổn phận nói về những cái tạp nhạp, nhỏ nhỏ, lỉnh kỉnh ở trang trong... Người phái viên Thiên Khải là đại diện chính thức của tờ báo, cổ cồn cà vạt xuất hiện nơi tiền trường sân khấu, ký giả Lô Răng là một tên nhà báo lem nhem đi dép cao xu xục xạo trong bóng tối hậu trường.

Người trưởng phái đoàn ký giả An Nam ta Nguyễn kiên Giang đã phát ngôn một lời chân thực. «Sang Tàu là phải nhớ tới quốc sử... Nhớ quốc sử thì con cháu của Trần hưng Đạo, Lê Lợi, Quang Trung phải gắng gỏi mà trả thù cho dân tộc ta». Chủ tịch Hội-Ký giả Nam Việt, người đã từng «hành hiệp» một lần ở Đài Bắc nên rất rõ đường đi nước bước. Người lại tuyên bố: «Ở nước ta có Tam Tinh Hải Cẩu của Bầu Ứng đáng gọi là linh đơn — nhưng đi vào thực tế thì ở Đài Loan có Đại Hùng Hoàng, công lực còn cao hơn mấy bực. Nó thuộc loại thâm cung bí sử, các vua chúa thời phong kiến Trung Hoa như thánh dược này mê vui vầy quanh năm, suốt tháng cùng tam cung, lục viện».

Kẻ viết bài này trước khi lên đường cũng đã được «dỉ tai» là Đài Bắc hiện nay nổi tiếng nhất vùng Đông Nam Á về nữ sắc. Peitou, khu ăn chơi tại thủ đô của Trung Hoa Dân Quốc đang được suy tôn làm Thái Sơn Bắc Đẩu của xóm «chị em ta». Không như ở VN việc khai thác tam giác sắt bị cấm, bên Đài Loan nó được công khai hành nghề, chị em ta có «lít xăng», có đóng thuế cùng một lúc với cường độ gia tăng của các khách sạn, nhà ngủ mọc lên như nấm. Đài Bắc hiện nay là nơi được ưa chuộng của lính Mỹ ở VN chọn làm nơi R and R (Rest and Relax: nghỉ và xả hơi). Vừa tới khách sạn Union hotel, chúng tôi đã đụng đầu với những chú GI, đen có, trắng có, cặp kè cùng với con cháu của Tây Thi, Dương quí Phi, Trịnh Đán. Khi chân ướt chân ráo tới Đài Bắc ban đêm, chúng tôi tản bộ đi thăm thành phố thì thấy số Bar và Night Club của Đài Bắc có khi còn đông đảo và phồn thịnh hơn Hòn Ngọc Viễn Đông Saigon — Chữ nghĩa để nơi các bar thấy đều viết bằng Anh Ngữ. Beer: 35 N.T. Một ly la de Đài Loan giá V35NT—NT là tiền Đài Loan giá phỏng định 1 TN chừng 5 đồng bạc ta. Như thế một ly la de ở đây giá 175 đ. Cũng như ở Saigon Tea bên ta vậy. Khách của các bar này phần đông là ngoại quốc — người Đài Loan đang thắc lưng buộc bụng làm ăn sức mấy mà vô những «máy chém» này. Tôi nghĩ tới số đô la khổng lồ chảy vào nội địa Đài Loan bằng cái kỹ nghệ khai thác tam giác sắt. Bất giác tôi liên tưởng tới nhà kinh tế trứ danh của Tàu đời Chiến Quốc Vệ Ưởng đã hiến một kế làm cho dân giàu nước mạnh đại để như sau: «à mở thật nhiều khách điếm, chọn thật nhiều con gái đẹp vào hầu hạ để thâu lấy kim ngân của khách tứ phương.» Vì phương diện này, người Trung Hoa ở Đài Loan xét ra vẫn giữ được truyền thống...

Một vài người anh em trong phái đoàn ta lúc ấy liền nổi máu giang hồ: «đi Peitou cái chăng». Phó trưởng đoàn Hồ văn Đồng liền nghiêm sắc mặt mà bảo rằng: «không nên, không nên. Đêm nay không có thiên thời, địa lợi, nhân hòa. Phải để đến lúc khác» Trước con mắt nghi ngờ, dò hỏi của một số người họ Hồ liền giải thích: Mình sang Tàu là phải áp dụng binh pháp Tôn Tử. Vì điều kiện thiên thời thì bây giờ khuya rồi, quá 12 giờ đêm rồi — mình có lên đến nơi thì những cái thơm tho, lành sạch nó «lặn» hết, còn lại toàn những thứ bá giá giết giặc. Đi như thế là không phải lúc. Về điều kiện địa lợi thì mình vừa mới sang đến nơi, không có người nào hướng dẫn; không biết nơi nào rẻ nơi nào đắt, không rõ chỗ nào hiền chỗ nào dữ, nhỡ gặp đứa lưu manh nó nhét đất thó vào mũi mình lấy tiền mình cũng không biết đằng nào mà lần. Còn về phương diện nhân hòa thì mình vừa mới bị tàu bay cánh quạt «tiền chiến» nó lắc 8 tiếng đồng hồ — sức lực anh còn được là bao mà đòi trả thù cho dân tộc... Việc này, tuy thế nó thuộc chiến lược, chiến thuật... phải tùy điều kiện thời gian, không gian và nhân lực... Cứ từ từ, không có đi đâu mà vội»...

Ký giả LÔ RĂNG

NGUYỄN-KIM-ĐỊNH
Chuyện gia đình bỏ qua. Mong anh về gặp
NGUYỄN-THỊ-MIỄU

BƯỚC ĐƯỜNG TRANH ĐẤU CỦA TÂN TỔNG THỐNG MỸ R. NIXON

Ông Richard Nixon sinh ngày 9-1-1913 trong một trang trại ở Yorba, Linda, California. Ông là con thứ của ông bà Frank Nixon. Khi ông lên 9, gia đình di chuyển tới Whittier cũng trong tiểu bang California. Thuở còn thiếu thời, ông theo học trường tiểu học và trung học Whittier, về sau ông vừa học tại trường cao đẳng Whittier lại vừa giúp việc cho tiệm bán tạp phẩm của ông thân sinh. Ông vốn có tài tranh luận khi mới còn là học sinh. Năm 1934 ông được học bổng để theo học Viện Đại Học Duke ở North Carolina, nơi mà ba năm sau ông tốt nghiệp cử nhân luật.

Làm luật sư ở Whittier, ông Nixon gặp và quen cô Thelma Catherine Patricia Ryan rồi ba năm sau thì thành hôn theo nghi lễ Thanh Giáo (Quaker).

Năm 1942 ông rời California tới Hoa thịnh Đốn giữ một chức vụ trong Ủy ban Vật giá trong thời chiến. Tuy nhiên làm việc chưa được một năm thì ông tình nguyện gia nhập Hải quân với chức Trung úy Hải quân. Ông phục vụ 15 tháng tại Thái bình Dương, được thăng hai cấp lên thiếu tá Hải quân, và năm 1946 thì ông giải ngũ. Trở về Whittier ông ứng cử và đắc cử vào Hạ viện Hoa kỳ.

Cũng trong thời gian làm Dân biểu này Ông Nixon, lúc đó 34 tuổi, đã viếng thăm Âu Châu với tư cách nhân viên ủy ban Đặc biệt Hạ Viện về Ngoại viện và giúp soạn thảo những khuyến cáo của Ủy ban đối với việc thực hiện Kế hoạch Marshall cho những quốc gia bị chiến tranh tàn phá trên lục địa Âu Châu. Thành tích của ông tại Hạ Viện, và sau đó tại Thượng Viện đã là 1 sức hậu thuẫn cho chương trình ngoại viện.

Do các thành quả của ông trong hai năm đầu phục vụ cơ quan công quyền Ông Nixon được chọn là một trong 10 người trẻ tuổi lỗi lạc trên toàn quốc do Phòng Thương Mại Hoa Kỳ tổ chức. Tháng 11 năm đó ông được tái cử vào Hạ Viện và 2 năm sau đắc cử vào Thượng Viện.

Khi tướng Dwight Eisenhower được Đảng Cộng Hòa đưa ra tranh cử Tổng thống, ông chọn Thượng nghị sĩ Nixon làm ứng cử viên Phó Tổng thống. Liên danh Eisenhower Nixon đắc cử năm đó và còn được tái cử vào năm 1956 khi đánh bại liên danh Dân Chủ của ông Adlai Stevenson.

Chức vụ Phó Tổng thống của ông được đặc biệt lưu ý trong những năm 1955, 1956 và 1957 là thời kỳ Tổng thống Eisenhower lâm bệnh nặng. Ông điều khiển chính phủ mà không để cho ai có cảm nghĩ là ông đang đoạt quyền vị Tổng thống bệnh hoạn. Ông nắm giữ vài trò hoạt động hơn các Phó Tổng Thống. Ông làm việc với Nội các của Tổng thống và trong Hội đồng An ninh Quốc gia, và làm chủ tọa các cuộc họp của Nội các và Hội đồng An Ninh Quốc gia khi Tổng thống Eisenhower vắng mặt. Theo lời yêu cầu của Tổng thống, ông đã viếng thăm 56 quốc gia trong thời gian từ 1953 đến 1959. Chính cuộc viếng thăm Nga năm 1959 ông gặp Thủ tướng Khrushchev, và hai người đã thảo luận nhiều vấn đề quan trọng.

Năm 1960 ông Nixon trở thành vị Phó Tổng thống lần đầu tiên trong 124 năm được đảng đề cử tranh chức Tổng thống. Ông đã đi vận động tại cả 50 tiểu bang. Tại 26 tiểu bang ông được 219 phiếu cử tri đoàn. Ông John Kennedy thắng tại 23 tiểu bang nhưng được tới 303 phiếu.

Hồi đó ông nghĩ rằng nếu ông không tranh luận trên đài truyền hình toàn quốc với ông Kennedy thì lại có lẽ ông đã thắng ông Kennedy. Trên các màn ảnh vô tuyến truyền hình lần ấy ông Nixon trông bơ phờ mệt mỏi trong khi ông Kennedy thì lại có vẻ mạnh khỏe. Điều đó, theo nhiều người nhận xét, đã làm cho ông Nixon mất một số phiếu khá nhiều.

Bề ngoài ông Nixon, 55 tuổi, với thân hình mảnh khảnh, đã có sự thay đổi đôi chút từ sau khi ông thất cử vào năm 1960. Do đó, người ta đã có lý do để thường bàn tán về một «ông Nixon mới mẻ» kể từ khi ông tuyên bố tranh cử ứng cử viên Cộng Hòa vào hồi tháng Giêng. Mặc dù người trong gia đình ông nói là «ông vẫn như xưa không có gì thay đổi» nhưng sự thực ông đã thay đổi phần nào.

Những bài diễn văn của ông trước đây rõ ràng chặt chẽ, tới nay đã có những câu hài hước vui vẻ. Những quan sát viên đều đồng ý là tới nay ông chín chắn hơn, tự tin hơn. Ông đã được báo chí có cảm tình hơn trước, và một thông tin viên cho hay: những người phụ tá ông hiện nay trẻ hơn là những nhân vật xung quanh ông trong cuộc tuyển cử năm 1960.

Quyết định tranh cử Tổng thống của ông Nixon không phải là công việc làm trong một giây lát. Nó là một sự nghiên cứu qua một thời gian lâu dài trước khi đi tới quyết định đó.

Sự quyết định đó đã tới vào cuối năm 1967, khi ông tin tưởng rằng trong số những người mong muốn ra ứng cử Tổng thống của Đảng Cộng Hòa thì ông là người có nhiều may mắn nhất để có thể không những được đề cử mà còn có thể đắc cử Tổng thống nữa.

Sau khi thất cử Thống đốc vào năm 1962, ông đã mở văn phòng luật sư tại Nữu Ước vào năm 1963.

Ông không tuyên bố ra ứng cử vào năm 1964 nên ông Barry Goldwater đã được đề cử làm ứng cử viên Cộng Hòa. Ông Nixon còn là một đảng viên hoạt động rất tích cực của đảng Cộng Hòa và luôn luôn gìn giữ sự đoàn kết trong đảng. Trong những cuộc bầu cử Quốc hội cũng như cuộc tranh cử Thống đốc năm 1966 ông đã đi cổ động khắp nơi cho ứng cử viên Cộng hòa.

Luôn luôn quan tâm tới những vấn đề quốc tế, nên ông tiếp tục thực hiện một cách riêng tư và trầm lặng công việc xuất ngoại tìm hiểu sự việc tại nhiều nơi trên thế giới. Ông đã khởi sự công việc này từ sau 1960. Ông cũng đã b[illegible] nhiều thì giờ hoạt động cho Hội Thanh niên Hoa kỳ. Ông là chủ tịch của hội này.

Đến nay, ông nói: «Một số những biến cố mà không người nào có thể dự liệu được từ khi tôi rời California vào năm 1963 đã khiến tôi trở lại chính trường. Những biến cố đó là những thất bại ghê gớm của Đảng Cộng Hòa vào năm 1964, là tình trạng khẩn cấp của vấn đề đối ngoại trong đại — chiến tranh Việt Nam — và quan niệm của nhiều người thuộc Đảng Cộng Hòa cho rằng tôi có thể đoàn kết được đảng này và tôi có thể lãnh đạo quốc gia, nhất là trong chính sách ngoại giao. Tôi không nói rằng những biến cố đó đã tạo nên một sự lựa chọn nhưng những biến cố đó tất nhiên đã tạo nên một thái độ và vì thế nên tôi phải trở lại chính trường. Một người đã có lần trong chính trường, đã có lần trở lại đời sống riêng của mình, thì người đó luôn luôn sẵn sàng trở lại chính trường nếu khi nào nhân dân cần đến.

Trong thời gian vận động tranh cử, ông rất bận bịu, có ngày làm việc suốt hai mươi giờ. Ông thú nhận có khi không thiết ăn điểm tâm. Có khi chương trình đòi hỏi ông phải bỏ cả bữa ăn trưa và chờ mãi tới nửa đêm mới ăn cơm tối. Điều đó khó làm ông khó chịu vì ông vốn người ăn ít.

Điều đó cũng không ảnh hưởng gì tới sức khỏe của ông. Một người bạn cũ của ông đã cho biết, «ông có một sức mạnh mà ít ai bì được».

Ông có một trí nhớ rất rộng với một trí khôn nhanh nhẹn trong các cuộc hội họp vấn đáp, và ông có thể ứng khẩu nói rất lâu mà không cần phải ghi trước những điểm cần trình bày. Ông cũng còn một thiên tài nữa là khi trình bày một vấn đề gì trên vô tuyến truyền hình, ông nói thao thao bất tuyệt cho tới khi hết vừa vặn 29 phút, còn để 1 phút cho xướng ngôn viên cổ động «bỏ phiếu cho ông Nixon».

Ông thường tự cho mình là một người bảo thủ tiến bộ giống như vị Tổng Thống thứ 26 ông Theodore Roosevelt thuộc đảng Cộng Hòa.

Về chính sách đối nội, ông theo chủ trương của ông Abraham Lincoln vị Tổng Thống đầu tiên của đảng Cộng Hòa: mục tiêu của chính phủ là làm cho các công dân những gì họ cần phải làm mà họ không thể làm cho mình được hay làm không được như ý muốn, chính phủ không nên can thiệp «vào tất cả những gì mà họ có thể làm cho cá nhân họ.»

Ông chống lại việc bãi bỏ sự dính líu của chính phủ liên bang không những trong các nghiệp vụ tư của công dân mà còn của các chính quyền tiểu bang và địa phương nữa.

Về các sự chi tiêu của liên bang ông nói: «Tôi rất tin tưởng vào thành phần tư nhân, nhưng tôi còn tin tưởng mãnh liệt hơn rằng người ta cũng cần phải tiến tới. Tôi sẽ thử áp dụng giải pháp này, nếu cần mặc dầu tôi sẽ chú trọng tới việc trợ cấp ngân khoản liên bang cho các tiểu bang và các thành phố, hơn là chi tiêu qua các chương trình do Hoa Thịnh Đốn điều khiển. Chúng ta có nhiều những Thống Đốc và Thị Trưởng trẻ, hoạt động và tôi nghĩ rằng ngày nay người ta biết tiêu đồng tiền một cách khôn ngoan tại cấp địa phương hơn là 15 năm trước đây.

Ông cũng rất quan tâm tới vấn đề kinh tế và chủng tộc tại các thành phố Hoa kỳ. Ông nói: «Chúng ta phải giữ cho các thành phố sống trong thanh bình. Phải có luật pháp và trật tự. Nhưng chúng ta phải giúp họ nhiều hơn là một cơ hội đồng đều.

Theo ý ông nhu cầu căn bản hiện nay ở Hoa kỳ là một nền giáo dục rộng rãi hơn, có thêm nhiều việc làm và cải thiện nhà cửa cho dân nghèo.

□□□

lá thư gởi mẹ

con chắc đêm nay giao thừa đến
mẹ buồn mẹ nhắc nhớ từng tên
nào con và các anh con nữa
không biết bây giờ chúng có yên

yên sao được, non sông đầy khói lửa
bọn vô thần còn reo rắc tang thương
gà Việt nam, đầu rắn quá biên cương
dân đang chịu cảnh vô cùng khổ cực

mẹ có biết lòng trai sôi uất ức
nước non này là xương máu ông cha
mà Việt minh toan tính biếu cho Nga
đưa Trung cộng về đây mưu dày xéo

đã tàn năm hoa xuân đường khô héo
họ thu về đống tới lửa thiêu rơm
khắp đó đây toàn những tiếng kêu than
của thơ dại, của già nua lớn bé

vài số mộc gọn lòng đau tiếng xé
giọng thất thanh ghê rợn giữa đêm trường
lệ tuôn rơi sầu chia xẻ âm dương
vống cáng chạy hò nhau xa thân chết

nuốt miếng cơm, cổ đau rừ mắc nghẹn
cháo tỏ lòng, mệt mỏi đậm dân công
ngã thân tàn trong những đợt xung phong
mà kết quả ? Trời ơi toàn vô ích

dân ! chỉ dân, chịu bao nhiêu xiềng xích
chân cho đời, đau đớn quá đi thôi

mẹ và con cũng xa cách đôi nơi
bao giờ gặp cảnh gia đình như trước

hoàng hôn xuống, gậy tay lần từng bước
ra cổng chờ những hình ảnh xa xôi
rồi những đêm lăn trằn hột mân côi
Mẹ nhớ lắm ! Ba con trai của mẹ

biết làm sao hiểu nhà đâu coi nhẹ
tình nước ! Trời ! sao nặng quá mẹ ơi !
nước mất đi thì nhà cũng tơi bời
và xum họp, không lúc nào có nữa

mẹ ráng chịu, cảnh cô đơn nghẹn bữa
đừng ăn thầm thao thức héo hon đi
hận đau buồn trong thời thế loạn ly
ai tránh được — không ai mà tránh được

con của mẹ đã nhưng ý dấn bước
đem tài trai gánh vác nợ giang san
dù hiểm nguy trong những lúc gian nan
nhưng hãnh diện con là con của mẹ

dòng máu Việt mẹ dưỡng nuôi san sẻ
không đời nào khuất phục nhục vong nô
không đời nào chịu chi phối Ngô Sô
do Việt cộng mưu mô dày nước Tổ

các con mẹ nguyện đáng đời khốn khổ
thề hy sinh cho chính nghĩa Quốc gia
trọn niềm riêng nghĩa nước với tình nhà
say tranh đấu, khải hoàn Xuân Dân Tộc

. . . .

và khi ấy — mẹ và con sẽ gặp...

Giao Thừa Giáp Ngọ
1954
LẠI-THẾ-CƯỜNG

HÀ-VĂN CHỌN VÀ TRÌNH BÀY

HÀNG TUẦN ĐÓN ĐỌC:

Hoa Tình Thương

Tuần báo Xã Hội Văn Nghệ ra ngày Thứ Bảy
Tòa soạn 107 Ngô Quyền, Chợlớn

BAN BIÊN TẬP:
Đức Nguyên, Phạm văn Sơn, Minh Huy
Kiều Mỹ Duyên, Nguyễn Đình Tuyên
Phương Triều, Bà Tố Oanh, Thanh Hữu
Nguyễn đức Nam, Hoàng ngọc Liên v.v...

đã phát hành ấn bản đặc biệt
hai bìa hai họa-sĩ :

LỘT XÁC truyện dài DUY-LAM

Những yêu chiến đấu và chết sau cùng của những người quốc gia sau cùng giữa gọng kìm Cộng sản và Đế quốc

THÁI-ĐỘ xuất bản — Giá 170đ

TRANH CHUA MỖI NGÀY

của LÊ ĐÌNH

BÙI-ĐÌNH *NGUYỄN-XUÂN-VIÊN* DỊCH « PERAHIM » CỦA *CONSTANT VIRGIL GHEORGHIU*

TRÊN ĐƯỜNG ĐỊNH MỆNH

(TIẾP THEO)

Và sau đó tôi đã kể lại cho mẹ tôi nghe tất cả đầu đuôi câu chuyện. Mẹ tôi để hai tay lên đầu tôi. Mẹ tôi nghe tôi nói. Tôi nói với mẹ tôi rằng tôi không có tội, mà chính là số mạng đã giết người đàn bà ghen tuông đó bằng cách ném nàng từ lầu ba xuống đường. Tôi giảng giải cho mẹ tôi hiểu phải tiêu tiền tôi để lại cách nào cho mẹ tôi khỏi bị Công an quấy rầy, rằng tiền đó là một sự giúp đỡ lớn lao khi mẹ tôi không thể làm việc được nữa, và khi mẹ tôi đau ốm và nhờ số tiền đó cuộc sống của mẹ tôi sẽ được bảo đảm.

Mẹ tôi tiếp tục để tay trên đầu tôi trong khi tôi nói, đúng như khi người ta làm lễ phong chức, lễ rửa tội, khi người ta làm phép cưới, hay xin trở lại đạo. Khi tôi nói xong, tôi sắp khóc lên nức nở, nhưng tôi vội trấn tĩnh lại để khỏi làm buồn lòng mẹ tôi thêm nữa. Tôi đã nói một cách rất can đảm. Khi tôi đứng lên, mẹ tôi đã chết. Tôi giết mẹ tôi bằng những lời nói đầu tiên của tôi, chỉ vì tôi thú với mẹ tôi là tôi quả phạm tội giết người. Mẹ tôi đã không nghe được những câu sau đó.

Thế là chỉ trong vòng một giờ đồng hồ tôi đã để lại sau tôi hai xác chết. Tôi hoảng sợ quá. Tôi đặt mẹ tôi lên giường. Tôi đào kho vàng và tôi lấy khẩu súng lục. ĐƯỢC CẤT DẤU CÙNG VỚI KHO VÀNG, ĐỂ TÔI TỰ TỬ. KHI THẤY VÀNG BẠC VÀ NGHĨ RẰNG KHO VÀNG ĐÓ SẼ RƠI VÀO TAY CÔNG AN, MÁU TÔI SÔI LÊN. CÔNG AN ĐÃ HẠ SÁT CHA TÔI. CÔNG AN ĐÃ BẺ GẪY XƯƠNG TÔI. CÔNG AN TRA TẤN MỖI NGÀY HÀNG NGÀN NGƯỜI TRONG SỐ NHỮNG SINH LINH SỐNG trên mặt đất này, như nhuốc nhất, theo ý tôi, là bọn cớm. Cớm là con vật duy nhất đánh đập nạn nhân của nó và giết nạn nhân của nó sau khi trói. Tôi đã quẹt một que diêm để đốt số vàng bạc đó đi. Nhưng vàng không cháy. Tôi lại tìm một biện pháp để vàng khỏi rơi vào tay Công an. Khi đó tôi nhớ ra rằng còn có một người nữa đã nói với tôi rằng nếu không có tôi người đó không sống được. Đó là một cô bé con, dầu tôi biết rằng vì cô ta còn bé, lời nói của cô ta không có một giá trị gì.

Khi mẹ tôi nói rằng không có tôi mẹ tôi không sống được, mẹ tôi biết và tin tưởng ở lời mẹ tôi nói. Đằng này cô bé đó nói như vậy vì còn bé dại, không hiểu câu cô ta nói. Cô bé cảm phục tôi, bởi vì cô ta nghe nói rằng tôi đã phải chịu đau khổ nhiều. Như một đứa trẻ, cô ta nói với tôi câu đó chỉ vì cái chiến công ăn cướp của tôi, chỉ vì cái tiếng vua đào hoa của tôi, chỉ vì có hàng ngàn đàn bà đã yêu tôi. Có lẽ bỗng nhiên cô bé cảm thấy yêu tôi, như tất cả những người đàn bà tôi đã biết trong đời tôi. Có thể như vậy. Nhưng điều đó không có gì quan trọng.

Dầu sao tôi cũng mạo hiểm sống thêm một giờ nữa để đi đến tiệm bánh ngọt Hoàng Gia, nơi cô bé làm việc và nói cho cô ta biết rõ rằng: «Tôi đã phạm tội giết người. Để khỏi rơi vào tay công an tôi phải tự tử. Cô em là người quen duy nhất của tôi. Tôi có một số tiền. Sau khi tôi chết tôi không cần đến nữa. Tôi biếu cô. Nhiều tiền lắm. Một món tiền khổng lồ.

Cô phải để ý trong khi tiêu xài, đừng để cho công an nghi ngờ, và cô sẽ có tiền tiêu suốt đời. Nghĩ như vậy tôi thực hành ngay. Mười lăm phút sau tôi đã đứng trước cô bé trong sân nhà hàng bánh ngọt Hoàng Gia. Tôi biếu cô bé cái đẫy bạc và vĩnh biệt cô ta. Tôi quay lưng đi thẳng. Khi tôi nhảy lên xe điện tôi thấy cô bé chạy theo tôi. Cô ta nắm lấy tôi và không chịu rời tôi ra nữa. Tôi có nói với cô bé: «Cô gái nhỏ của tôi, phải chết».

Cô bé trả lời là cô muốn chết cùng tôi. Chúng tôi vào căn nhà này. Tôi không làm cách nào để rời cô bé ra được. Cô ta luôn luôn kèm bên tôi. Cô ta yêu cầu tôi giết cô ta trước. Tôi không bao giờ giết được ai cả. Tôi không có tâm hồn một kẻ giết người. Cô ta lậy van tôi, nói rằng cô ta muốn đi bên cạnh tôi trong cái chết. Cô ta van lơn đến độ tôi chú cô ta biết là trong đẫy có ma túy. Cô ta uống và nằm xuống giường.

Giờ đây cô ta đã gần như bất tỉnh. Cái chết bắt đầu hành hạ. Cô ta mặc một cái áo choàng trắng trên có thêu chữ: «Nhà hàng bánh ngọt Hoàng Gia». Giờ đây cô ta đã gần như chết rồi. Cô ta luôn mồm gọi tên tôi. Cô ta muốn tôi đến gần cô ta khi thuốc độc đã hủy hoại cô ta, và tôi sẽ bắn một phát đạn vào giữa tim tôi. Tôi sẽ ném khẩu súng đi, sẽ lấy cô bé và tôi sẽ chết bên cạnh cô bé, với cô bé, như cô ta mong ước. Chúng tôi sẽ đi bên cạnh nhau cùng một nhịp đến nơi vô tận. Trong cõi chết. Giờ đây, tôi biết là cô ta yêu tôi, và tôi hiểu rằng chính tôi cũng yêu cô ta.

(CÒN NỮA)

Kết quả XỔ SỐ KIẾN THIẾT

XỔ NGÀY 05-11-1968
loại 11A1-11A2
11A3-11A4

Số độc đắc trúng 2 triệu đồng
895.431

Trúng 200.000 đồng
133.592
969.910
072.597
996.880
749.783

Trúng 100.000 đồng
754.383
223.259
141.393
900.162
155.038

Trúng 20 000 đồng
25122 64716 99750
88906 53790 09720

Trúng 10.000 đồng
6.721 7.541

Trúng 2.000đ.	392
Trúng 1.000đ.	994
Trúng 200đ.	76

Những vé có 5 con số giống lô độc đắc đều trúng lô an ủi 4.000đ

NHẬT BÁO **tiền tuyến**
TIẾNG NÓI CỦA QUÂN DÂN MIỀN NAM TỰ DO
Năm thứ Tư • số 1069 • Chủ nhật 10, thứ hai 11-11

Sửa đổi chức chủ tịch UB Bài trừ Tham nhũng tại các Địa phương

★ CHỨC NÀY TỪ NAY DO CHỦ TỊCH HỘI ĐỒNG TỈNH, THỊ XÃ... KIÊM NHIỆM ● CÔNG CHỨC VÀ VỢ CON ĐƯỢC MIỄN TRẢ TIỀN KHẤU TRỪ BỆNH VIỆN KHI NẰM ĐIỀU TRỊ TẠI CÁC B.V. CÔNG

□ MAI LINH

SAIGON (TT). — Để thúc đẩy công cuộc bài trừ tham nhũng tận gốc, Thủ tướng Trần văn Hương sáng 8-11 đã ký sắc lệnh số 145 sửa đổi điều 2 sắc lệnh số 112 ngày 14-8-68 ấn định thành phần Ủy ban Bài trừ Tham nhũng Địa phương. Theo điều 2 của sắc lệnh 145 vừa ban hành thì thành phần Ủy ban Bài trừ Tham nhũng Địa phương được ấn định như sau:

— Chủ tịch Hội đồng Đô Thị, Tỉnh... Chủ tịch.

— Đại diện Đô, Thị, Tỉnh Trưởng... Hội viên.

— Hai đại diện thân hào nhân sĩ (do Hội đồng Đô Thị, Tỉnh mời) Hội viên.

— Ba đại diện quân, cán, chính do Hội viên.

Mỗi ngành (quân đội, cán bộ, công chức) bầu lên.

Cần nói thêm là trước đây chức vụ Chủ tịch Ủy ban Bài trừ Tham nhũng địa phương do các vị Tỉnh, Thị, Đô trưởng đảm nhiệm và sự việc đó gây nên 1 luồng dư luận sôi nổi.

Vấn đề thẩm quyền giải quyết mọi công việc

Ngoài ra, Phủ Thủ tướng cũng vừa gửi một thông tư cho các Bộ để lưu ý về vấn đề thẩm quyền giải quyết mọi công việc liên hệ. Theo văn thư của phủ Thủ tướng thì nhiều trường hợp thông thường các bộ có thể tùy quyền giải quyết nhưng vẫn trình lên Thủ Tướng để xin quyết định.

Sự kiện này đã làm cho công cuộc điều hành chung thêm đình trệ ngoài ra còn có thể tạo một thông lệ bất lợi cho đường lối hữu hiệu hoa nền hành chánh hiện tại, trái với nguyên tắc phân quyền và phân nhiệm. Theo tinh thần văn thư của Phủ Thủ Tướng thì từ nay các Bộ cứ lãnh phần quyết định mọi việc trong phạm vi quyền hành và trách nhiệm đã được quy định, chỉ những vấn đề gì có tính cách đặc biệt an ninh, chính trị mới cần xin chỉ thị của Phủ Thủ Tướng.

Sở cảnh sát Hành chánh thuộc Tổng Nha CS được sáp nhập vào Bộ Nội Vụ

— Do quyết định số 817 của Đại Tướng Tổng Trưởng Nội Vụ, Phòng xuất nhập cảnh và Phòng Kiểm Soát Di Trú của sở Ngoại Kiều và Phòng Thông Hành của sở Cảnh sát Hành chánh nguyên thuộc Tổng Nha Cảnh Quốc Gia đã được sáp nhập vào Sở Xuất Nhập và Di Trú của Bộ Nội vụ. Cũng theo quyết định này thì phần vụ sưu tra, kiểm soát và an ninh hành vi chính trị thuộc 2 sở nói trên vẫn do Tổng nha CSQG phụ trách. Sự sáp nhập này sẽ giúp cho thủ tục cứu xét hồ sơ xuất ngoại của người VN và lưu ngụ của ngoại kiều được mau chóng và khoa học hơn.

Công chức được miễn trừ tiền bệnh viện

— Để nâng đỡ giới công chức trong hoàn cảnh chật vật hiện tại, Thủ tướng Chánh phủ đã quyết định cho công chức chánh ngạch và nhân viên ngoại ngạch, khế ước, phù động lương khoản cũng như vợ con những công chức này được miễn trả khoản tiền khấu trừ bệnh viện mỗi khi vào nằm điều trị tại các bệnh viện công Việt Nam trong suốt thời gian chiến tranh. Những chi phí điều trị này sẽ do ngân sách cơ quan xử dụng công chức đài thọ.

CẦN BIẾT

B.S. THƯỜNG TRỰC

(Tối Chủ Nhật ngày 10-11-1968 từ 14g30 đến 6 giờ sáng thứ Hai)

(Trưa thứ Hai ngày 11-11-1968 từ 13 giờ đến 14 giờ 30)

B.S. Nguyễn Tuấn Phát 360 Lý Thái Tổ, Ngã Bảy SAIGON

BS. Nguyễn Tuấn Anh 78 Tản Đà CHOLON

BS Đặng minh Tâm 193 Trương tấn Bửu P. Nhuận GIAĐỊNH

(Tối thứ hai 11-11-1968 từ 19 giờ đến 6 giờ sáng thứ ba).

(Trưa thứ ba 12-11-1968 từ 13 giờ đến 14g30).

B.S. Tô Đình Phong 132 Tổng Đốc Phương CHOLON

B.S. Nguyễn Thứ 20 Huỳnh quang Tiên (Cống Quỳnh nối dài) SAIGON

BS. Nguyễn thị Mai 9 Trần quốc Toản SAIGON

(Tối thứ ba 12-11-1968 từ 19 giờ đến 6 giờ sáng thứ tư)

(Trưa thứ tư 13-11-1968 từ 13 giờ đến 14 giờ 30)

B.S Trần văn Ninh 159 Võ Tánh SAIGON

B.S Trần kim Hoàn 164 Chi Lăng Phú Nhuận GIAĐỊNH

B.S Nguyễn trọng Nhân 575 Bà Hạt CHOLON

B.S Nguyễn Huỳnh thị Liên 16 Kỳ Đồng SAIGON

ĐƯỢC PHÉP BÁN NHƯỢNG NHÀ TẠI CÁC CƯ GIA LIÊM GIÁ CUỘC

SAIGON. — Hội Đồng Quản trị và Ủy Ban phân phát nhà Gia cư Liêm Giá cuộc hôm 15/10 vừa qua đã quyết định thâu hồi thông cáo số 110/GCLGC ngày 2/3/66 về việc tuyệt đối cấm sang nhượng nhà gia cư liêm giá cuộc.

Tuy nhiên trong vấn đề sang nhượng hoặc điều chỉnh tình trạng nhà những thể thức sau đây sẽ được Gia Cư Liêm Giá Cuộc áp dụng:

— Chỉ cứu xét đơn xin sang nhượng những căn nhà mua góp đã trả tất tiền mua nhà.

— Chỉ cứu xét đơn xin sang nhượng những căn nhà mua góp từ một năm trở lên, những căn nhà mới cấp phát dưới một năm không thể chấp thuận cho phép sang nhượng mặc dầu tiền mua nhà được trả xong trước thời hạn ấn định trong giao kèo mua góp nhà.

Sau khi căn nhà được phép sang nhượng hoặc được phép điều chỉnh tình trạng sang nhượng bất hợp pháp thời hạn áp dụng để cứu xét đơn nhượng lần kế tiếp là 1 năm sau.

— Trường hợp những căn nhà cũ đã trả tất tiền mua quá 5 năm kiểm soát thủ tục sang nhượng được giản dị hóa không bắt buộc phải chờ đợi 1 năm rồi mới cho phép sang tên lần kế tiếp và người mua lại nhà cũ chỉ cần làm đơn kèm theo một bản sang nhượng hợp pháp để Gia Cư liêm cuộc cho qua tên trong danh bộ đất Đô thành hay đất riêng của Gia Cư liêm Giá Cuộc.

- Trong dịch vụ lập hồ sơ nhượng nhà và qua tên trong bộ đất Đô thành hay đất của Gia Cư Liêm Giá Cuộc Gia Cư Liêm Giá Cuộc được hưởng một khoảng bớt phí là 500 đồng cho mỗi vụ sang tên, ngoài ra đương sự không phải đóng thêm 1 lệ phí nào cả.

Thể lệ và chi tiết lập hồ sơ có thể hỏi Tòa Đô chánh (ghi số số 9) bắt đầu từ hôm nay.

Thượng Viện mời BÁO CHÍ THẢO LUẬN VỀ DỰ LUẬT BÁO CHÍ

SAIGON. — Ủy Ban Tư Pháp Định Chế Thượng Viện vừa gửi giấy mời các Chủ tịch đoàn thể báo chí, chủ bút, chủ nhiệm và quản lý các nhật báo, tuần báo Thủ đô dự buổi thảo luận về dự luật báo chí do Ủy ban tổ chức tại phòng đọc sách, hội trường Diên Hồng hồi 9 giờ 30 sáng 11-11-1968.

Giấy mời trên do Nghị sĩ Phạm nam Sách, Chủ tịch Ủy ban Tư pháp Định chế Thượng nghị viện ký, còn nói thêm là buổi thảo luận này bị hoãn đến nay vì những biến chuyển thời cuộc.

BẾN XE MỚI CHO XE LÔ SAIGON — TÂN-AN

TẠI ĐƯỜNG TRƯƠNG TẤN BỬU SAIGON

SAIGON. - Tòa đô chánh sẽ chỉ định khoảng bến đậu dành cho 30 xe lô Saigon Long An tại bến xe Trương tấn Bửu trong vài ngày tới đây.

Để có tài liệu xúc tiến việc này, Tòa Đô Chánh đã yêu cầu tòa tỉnh trưởng Long An gởi bản danh sách 30 chủ xe cùng với số xe liên hệ và phóng ảnh thẻ chủ quyền những xe lô mà tỉnh này đã tuyển lựa.

Ty Cảnh sát Quốc gia Công lộ sẽ cứu xét và giới thiệu đến sở kiểm soát xe tự động Bộ Công Chánh và Giao thông vận tải xin cấp chứng chỉ tạm lưu thông hoặc sổ lưu thông trước khi ty sở quan cấp giấy phép đậu bến.

Ngoài ra, trong văn thư gởi Tòa Tỉnh Trưởng Long An Tòa Đô Chính đã nhắc lại vụ Dân biểu Lê tài Hòa, trước đây có xin cho ra 19 xe lô Saigon — Long An và yêu cầu tòa Tỉnh Trưởng Long An minh xác xem 19 xe trên có nằm trong số 30 xe lô của nghiệp đoàn xe lô Tân An không để tiện việc sắp xếp bến.

XEM TRANG 7

Mưa trên cây sầu đông
● của NHÃ CA

VỢ MỘT CHỦ TIỆM THUỐC TÂY bị bắt quả tang tư tình

VỚI 1 SĨ QUAN TẠI ĐƯỜNG BẠCH ĐẰNG

● **Bị bắt tại trận, viên Sĩ quan rút súng toan tự tử**

GIA ĐỊNH. — Vào khoảng 9 giờ đêm 7-11, tại đường Bạch Đằng (Gia Định) thừa phát lại Cao văn Tại hiệp với quân cảnh đã đến lập vi bằng 1 vụ thông gian giữa 1 phụ nữ vợ chủ 1 nhà thuốc tây ở Qui Nhơn với 1 Thiếu tá.

Điều đáng chú ý trong cuộc bắt thông gian này, vị sĩ quan này đã lên cò súng lục từ trên lầu chạy xuống nhà dưới, đầu tiên người ta ngờ là vị sĩ quan này chống với nhân viên công lực, nhưng sau đó thấy ông này có ý tự sát nên quân cảnh đến can thiệp kịp.

Được biết Ông Trần Trọng H. chủ nhà thuốc tây ở Châu thành Qui Nhơn (Trung Phần) có vợ là cô Tôn nữ Ngọc B. 32 tuổi, vợ chồng ăn ở đã có 3 mặt con. Cuộc sống của gia đình ông chủ nhà thuốc tây rất được đầy đủ. Thế mà gần đây, vợ chồng ông H. thường có việc bất hòa đến gây gổ chỉ vì ông H. nghi bà Ngọc B. chia sớt tình yêu với kẻ khác.

Bao lần khuyên can giàn xếp trong gia đình không hiệu quả ông H. phải đưa nội vụ đến pháp luật nhờ giải quyết.

Hôm 28-10, bà Ngọc B. vào Saigon bảo rằng đi thăm bà con, nhưng sự thật vì đã yêu Thiếu tá Trần ngọc S làm việc tại bộ XDNT.

XEM TIẾP TRANG 6 **H**

KHÔNG PHẢI CHƠI CHẠ!

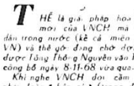

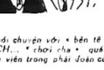

THẾ là giải pháp hòa bình mới của VNCH mà toàn dân trong nước (kể cả miền Bắc VN) và thế giới đang chờ đợi đã được Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu công bố ngày 8-11-68 vừa qua.

Khi nghe VNCH đòi cầm đầu phái đoàn « bên ni » (trong đó có đại diện của Chính phủ Huê Kỳ) để nói chuyện với « bên tê », có người cho rằng như vậy là VNCH... « chơi cha » quá! Bắt đại cường quốc Huê Kỳ làm nhân viên trong phái đoàn của mình là một chuyện « động trời ».

Thật ra những ai nghĩ như trên là còn nhiều tự ti mặc cảm, miệng nói chủ quyền dân tộc mà trí óc không dám nghĩ đến hành động.

Mấy ông Hum-phờ-rây, Mang-phiên, Phum-rai v.v... Khoan nổi xung mà hãy nhớ lại đi! Có phải khi nào nói đến chiến tranh VN trước đây, các nhà lãnh đạo Huê Kỳ cũng đều tuyên bố rằng chiến tranh này là của nhân dân VNCH, Chính phủ VNCH và nhân dân VNCH phải đóng vai chủ yếu. Vậy thì chẳng có gì là lạ khi VNCH cầm đầu phái đoàn bên bị xâm lược để nói chuyện với phái đoàn của quân xâm lược khi thấy cần hòa đàm để kết thúc chiến tranh.

Có... « chơi cha » chăng là hành động đơn phương ngưng oanh tạc BV của Tổng Thống Dôn-xơn rồi lại dùng áp lực để bắt VNCH phải đến bàn hội nghị ngồi ngang hàng với MTGPMN trong khi Chính phủ và nhân dân VNCH chỉ chấp thuận nói chuyện tay đôi với Bắc Việt.

DÔN TỔNG THỐNG NGHĨ SAO?

TỔNG THỐNG Dôn-xơn đã vấp phải một lỗi lầm lớn là đã đơn phương ngưng oanh tạc toàn bộ BV. Làm như vậy ai cũng thấy Mỹ vô tình tự nhiên mình là kẻ « gây chiến » ở miền Bắc VN đúng như Cộng Sản đã tuyên truyền từ trước đến nay. Giờ đây Cộng Sản đang khai thác « thắng lợi » đó và vẫn tiếp tục pháo kích vào các đô thị ở miền Nam, coi như Mỹ ngưng oanh tạc... « vô điều kiện »! Thậm chí Cộng Sản còn pháo kích luôn cả các đồn của quân Mỹ nữa!

Tổng Thống Dôn-xơn còn vấp phải một lỗi lầm lớn là coi thường chủ quyền của VNCH nên ông đã gặp phản ứng mạnh khi hối thúc VNCH đi dự Hội nghị tay tư ở Balê.

Giờ đây, dù ông Nixon đã đắc cử Tổng Thống thứ 37 của Huê Kỳ, Tổng Thống Dôn-xơn cũng còn nhiều công tác quan trọng phải làm từ nay cho đến ngày 20-1-1969 là ngày bàn giao trong đó có việc cố gắng để đi đến một giải pháp trong danh dự

(XEM TIẾP TRANG 6)

«LE MONDE» VÀ «LE FIGARO»

Hai tờ báo lớn của Pháp KHEN NGỢI ĐOÀN VĂN NGHỆ V.N.

SAIGON. — Hai báo «Le Monde» và «Le Figaro» trong mục «trình diễn giải trí» đều có nhắc đến sự thành công của phái đoàn văn nghệ VNCH tại Balê.

Dưới nhan đề «Hình ảnh miền Nam VN tại Pháp được thể hiện tại hí viện Pleyel» báo «Le figaro» viết «Qua những vụ điệu dân ca và thoại kịch, người ta đã khéo phác họa hình ảnh 1 dân tộc tuy chìm đắm trong khói lửa nhưng vẫn luôn luôn tha thiết với nề nếp cổ truyền và sự phát huy nghệ thuật. Những tràng pháo tay tán thưởng của giới mộ điệu Pháp đã biểu lộ cùng một lúc tinh thần thông cảm, sự trìu mến và mối thân tình kỳ cựu».

Dưới nhan đề « Tạp diễn VN » (Variétés Vietnamiennes) mở đầu một bài báo có đóng khung báo «Le Monde», cùng một đề tài, đã bình luận như sau «không phải dễ mà được xem một cuộc trình diễn của người V.N ngay tại Ba Lê. Trong cuộc trình diễn hai tối thứ bảy và chủ nhật vừa qua tại hí viện Pleyel của một phái đoàn văn nghệ VNCH, người ta đã khéo léo phối hợp văn nghệ cổ truyền với kịch nghệ cải lương qua nhiều màn tạp diễn.

«Khán giả ngoại quốc không khỏi lưu ý nhiều nhất đến tính chất phong phú huy hoàng của trang phục âm điệu thâm trầm du dương của những câu ca dao — trường tồn qua bao thế hệ — hay hơn nữa, đến nhịp điệu vui tươi của các bản dân ca bắt nguồn từ 1 di sản nghệ thuật cổ truyền phong phú.

«Kể mộ điệu có vẻ khá đông, đã thích thú vì tình cờ được thưởng thức trở lại một «màn» yêu đương hay một giai đoạn nhắc lại sự tích Triệu Đà, một công thần lập quốc của đất nước.

«Tài nghệ của Phùng Há, ngôi sao sáng của «cải lương» cùng với nét duyên dáng của Thanh Thanh Hoa đã hòa hợp với sự diễn xuất độc đáo của cô đào khả ái Thanh Nga một Ngôi sao sáng khác của nền kịch nghệ cải lương Saigon.

Khán giả cũng đã nhiệt liệt tán thưởng những « trò » vui của Trì Trạch và của AVT làm nhớ đến nhóm «Frères Jacques» khi xưa của xứ nhà. Họ cả xứng đáng với những tràng pháo tay tán thưởng

GIÁM - SÁT - VIỆN VẪN ĐẶT TẠI ĐỊA CHỈ CŨ

SAIGON — Văn phòng Quốc Vụ Khanh vừa ra thông cáo yêu cầu đồng bào mỗi khi có việc cần giao dịch với Giám sát viện nên gởi đơn từ đến ông Ng v Sĩ Chủ tịch Giám sát viện, ở địa chỉ cũ, 27 đường Ng trung Trực.

Nếu đồng bào cần tiếp xúc với Quốc Vụ Khanh với Mai Thọ Truyền, thông cáo tiếp, thì xin liên lạc với Văn Phòng Quốc Vụ Khanh 140 đường Hai Bà Trưng Saigon.

Được biết ngày 4 tháng 11 năm 1968, ông Quốc Vụ Khanh Mai thọ Truyền đã bàn giao Viện Giám Sát cho ông Nguyễn văn Sĩ, Niên Trưởng Giám Sát Viện mới được bổ nhiệm.

ĐỌC TRANG 4 MỖI NGÀY
Hoa Xuân
◇ HÀ VĂN phụ trách

●●● Phóng sự sống sượng của NGƯỜI HỌ TRẦN ●●●

SẮC ĐẸP NGỤY TẠO

8) Đi Đâu mà vội và vàng Mà đụng phải ngực, mà quàng «cả eo»

(TIẾP THEO)

— Con khỉ, người ta đang lái ô tô mà cũng đang tâm chặt cẳn cỗ... rủi, nội công ngươi ta kém, ô tô nó lao cha nó vào chỗ «cấm địa» Im Pi nó phơ thấy mẹ... biết chưa đồ... vú phụ!

Thủy cười không chút thù hận, nàng nép thân hình vào tôi gần hơn nàng nói:

— Em biết mình nội công thâm hậu, không cần xài xảy xập nhi... Em yêu mình ở chỗ đó đó... biết chưa.

Mặt tôi vênh lên 1 chút nữa chân tôi tống mạnh vào ga sang chiếc xe vọt lên tôi hỏi:

— Sắp tới Đại lý thuốc chưa

— Làm gì mà nóng vậy mình... từ từ thôi chứ? Sắp tới rồi... mình biết không Công việc mần ăn phát đạt nhất bây giờ là «Mỹ phẩm và thuốc Hồi Xuân».

Tôi đổ quạo:

— Thuốc cái con khỉ, để cho người ta lái xe từ bỏ màu bây giờ — Chỉ có xảy xập nhi bán chạy thôi mà.

Thủy xiết mạnh và hút đầu vào bả vai tôi. Tôi thấy thế, lại la:

— Bộ ruộc giả lâu ngày không gọ hôi thấy mẹ đi, có cất đi không, khách trú nó cười vào mặt kia kìa

— Cái gì anh nói ai cười, ai giả, cái gì giả... chồng mất nhìn coi

Thấy Thủy nổi điên, tôi vội vàng nựng giò:

— Anh xin lỗi mình, tại mình trang bị nhiều thứ giả quá nên lúc nào anh cũng bị ánh ánh.

Thủy vẫn chưa hết giận, nàng ngúng nguẩy.

— Phải tôi giả, tiền cũng giả, ô tô cũng giả, cái gì cũng giả, có một mình ông là thật, phải thế không?

— Oan anh quá, mình ơi!

— Cái gì oan, anh ba que thì có quẹo tay mặt... quẹo tay mặt.

Tôi bẻ tay lái chiếc xe nghiêng đi hất Thủy xa chỗ ngồi của tôi — Thủy cười rộ:

— Anh quỉ lắm nghe lợi dụng biết lợi dụng thời cơ lắm, khà khà.

Tôi mỉm cười vì hòa bình được vãn hồi, thì thôi nhìn chiếc xe hơi bị cái gì húc mạnh. Tôi thắng gấp. Một chiếc xe Honda S.90 lấn xéo ra đường, ông chủ nó lồm cồm bò dậy, nhìn Thủy mỉm cười rồi nói:

— Ấy là... xúi... xúi la — cái lầy xíu lớ... Ngộ xin lỗi... Xin lỗi hà... Tôi ngẩn ngơ nhìn ông bạn đồng minh không làm có ý kiến gì. Thủy cười ngặt bộ ngực mỹ viện tặng nó tung lên làm cái ông phải gió đi Honda S.90 cứ đứng thộn ra mà nhìn «phi trường của Thủy» trong khi Thủy thản nhiên rút cái «mùi xoa» cài ở kẽ nách ngực, đưa lộn mặt chấm chấm (dân phụ nữ có đánh phấn mặt, chân tay không bao giờ dám dùng khăn... lau mà chỉ chấm chấm thế thôi).

Sau cuộc chấm mồ hôi trình diện ngực bây giờ Thủy bước sang màn trình diễn đùi.

Thủy õng ẹo đi qua đi lại nhìn ngắm hông xe hơi — Nàng xít xoa

Sơ mó, chỗ Sơn bị tráy rồi nàng nhìn về phía địch thủ (tức là cái ông Xủi Quẩy) mà là lời nói theo điệu tuồng Tàu:

— Ơ cái lầy... cái lị dám ngả hẻ cái lị phải bồi thường hẻ

Thủy vừa nói vừa quay quay cái mùi xoa theo lối trình diễn « Vũ dân tộc » cái nhà ông khách trú cứ ngẩn ngơ, ngơ ngẩn cúi nhìn ngực Thủy — Tôi vừa mới chiêu hồi được thông minh nên mới «phát hiện» được cái lý do dụng xe của ông bạn... da vàng ham ngó... Tôi liền bước lên một bước, lập tức hắn cũng lui một bước. Thủy có vẻ tinh thông binh pháp nên khi thấy tôi trình diễn màn «chiến lược Lâm Bưu» nàng bèn đốt cháy giai đoạn, nàng sừng sộ túm ngực địch thủ mà quát:

— Có chịu bồi thường không?

— Dạ... chịu.

— Năm ngàn.

— Nhiu quá hê...

— Cái gì mà nhiều, bộ ngó chưa đã sao?

— Dạ... dạ Ngộ chịu

— Chịu thì đưa nhanh lên.

Người bạn da vàng của tôi bèn ngoan ngoãn móc giấy «thông hành» có in hình cụ cố nội tôi ra (tức cụ Trần Hưng Đạo) mà tíu tít đếm cho Thủy — Thủy đếm lại cẩn thận rồi ra hiệu cho tôi lên xe. Còn lão «tham ngó» kia lật đật đi nâng ông Honda S.90 trở dậy.

Tôi cười rũ cho xe hơi (cùng một giòng họ của Thái Dương Thần Nữ) vọt lên. Thủy cũng cười, rồi khoe:

— Anh thấy bộ ngực em hái ra bạc chưa, ấy là mới đi có 1 vòng mà đã thu 5 ghim — Anh còn cay đắng mai mỉa nữa hay thôi?

— Dạ thôi.

Nếu vậy, ngày mai mình phải mua quà biếu mỹ viện giải phẫu sắc đẹp.

— Ô. kê.

— Anh nói gì vậy? cái gì mà Ô kê loạn lên vậy?

(Còn nữa)

472 CỘNG QUÂN HỒI-CHÁNH tại Khu C.T. Tiền Giang

TIỀN GIANG. — Trong khuôn khổ chiến dịch Nguyễn Trãi trong tháng 10-68 Sư đoàn 7BB và khu Chiến thuật Tiền Giang đã thực hiện 45 phi vụ phóng thanh và rải 3.994.700 tờ truyền đơn dịch vận và chiêu hồi tại các mật khu CS. Ngoài ra khu chiến tiền giang còn phóng thanh bằng xe, tại các vùng tỉnh lỵ. Kết quả 472 CS về hồi chánh thành phần như sau Chính qui 42 du kích 368 người, cán bộ Chánh trị 62 người. Vũ khí do các hồi chánh viên mang về gồm 1 B40, 1 trung liên, 1 súng lục 1 tiểu liên Thomson; 1K50, 12 AK 47; 6 súng trường Carbine.

TÒA HÒA GIẢI AN - GIANG THÀNH TÒA SƠ THẨM

LONG XUYÊN. — Tòa Hòa Giải Rộng Quyền An Giang được cải đổi thành Tòa Sơ thẩm và đã bắt đầu hoạt động tháng 11-68.

Việc cải đổi này theo lời ông Chánh án Trần Trung Hậu nhằm kiện toàn và dân chủ hóa nền tư pháp VN. Các ông Ngô Anh Kiệt Nguyễn Anh Hoanh được bổ nhiệm giữ chức vụ Biện Lý và dự thẩm Tòa Sơ Thẩm An Giang.

Hội Đồng Nội Các NHÓM HỌP

SAIGON. — Hội đồng Nội Các đã nhóm họp ngày 7-11-68 dưới quyền chủ tọa của Thủ tướng Chánh phủ và đã thảo luận những vấn đề sau đây:

1) Cung cấp thêm phương tiện cho Ngân hàng Phát triển Nông nghiệp để thực hiện ba dự án phát triển nông nghiệp (cơ giới hóa nông ngư nghiệp, tăng gia sản xuất ngư sản, nông tín hướng dẫn)

2) Nghiên cứu việc thành lập tại một số các quốc gia bạn những «nhà VN» (bán sản phẩm VN, cơm VN, liên lạc, trao đổi văn hóa).

3) Thực hiện dự án địa chất học ngoài khơi VN.

4) Cứu xét quy ước quốc tế Lao Động.

Phiên họp khai mạc lúc 15g đã chấm dứt hồi 18g.

Chương trình VÔ TUYẾN TRUYỀN HÌNH

Chủ nhật 10-11-1968

◇ ĐÀI VIỆT NAM ◇

19g00 Đại hiệu — Quốc kỳ
19g05 Thời sự Quốc tế
19g15 Đố vui để học
20g00 Tin tức và Thông cáo
20g2. Phim viễn du xứng thăm các Thánh Đường Á Châu
21g00 Nhận định tình hình trong tuần - Giới thiệu Chương trình tuần tới
21g20 Tân nhạc ban Hoa Thời Đại
22g10 Đại hiệu Quốc kỳ

★ ĐÀI MỸ ★

13g30 Tin tức
Giới thiệu chương trình ngày mai
14g00 Du hành dưới đáy biển
Kraft Music Hall
[Ronside
16g30 Tin tức Quân Đội
17g15 Thể thao học đường
17g30 Get Smart
18g00 Cửa sổ nhìn ra VN
In Town Tonight
18g30 John Gary Show
19g30 Tin tức
20g00 Hawaii 5-0
20g50 Mẹo học tiếng Việt
Giới thiệu chương trình ngày mai
21g00 Thể thao
Tin tức
Thể thao học đường

Chương trình vô tuyến truyền thanh

0815-0900 Văn nghệ Tạp Lục do Tùng Lâm phụ trách (với các màn hài hước và tấu cổ giai duyên).
1210-1240 Tổng kết thời sự trong tuần do nhóm phóng viên đài Saigon trình bày
1315-1400 Những bản vũ nhạc hòa tấu Tây phương (Come to quiero, Ne joue pas, Adieu tristesse, Madame la pluie, Tous deux tout doucement J'avais rêvé d'un ange Ciao ciao bambina, Jalousie v.v...)
1410-1420 Trả lời thư tín

(Xem tiếp trang 6)

ĐÓ ĐÂY

Điện chạm suýt gây hỏa hoạn

SAIGON. — Khoảng 4g chiều ngày 7-11, thình lình có lửa phát cháy dữ dội trong căn nhà số 137/11 đường Cách Mạng do một kỹ sư Mỹ tên Lawrence Stadules làm chủ. Người trong nhà hay được kịp thời tri hô lên và cùng người lối xóm hợp nhau dập tắt ngọn lửa.

Được biết nguyên nhân do dây điện chạm nhau.

Uống rượu không trả tiền mà còn móc súng hăm dọa

SAIGON. — Hồi 6 giờ 40 phút chiều 6-11, do lời thưa của bà La thị Lang 46 tuổi chủ ba Mỹ Nga số 15 đường Hai bà Trưng và cô chiêu đãi viên Trần-k-Hảo 23t nhân viên cảnh sát có mời Mỹ kiều F.Delmon 23t. về bót điều tra.

Được biết Mỹ kiều này đã vào bar uống rượu hết 1.400đ nhưng không trả tiền còn đánh chiêu đãi viên và móc súng ra hăm dọa. Khẩu súng không có giấy phép bị cảnh sát tước luôn.

Cảnh sát khám phá 1 xe du lịch chở đạn dược

SAIGON. — Khoảng 3g sáng ngày 8-11 nhân viên C. sát tuần tiễu trên đường Hai bà Trưng, ngang số 55 trông thấy một chiếc xe du lịch không biết của ai đậu trên lề đường. Cảnh sát đến gần xem xét phát giác 3 hộp đạn súng lục loại rouleaux nên tịch thu về bót để mở cuộc điều tra. Được biết chiếc xe du lịch nói trên mang số EH 3882.

Hai cậu làm công bị phỏng vì một chị vô ý

SAIGON. — Khoảng 9g đêm 7-11 bà Trương thị ngọc Mai 26t (ngụ tại số 97 đường Thuận Kiều (Cholon) rót dầu hôi vào đèn vô ý làm đổ dầu tràn ra ngoài bắt lửa cháy dữ dội. Trong lúc đó có 2 cậu làm công tê, Tăng Châu Huê 16t và Tăng Nhiên 17t đứng bên cạnh bị phỏng khá nặng vì dầu đổ văng vào người lửa bắt cháy luôn.

Nhờ người lối xóm dập tắt kịp thời, hai nạn nhân nói trên được chở vào bệnh viện cứu cấp.

Rủi ro làm nổ súng khiến 2 bạn đồng đội bị thương

SAIGON. — Khoảng 10 giờ đêm 6-11, cậu Ng văn Mẫn 17 tuổi, đoàn viên Nhân dân tự vệ khóm 5 phường Cầu ông lãnh đứng gác trên đường Đề Thám vô ý làm nổ súng đạn bay trúng 2 đoàn viên khác tên Nguyễn văn Hơn 16t và Dương kỳ Phong 16t Hai nạn nhân là bạn đồng đội đang gác cùng chung địa điểm với cậu Mẫn.

Tai nạn xảy ra, Hơn và Phong được chở vào bệnh viện băng bó vết thương còn cậu Mẫn làm nổ súng được mời về bót điều tra.

Mắc bệnh chữa mãi không khỏi treo cổ tự tử

SAIGON. — Khoảng 6g chiều ngày 7-11, 1 nhân viên cảnh sát tên Nguyễn bá Tính 46t (từng sự tại Tổng Nha Cảnh sát ngụ tại hẻm số 463 dg Lê văn Duyệt) đã treo cổ tự tử. Khi người nhà hay được thì ông này đã chết cứng trên trần nhà.

Theo lời đồng bào bảo tin thì ông Tính đã mắc bệnh lao phổi và thần kinh lâu nay nhưng không chữa được. Có lẽ vì buồn cho kiếp sống bệnh hoạn mà ông này nhất quyết tự tử để phủi sạch nợ đời.

Vì xích mích sanh án mạng

GIAĐỊNH. — Khoảng 9g đêm 6-11, anh Ng văn Nghe 32t, ngụ chung nhà với chị Ng thị Thưa ở số 567 đường Lê quang Định (GĐ) có việc xích mích việc Gia đình với người em của chị Thưa là Phạm thị Bé 40t.

Sau cuộc cãi vã ẩu đả, anh Nghe dùng cây đánh chị Bé bể đầu té bất tỉnh. Nạn nhân được chở vào bệnh viện cứu cấp nhưng vì vết thương quá nặng, chị Bé đã tắt thở trên giường bệnh. Cảnh sát đã đến mở cuộc điều tra và bắt anh Nghe đưa về bót câu lưu.

Em bé chết trong lu nước

GIA ĐỊNH. — Hồi 4 giờ chiều 7-11, em Nguyễn văn Danh 2t ngụ tại đường Phan đình Phùng (Gia định) chạy chơi thọc đầu vào lu nước mắc kẹt chết. Hiện thi hài em bé được chở vào nhà xác.

Mới 13 tuổi đã chém người

GIA ĐỊNH. — Hồi 10 giờ trưa 7-11 em Lê thành Phát 13 tuổi cùng em Phan hữu Phước 16 tuổi đều ngụ 1 xóm tại đường Phan Đình Phùng giỡn chơi với nhau rồi xích mích đến ẩu đả.

Em Phát đánh không lại em Phước liền chạy về xách dao lên chém em Phước một dao trúng vai thương thế khá nặng. Hiện em Phước được chở vào bệnh viện cứu cấp còn em Phát bị bắt.

Khám phá căn nhà chích ma túy 9 người bị bắt

GIA ĐỊNH. — Được biết tại căn nhà của ông Đoàn thế Phiệt 42t ngụ tại đg Hùng Vương Thị Nghè có bán và chích thuốc ma túy cho những người nghiện thuốc phiện. Sáng 7-11 nhà chức trách đến nơi bắt quả tang 9 người đang đến chích thuốc. Tất cả đều bị đưa về bót để lập biên bản.

Ông lão chết dọc đường

GIA ĐỊNH. — Đêm 7-11, ông Trần Mẫn 62t ở đường Bùi hữu Nghĩa (Gia Định) đang ngủ tại nhà bỗng phát bịnh bất ngờ. Người nhà lo chở vào bệnh viện Saigon cứu cấp nhưng dọc đường ông lão tắt thở. Hiện thi hài được chở vào bệnh viện cho bác sĩ khám nghiệm.

2 người bị xe cán chết

GIA ĐỊNH. — Sáng 7-11, anh Phạo văn Tuế 40t ở Phú Nhuận bị quân xa Mỹ cán chết rồi bỏ chạy luôn. Đồng thời anh Nguyễn văn Dung 42t cỡi xe gắn máy bị xe hơi đụng chết tại Xa lộ. Cả 2 thi hài được chở vào nhà xác.

Hôm nay có đến 9 vụ trộm cướp giựt xảy ra khắp nơi

SAIGON. — Nội ngày 7-11 vừa qua có đến 9 vụ trộm cướp giựt xảy ra lung tung khắp nơi trong Đô thành

● Đầu tiên khoảng 9 giờ sáng, bà Võ thị Ngọc Đoàn 37 tuổi (ngụ tại đường Lê quang Định Gia Định) bị một thanh niên giựt xách tay đựng tiền bạc và nữ trang khi bà này đang đi trên đường Mạc đĩnh Chi. Bà Đoàn tri hô lên, nhân viên cảnh sát đứng gác tại một ngã tư gần đó nghe la chạy đến bắt được tên cướp đưa về bót Y khai tên Nguyễn chánh Thành 18 tuổi (nhà ở đường Trần bình Trọng).

Cùng giờ, bà Mai thị Nhung 39t (ngụ tại đường Nghĩa Thục) khổ chủ thứ hai đang đi trên đường Đinh tiên Hoàng thình lình có 1 tên lạ mặt đi rề theo thật chậm phía sau bà rồi bất ngờ giựt cái xách tay cũng đựng tiền bạc và giấy tờ cần thiết. Bà này tri hô cầu cứu, kết quả tên cướp nọ bị bắt được đưa về bót. Anh ta khai là Ng v Quang 17t, (ngụ tại đường Trương minh Giảng)

Sau đó chừng 10phút 1 học sinh tên Lâm lương A (ngụ tại Phú Lâm) dựng xe Honda trên đường Trần quý Cáp khóa lại cẩn thận vào nhà người bạn bị 1 thanh niên dùng chìa khóa giả mở xe toan lấy trộm, không may cho tên này, anh A chạy ra trông thấy tri hô lên anh ta bị bắt về bót khai tên Lê văn Dương 19t (vô gia cư).

● Đến 11 giờ sáng 2 tên cướp cỡi và chở nhau trên 1 chiếc xe Honda xuất hiện trên đường Ngô tùng Châu. Hai tên này theo dõi 1 thiếu phụ tên Trần thị Thông 45 tuổi (ngụ tại đường nói trên) về gần đến nhà. Trưa lúc bà Thông không để ý tên ngồi sau giựt xách tay đựng số bạc 5.000đ, rồi cả hai tẩu thoát mất dạng.

Cùng giờ một vụ cướp sữ tương tự như trên lại xảy ra trên đường Minh Mạng. Khổ chủ là ông Đỗ Thiện Thành 46 tuổi, thương gia (ngụ tại Trịnh minh Thế) cầm bóp da trong có đựng số bạc 100.000 đồng đi Chợlớn mua đồ. Khi ông vừa đến trước nhà số 73 đường Minh Mạng thình lình bị hai tên cướp mặc đồ kaki chặn đường uy hiếp giựt bóp da Ông Thành tri hô cầu cứu nhưng hai tên cướp đã lách xe tẩu thoát.

● Nửa giờ sau, 1 nữ sinh tên Vũ thị Vĩnh 17t (ngụ tại đường Nguyễn huỳnh Đức cầm xách tay đựng số bạc 1000đ và nhiều giấy tờ đang đi trên đường Trần hưng Đạo bị 2 tên cỡi xe Honda giựt mất. Cô này chỉ còn nước đi cớ bót.

● Đến 12g trưa Mỹ kiều J.F.C 30t (ngụ tại Lữ quán Astor đường Tự Do) lái chiếc xe díp mang số T.03900 đến đậu tại đường Nguyễn văn Thinh đi công chuyện. Chừng ông này xong việc trở ra thì chiếc xe đã biến mất. Biết kẻ trộm đã dùng chìa khóa giả lái xe đi rồi, ông này đành đi cớ bót.

Đến 9g đêm nhận được tin cấp báo tố cáo có một toán du đãng cướp giựt của cải tiền bạc của hành khách bến xe Đà Lạt ở đường Pétrus Ký nhân viên cảnh sát đến nơi tảo thanh bắt được một thiếu niên tên Nguyễn v Dính 17t (vô gia cư). Nghe đâu, chính cậu này đã cầm đầu bọn cướp giựt hoành hành bến xe Đà Lạt lâu nay mới bị sa lưới.

Cuối cùng, khuya đêm nói trên rạng sáng ngày 8-11 quân gian phi lẻn vào nhà Mỹ kiều K.Nisbitte 50t (ở hẻm số 386 đường Trương minh Giảng thừa lúc người trong nhà ngủ say rình trộm một radio, một ti vi và luôn cả khẩu súng lục.

Mãi đến sáng hôm sau, khoảng 8 giờ ngày 8-11, ông này mới hay đi cớ bót.

NHẮN TIN

Tài xế Nguyễn văn Bánh ngụ tại ấp Tân Trang 60/40. anh đi có mang theo thẻ đăng bộ xe, khi nhận bố cáo này, anh về gấp, để trả lại, kể từ ngày đăng bố cáo này trong 15 ngày nếu anh không về tôi truy tố ra trước Tòa.

THẮC MẮC KHIẾU NẠI

● CÔNG CHỨC TÌNH NGUYỆN VÀO ĐỊA PHƯƠNG QUÂN CÓ ĐƯỢC HƯỞNG LƯƠNG SAI BIỆT KHÔNG? ● ÔNG LƯƠNG KIA KBC 4789

HỎI 1) Công chức chưa có ngạch vào lính có được hưởng lương sai biệt không?

Nguyên trước em tôi là công chức hạng «B» được Bộ tuyển dụng công nhật «thực thụ» chỉ số lương 168-400 (chưa có ngạch).

Vì nằm trong tình trạng tuổi động viên từng phần, nên bộ đã ngưng lương và nhiệm vụ để thi hành quân dịch theo Thông cáo của Bộ Quốc phòng ký ngày 14-2-1968.

Sau khi ngưng lương và nhiệm vụ vì hoàn cảnh đặc biệt em tôi không đi trình diện theo Thông cáo nói trên, lại tình nguyện vào ĐPQ với tính cách binh nhì. Vậy em tôi có được hưởng lương sai biệt không? Nếu không thì có thể xin thụ hưởng một phần nào được không? Nếu được thì làm thế nào để được hưởng.

2) Công chức chưa có ngạch được biệt phái về nhiệm sở cũ, lương hướng và ngạch trật thâm niên?

Trường hợp thứ 2 này em tôi được biệt phái về nhiệm sở cũ. Ngạch trật thâm niên có được tính liên tiếp thăng bậc theo quy chế ấn định không? — Có được hưởng lương sai biệt không? (nếu trường hợp thứ nhất không được hưởng lương sai biệt)

3 — Trong mục thứ 2 nếu không được hưởng lương sai biệt nhưng ngạch trật thâm niên vẫn được thăng bậc liên tiếp, thì trong thời gian theo quy chế ấn định, người công chức đó có được dự thi vào ngạch chính thức không?

Trả lời: Mặc dầu chưa được nhập ngạch mà không phải là nhân viên phụ động, công chức công nhật hạng A B khi nhập ngũ theo lệnh gọi được hưởng lương sai biệt lương trong Quân đội ít hơn lương cũ của đương sự. Trường hợp của bạn trên nguyên tắc được hưởng lương sai biệt.

Tuy nhiên vì bạn đã không đi trình diện như lệnh gọi nhập ngũ nguyện vào Địa phương Quân. Theo quy chế Quân đội, những thanh niên tình nguyện nhập ngũ dù ở

(Xem tiếp trang 6)

TRANG THỨ TƯ VÀ CHỦ-NHẬT

ĐẶC-BIỆT DÀNH CHO LÍNH

Do THẢM-THÚY-HẰNG phụ trách

TRUYỆN NGẮN: MỘT LẦN ĐẾN THĂM

● Thương tặng 1 người ở 4.709
✶ TRẦN-GIA-TUYẾN

Chiếc xe đò liên tỉnh dừng lại ở đầu xa lộ. Người lơ hét to :

— Cô ai xuống Biên Hòa xuống đi.

Rời chiếc xe đò chật như nêm tôi nghe đôi chút thoải mái. Cúi nhìn đồng hồ tay 3 giờ mất đúng 2 tiếng đồng hồ đường xe. Trời nóng như thiêu : tôi nghe chừng đôi má mình bốc lửa. Vừa định mở sắc lấy dù thì một chiếc xe Lam trờ tới. May quá ! tôi leo vội lên.

— Ông cho tôi xuống Tam Hiệp

— Cô cho đủ tiền xe vào Biên hòa

Bỗng dưng tôi đâm ra cáu kỉnh gắt mạnh :

Chiếc xe Lam đã chạy xa mà tôi vẫn còn nghe tưng tức. « Thật là chán, ở cái thành phố đầy đồng minh mở miệng ra là tiền». Lời than vản hôm nào của Tuấn kéo tôi về tư thế hiện tại. Tôi đi thăm Tuấn mà...

Con đường từ Tam Hiệp dẫn đến cổng chính của tiểu đoàn đầy bụi đỏ. Tôi không nghe khó chịu mấy vì cái viễn ảnh sắp gặp Tuấn làm tôi nôn nao và xao động tâm hồn . Ồ ! sắp tâm gì đây mà trang hoàng cổng trại đẹp thế. Mấy người lính đang làm dừng tay nhìn tôi soi mói. Trang điểm một nụ cười «mỉm mỉm» tỏ ý thân thiện tôi nói thầm : «Các anh biết không tôi mến các anh lắm nhất là các anh thuộc gia đình mũ đỏ»

Chắc họ không đoán được ý nghĩ của tôi ... Tôi ngập ngừng tiến lại phía người lính gác máy.

— Thưa ông...

— Cô hỏi ai ?

— Dạ tôi muốn nhờ ông gọi dùm.

Tôi đâm ra e dè vì gặp ánh mắt người lính đối diện. «Người gì mà ra lệnh không bằng.»

Như chợt nhận ra mình «oai» quá người lính dịu giọng.

— Cô muốn nhờ tôi gọi ai ?

Dạ ông gọi dùm trung úy Mai đình Tuấn.

— Cô chờ...

— Dạ...

Sau tiếng dạ tôi nghe như trái tim mình đập nhanh hơn mấy chục lần, ý tưởng tôi xôn xao : « Tuấn sẽ nghĩ gì khi bỗng dưng tôi đến thăm Tuấn hôm nay».

— Trung úy ơi, ra mau đi «bà xã» trung úy đang chờ sẽ ! Mau đi !

Tiếng người lính gác máy oang oang làm tôi nóng bừng mặt «chưa gì họ đã... kỳ ghê». Một thoáng gì đây lâu không biết bên đầu dây Tuấn trả lời thế nào chỉ thấy người lính hỏi sửng sốt nhìn về phía tôi vừa nói :

— Trung úy không đùa đó chứ ? Không có «bà xã», không em cháu chứ còn cô này... đẹp, tóc dài, .

Im lặng (tôi không nghe được tiếng Tuấn).

Một lúc người lính tỏ vẻ ái ngại hỏi tôi.

— Có đúng cô tìm trung úy Tuấn không ?

— Dạ phải, trung úy Mai đình Tuấn. Hay ông cho tôi nói chuyện với ông ấy một chút...

Chỉ kịp áp tai vào máy tôi đã nghe tiếng Tuấn gắt gỏng :

— Alô ! Xin lỗi, ai muốn tìm tôi đó ?

Bỗng dưng tôi muốn trêu Tuấn

— Thưa tôi, tôi muốn gặp trung úy có chuyện cần lắm ạ.

— Tôi là ai ? Cô hay bà gì đó xin cho biết tên. Tôi không rảnh lắm.

Biết Tuấn đã nổi cáu thật sự tôi vội dùng một ám hiệu quen thuộc để Tuấn có thể nhận ra ngay.

— Tôi là tôi là... «Le temps d'amour»

— Ồ ! đợi anh một xí, anh ra ngay cưng nhé !

«Có thể chứ» : Trời máy lại cho người lính giọng tươi vui vẻ :

— Cám ơn ông nhé !

Tôi có thể đứng chờ ở đây chứ.

— Được ! Cô tự nhiên...

Chiếc Jeep vừa đỗ xịt Tuấn đã buông tay lái chạy lại đỡ sắc cho tôi, giọng reo vui :

— Trời ơi ! anh có mơ không, bé mà chịu đến thăm anh thì... trời ơi, anh mừng quá ôi chao bé có lộc ăn đó nhé, Tối nay tiểu đoàn anh ăn mừng... Thôi lên xe vào trại với anh đi.

Tôi gật đầu chào người lính, chiếc xe lao đi. «Tối nay có tiệc, cưng ơi ghé quá !...»

— Cưng đi đường có mệt lắm không ? Chắc phải năn nỉ ghê lắm Me mới cho đi ấy hở ? Giọng Tuấn âu yếm.

— Cũng không mệt cho lắm anh biết Tuyết phải năn nỉ me ?...

— Anh đoán chừng như là mỗi lần anh năn nỉ, cưng đến thăm anh vậy. Ồi ! Tiểu đoàn ăn mừng mà anh cũng ăn mừng...

— Ăn mừng ? mà mừng gì vậy anh ?

— Đố em đó !

Một bài tính nhẩm trong tôi : «Tuấn trước tiểu đoàn ở Pleiku... chắc là...

— Mừng thắng trận phải hôn ?

— Bé thông minh lắm, đang được thưởng

— Anh thưởng gì cho Tuyết ?

— Không phải kẹo đâu lớn rồi chứ bộ mà có nhận không đó ?

Tôi vờ ngây thơ :

— Nhận gì cơ chứ ? Anh đã thưởng đâu mà biết !

Tuấn quay mặt sát vào tai tôi thì thầm : «Bé đừng chọc quê anh đó nhé ! nên nhớ là rừng nào cọp nấy à nghe..»

— Nằm dọa «người ta» hé ! Ơ, con, nhà a mà... ơ, anh dụng...

Bằng một phản ứng tự nhiên Tuấn đạp thắng thật gấp. Thật là hú hồn.

— Bắt đền anh đó ; tôi phụng phịu. Chút xíu nữa có tai nạn xảy ra rồi.

Người lính suýt bị đụng xe giơ tay lên chào Tuấn Anh chào trả lễ có vẻ ngượng ngịu :

— Xin lỗi nghen anh Bảo : tôi vô ý quá., Đã xong cả rồi chứ ?

— Vâng đã xong cả, Hình như trung úy Vinh, Quý Lộc đang tìm trung úy đó.

— Thế à ! Cám ơn anh...

Qua một đêm trắng với bữa tiệc mừng tuy mệt mỏi nhưng tôi cũng chịu Tuấn. Ngay sáng hôm sau Tuấn đưa tôi đi một vòng thành phố Biên Hòa Dong sông phố chợ và êm đềm nhất là cái công viên trong ra mấy chiếc giang đình ; vài băng đá những cây không bóng mát đã tạo cho công viên một vẻ độc đáo đến mâu thuẫn. Tôi không dấu được nét ngạc nhiên khi nói với Tuấn.

— Công viên chỉ lạ Tuyết nghĩ phải đặt tên là...

— Hò hẹn. Tuấn cướp lời. Phải không ?

— Ghê ! tên nghe mà...

— Ước gì em đổi ý. Chiều nay anh đưa em ra đây, em sẽ thấy tên ấy không ngoa...Tuyết em nghĩ sao ?

Lời Tuấn tha thiết khẩn khoản. Tuyết hiểu anh nhưng Tuyết không thể nào làm khác hơn được. Một ngày thăm viếng... mặc dù hai đứa đã hứa hôn nhưng còn dư luận ... làm sao...

Trời nắng chang chang.

Trên đoạn đường giao tiếp giữa xa lộ và liên tỉnh Tuấn che dù cho tôi giọng âm trầm :

— Về lần này chắc đi sẽ lâu. Anh hiểu Tuyết. Ráng chờ vài tháng anh về thăm. Nói với me anh gửi lời kính chúc me vạn an. Anh...

— Có xe rồi anh. Thôi Tuyết về. Anh vào nhé !...

— Tuyết !

Chiếc xe đi khá xa tôi quay đầu nhìn lại Tuấn vẫn còn đứng đó đôi mắt thương yêu. Một lần đến thăm anh tăng thêm ngàn yêu mến. Khoảng nhớ nhung cứ tăng dần theo tiếng bánh xe lăn. Đành là vậy rồi. Anh là của quốc gia dân tộc. Còn riêng em làm sao được Tuấn ơi !

«Tình yêu gói ghém chờ anh đó.
Thăm viếng một lần nặng nhớ nhung.
Bởi anh lỡ ước vì sông núi
Nếu trách làm sao khỏi ngại ngùng.

TRẦN GIA TUYẾN
CHÂU PHƯỚC

Mưa có lạnh ?

Phương hoài Trang

Chiều hôm qua này xám bỗng xây thành
Trời trở lạnh cho mùa đông chợt đến
Em cúi đầu nhìn nỗi buồn hiện diện
Nhớ anh nhiều — Mây có tím dồn xa ?
Sương có lạnh làm thấm vai áo chiến
Gió có về làm se sắt đôi môi
Chiều dừng quân anh có nhớ phố phường
Và anh có gọi tên em không hỡi.
Em thương anh bằng tình thương bé nhỏ
Bằng dại khờ trong những tháng đợi mong
Anh vẫn xa cho ước mộng võ vàng
Cho nhung nhớ suốt đời lên tiếng gọi
Em cho anh bằng niềm tin rất thật
Thương rất nhiều sao vẫn mãi cô đơn
Vẫn thấy lòng hoang vắng lúc chiều về
Hay yêu lính là luôn luôn thế đó?
Yêu bao nhiêu là bấy nhiêu đau khổ
Bao tủi hờn luôn chực sẵn vây quanh
Em còn đây với hoang vắng âm thầm
Với kỷ niệm đi về rưng rức khóc
Trời tháng này vào mưa mỏi em mặn
(nên trời buồn trời cũng khóc anh ơi !)
17 mùa xuân hoa bướm đón mời
Em chối bỏ để thương mình anh đó
Lê thánh Tôn chiều nay mưa ướt phố
Trời lạnh lùng đem gió chuyển vào đông
Anh bây giờ phương ấy có buồn không
Mưa có rơi lạnh nơi anh đóng vắng ?
Sương có rơi làm thấm vai áo trận
Và lúc nào anh gọi đến tên em...?

PHƯƠNG HOÀI TRANG
Saigon

Nét nhìn vào đêm

● *Trao về T.T. Dã Thảo Saigon và các bạn trong GĐCT*

Gió lay động giọt biên thùy
Súng vang tiếng thép âm ỉ ngày đêm
Lặng nghe đại bác ru đêm
Mắt hừng hực lửa nỗi niềm ngủ say
Ảo mờ khói thuốc vàng tay
Suy tư chối bỏ tháng ngày ấu thơ
Biển xanh cát mịn dại khờ
Lao thân vào vũng mịt mờ đạn bom.

NGUYỄN ĐỨC LỆ GIANG
TVĐ Tiếng Quê Hương

EM GÁI VIẾT : LỜI YÊU MUỘN

★ A.T.

Tin L. chết đến với tôi đột ngột quá, mới hôm qua, anh từ giã tôi để trở về đơn vị sau những giờ nghỉ phép ngắn ngủi. Thế mà hôm nay anh đã nằm xuống rồi. L. ơi ! anh chết thật rồi sao ? Trời ơi ! nếu tôi biết hôm qua là lần gặp sau cùng thì có lẽ tôi đã chấp nhận tình yêu của L. Lời nói của L. như còn văng vẳng đâu đây :

— Tôi ! dầu em chưa yêu anh, nhưng anh vẫn không bao giờ quên em được».

«L. ôi em không ghét anh nhưng tình yêu đâu đến với em quá sớm như vậy ! em thương anh nhiều lắm nhưng đó chưa hẳn là tình yêu ! vì em còn nhỏ quá. Có hiểu em không L ?» .

Nhưng thôi L. đã nằm còn nghe lời than thở của tôi Người bạn anh đến báo tin đã nói rằng :

— Khi tiếng súng bắt đầu nổ bỗng dưng nó nói với tôi «ê Vinh ! nếu tao có chết, thì người báo tin đầu tiên là T., mày nhớ không ? Mày biết T. chứ». Nói xong nó chạy nhanh theo cánh quân xung phong; tôi gọi

Và trong trận đó, nó đã chết, nó không được hưởng giây phút chiến thắng của tiểu đoàn, Nó đã ra đi mãi mãi...

«L. ơi ! anh đã hy sinh rồi, anh đi để cho quê hương chúng mình được thanh bình, để cho em được yên ổn ở thành đô, em thấy mình có tội với anh nhiều quá».

Ngồi gục đầu bên tấm hình của anh, tôi đã khóc rất nhiều. « L... ! bây giờ em mới thấy lòng mình trống trải, cô đơn vì thiếu bóng hình anh đó. Nhưng muộn rồi, anh không nhìn em nữa, anh đã bỏ đi rồi».

Chúa ơi ! con đã mất L. rồi, con sẽ không bao giờ quên được L. đâu, xin Chúa giúp cho chàng sớm được về nước Thiên Đàng, xin Chúa tha cho chàng những tội lỗi nhỏ, vì chàng là 1 chiến sĩ đã hy sinh...

«Cho dầu rằng yêu là tìm khổ đau, anh đền ơn núi sông, người con gái ấy đã ghi trong cõi lòng sẽ không đi lấy chồng. Có hiểu lòng em không ?

A.T
(Saigon 68)

Trang HOA XUÂN

HÀ-VAN phụ trách

KỶ NIỆM

Mến trao về Huyền Giang, Vân, Hồng, Oanh, Việt, Tuấn, Hùng và Thanh.

✶

— Ê ! Giang

Tôi giật mình quay lại xem ai gọi. Thì ra thằng Thanh Tôi trách ;

— Mày làm tao giật mình.

— Thanh nhoẻn miệng cười xã giao

Tôi hỏi :

— Thế bây giờ mày muốn gì.

— Tao nhờ mày giúp tao một việc.

Tôi xẵng giọng hất hàm :

— Mày nói gì nhắc lại xem.

Thanh tức nhưng vẫn làm bộ thản nhiên nói lại :

— Tao nhờ mày giúp tao một việc.

— Ừ được.Mà nhờ gì nói lẹ đi.

Thanh bảy tôi một cái thật dài rồi mới nói !

— Số là chiều nay tao phải đi với mẹ lên nhà bác. Mà mày biết rằng : hễ đi với mẹ thì phải ăn mặc chỉnh tề cho ra vẻ con nhà nho giáo có bọc ma bộ đồ chỉnh tề nhất, đẹp đẽ nhất thì tao đem đi giặt ủi. Hôm nay là ngày lấy về. Nhưng bây giờ thì tao không có xe với lại đồ tao rách mèm lỡ ra phố người ta cười chết đi Cho nên tao muốn nhờ mày lấy dùm tao đó.

À ra thế thôi được ! Tao làm phước cho mày một lần này.Còn giấy đồ đâu đưa đây.

— Cám ơn mày nhiều thật nhiều nhe. Giấy đây. Ừ mà quên nữa nếu có lấy thì đừng 3giờ đi nhé vì 3g30 tao đi rồi đó.

— Nhớ rồi. Nhắc mãi nhức đầu. Thôi tao hêu !

— Ừ về đi. Nhớ nghe.

Tôi ra về trong lòng thấy bực dọc khó chịu vì phải mang sứ mạng trên vai. Tôi nghĩ thầm :

«Thôi kệ đi một chút có là bao» nghĩ tới đó tôi thấy khoẻ hơn lên.

●

Tiếng động cơ nổ dòn làm tôi giựt mình tỉnh dậy, đồng hồ trên nhà điểm 2 giờ. Tôi chép miệng : «Còn sớm chán. Tôi bước xuống giường qua phòng tắm nghĩ thầm : « mình tắm một cái cho khoẻ ».

Tắm xong thay đồ đàng hoàng ra xe mở khóa tôi lên ngồi. Nhấn ga chạy về hướng Saigon. Tới nơi tiệm giặt tôi mới hốt hoảng la to : «Chết rồi, để quên cái áo có tờ giấy trong phòng tắm». Đau khổ tôi phải quay xe trở lại nhà.

Đậu xe trước nhà, tôi chạy thật nhanh vào phòng tắm. Mở cửa vào không thấy nó đâu hết cả.

Tôi chắc chắn là chị thấy áo dơ chắc quăng vào thùng để giặt rồi chớ gì không nghĩ ngợi tôi dùng hết 12 thành công lực xuống chỗ thùng đồ giặt. khi mở nắp thùng «Trống trơn». Sùng quá tôi đá cái thùng một cái rầm. Đau nhức mấy đầu ngón chân kỳ này tôi chỉ còn bao nhiêu thành công chạy ra sân giặt thì một cảnh hỗn độn hiện ra trước mắt :

«Chị bếp đang vì từng cái áo dính dầy xà bông, tôi bực tức xẵng giọng hỏi :

— Này chị khi nãy chị giặc áo tôi, chị có thấy tờ giấy gì trong áo dấy không ?

— Có, nhưng làm chi vậy.

— Trời ơi có chuyện cần lắm.

— Thế à. Tôi lỡ quăng vào thùng rác rồi. Xin lỗi cậu nghe.

Tôi thấy nghẹn ở cổ phải nén lòng mà moi thùng rác. Moi hoài chưa thấy tôi la to :

— Không có chị ơi.

— Nhất định phải có cậu kiếm lại xem.

Hồi lâu mới gặp tôi mừng rú lên

— Có rồi.

— Đó tôi nói có sai đâu.

Không thèm nghe chị nói tôi chạy một mạch ra sân. Một cảnh trái ngang hiện ra trước mắt tôi : « thằng em tôi đang lấy bùn đắp lên xe và vẽ trên đó những thứ hình». Tức giận tôi đá cho nó một cái vào mông nhảy lên xe tôi nhấn ga vọt đi bỏ lại sau lưng tiếng khóc thét của thằng em trời đánh.

(Còn nữa)

Thơ TUỔI XANH

Ước mơ xưa

em nhớ lại chuỗi ngày thơ ấu đó
thuở mười lăm mười bảy biết làm thơ
gởi đi rồi lòng rào rạt ước mơ
bài của mình hiện lên trang báo nhỏ
thuở chờ đợi ôi mi sầu tóc úa
buồn vu vơ nên bỏ ngủ quên ăn
sao lâu rồi người ta chẳng chịu đăng
để băn khoăn gặm nhấm linh hồn
rồi im lìm ngày tháng qua luôn
ước mơ xưa mục rữa hao mòn
thất bại này còn gây âm hưởng
nàng thơ ơi có biết em buồn.

LINH UYÊN THÙY DƯƠNG

Nội em

Nội em tuổi hạc trắng mái đầu,
Ông còn sống được đến bao lâu
Để nghe tiếng súng không còn nữa
Thay những tiếng hò vọng đêm thâu.
Để nhìn đàn cháu vui ca hát.
Không còn lo sợ vuốt diều hâu.
Để thằng con lớn quay về tổ
Ôi ! suốt đời ông chỉ nguyện cầu

AI TỬ

chị của em

Em có một người chị,
Hiền lành nhất trên đời.
Chị không hay gắt gỏng,
Mà luôn cười vui tươi.
Chị : Nàng tiên Hạnh Phúc
Với đôi cánh xanh xanh
Màu xanh, màu hy vọng
Như hương lúa thơm lành.
Chị : Nàng tiên bé nhỏ,
Xoa dịu hết ưu phiền.
Em mới về bỡ ngỡ
Nhưng lòng chị vẫn thương
Dìu dắt em của chị,
Qua bao cảnh chông gai.
Với tình thương thân ái,
Em thương chị em hoài.

THÙY LIÊN

GIỮA CHÚNG TA

✶ HOÀNG ÁI SA (Gđ) Vậy là thư trước của em bị lạc ở phương trời nào rồi đó.

Nếu tới tay anh thì anh đã trả lời cho em hay rồi. Bây giờ tên em đã có trên báo Chắc em khỏi lo thất lạc nữa hả.

THU KIM : Đã nhận được bài văn của em. Cứ viết thư cho anh đi. Đừng nhát nữa. Anh và chị Vân hiền lắm mà.

VĂN MỘNG THU—N.Đ.L.G đâu có chết mà em làm thơ khóc than ! Đó chỉ là một vụ si-căng-đan. Đừng có ngây thơ nữa nhá.

THIÊN HẢI

NHỚ BẠN

trìu mến trao về 2 bồ của THANH

Bộ ba tụi em chơi mí nhau, từ năm đệ lục tới chừ là đệ tam rồi, tính ra cũng 4 năm. Bốn năm học chung một băng cho nên groupe. của tụi em thân mí nhau lắm. Đi mô cũng bộ ba tụi ni. Những tháng hè cũng rứa, năm nào cũng học thêm những «cour» bổ túc, thế mà năm nay mỗi đứa một nơi chả được học chung mí nhau «cour» nào cả. Ba tháng hè dài lê thê đối mí em vì em chả gặp lại tụi nó sau ngày bãi trường. Em còn nhớ lúc tất niên tụi em có cảm tưởng rằng bè bạn em chả còn được đi chơi chung mí nhau, chả còn được «chúng mình ba đứa» nữa nên chúng em buồn thỉnh thoảng nói vài câu thật tê. «Người buồn thì cảnh vui đâu bao giờ câu thơ của Ng. Du sau mà nó chỉ đúng tâm trạng của tụi ni lúc bây chừ quá, chung quanh em các bạn vui đùa ca hát còn tụi ni im lặng nhìn mây như thả hồn đi xa, để nghĩ tình tụi ni đến đây rồi cũng như mây bay chẳng còn gặp lại nhau. Ngày hôm ấy là ngày chót của tụi mi họp mặt ngồi chán, em nói:Thôi mình về ở đây buồn quá. Có lẽ mình xa nhau thật rồi đấy. Hôm nay trời cũng khá đẹp mình đi dạo quanh trường rồi về ở nớ mà tàu. Tiếng

Ba đứa tụi mi đi chán chia tay ra về. Lúc chia tay Xuân chỉ nói ; Nguyệt mí Thanh nghỉ hè vui nhé» rồi nó quay đi. Em và Nguyệt nói với, Chúc vui vui đi Picnic nhiều. Còn em, Nguyệt đứng im lặng dưới gốc phượng lát sau em nói. Thôi Nguyệt về nghỉ hè nếu một mai mình xa cách thì Nguyệt cũng đừng quên Xuân và Thanh, Nguyệt nhé ! Nguyệt cười buồn : nhớ hoài kỷ niệm 3 đứa Thanh nhé. Và chúng em chia tay nơi đó. đi được một lúc xa em quay lại vẫn còn thấy Nguyệt đứng nhìn theo đến lúc em khuất sau bụi rậm bên đường thì Nguyệt mới quay về nhà.

Hôm nay là ngày tựu trường lòng em rộn rã, vui mừng, em tự nói : Thế nào mình cũng gặp lại Nguyệt và Xuân. Nhưng niềm hy vọng vui mừng của em ôm ấp từ lâu đều tang biến khi em vào tới cổng trường niềm thất vọng đã dâng lên khóc mất vì Xuân và Nguyệt đã vắng bóng. Em cảm thấy lớp học tẻ lạnh dù quanh em. các bạn em tay bắt mặt mừng kể chuyện cười nói giòn như bắp rang. Còn em Trời ơi buồn quá. Nguyệt ơi Xuân ơi 2 đứa mi đi mô ? hả cho ta hay chừ ta buồn lắm 2 đứa mi hiểu không. Lát sau có 1 cô bé đưa cho em 2 phong thư, 1 của Nguyệt 1 của xuân. Xem ra mới hay đứa về Biên hòa đứa về ra Nha Trang. Năm nay em cảm thấy lòng buồn rười rượi khi nhớ tới 2 đứa tụi nó. Của biết chừ tụi nó còn nhớ tới em không ? Nhưng riêng em nhớ tụi nó hoài vì chỉ có em ở lại trường xưa, nơi mang nhiều kỷ niệm vui buồn của ba đứa nhất. Nhìn đâu cũng có dấu chân 3 đứa, nhìn đâu cũng thấy kỷ niệm an vui xưa hiện về. Nguyệt ơi Xuân ơi Thanh muốn gọi Nguyệt và Xuân bằng tụi mày và xưng tao với bọn mi quá. Như giờ đâu còn Nguyệt và Xuân ở đây. Từ nơi xa xôi ấy, Nguyệt, Xuân có nghe lời chúc của Thanh không ? Thanh chúc 2 bồ được nhiều sức khỏe để gạo được nhiều bài, thì đậu cho cao ở khóa này 2 bồ nhé Đêm đêm em vái cho qua năm cả 3 đứa tụi mi đều thi đậu cả, 3 đứa sẽ tìm về với nhau để quên đi những ngày xa cách, 3 đứa sẽ dung dăng dung dẻ tới gốc cây Phượng ngồi ôn lại những kỷ niệm xưa.

Ngày nớ có lẽ mây m[illegible] mây bay về tụ họp, muôn chim ca vang để mừng ngày chúng em đã tìm lại với nhau để sống bên nhau cho trọn một quãng đời học sinh tươi đẹp.

PHƯƠNG THANH

ĐẢNG HÙM XÁM

✶ Truyện bằng tranh

(CÒN NỮA)

alô! đây BINH CÀ-GẬT

TỘI NGHIỆP TỤI TUI !...

RENG !... RENG !... RENG !...

— Alô ! Có Binh Cà Gật đó hi ?

— Alô ! Tui chớ còn ai nữa !

— Ông có biết gì về vụ thi vào khóa 25 sinh viên Sĩ quan Hiện dịch Trường Võ bị Quốc Gia không ?

— Không nghe, không được, không biết ..

— Rứa thì... yếu quá !

— Tui thì yếu xịu rồi, khỏi cần... khen !

— Nè Binh Cà Gật, tui là một trong số những thí sinh ra đời năm 1949 thi vào khóa 25 Trường VBQG bị rớt xin có vài lời kêu than như sau...

— Cứ việc kêu !

— Mọi năm, những thí sinh tuổi nhỏ đều được ưu tiên chấm đậu. Hôm thi tại trường Pétrus ký chính mấy ông Thiếu tá cũng có nói là ưu tiên cho các người nhỏ tuổi. Vậy mà kết quả cho thấy các thí sinh lớn tuổi sinh năm 1946, 1947, 1948 lại đậu rất nhiều.

— Chắc là họ... giỏi hơn ?

— Không nói chuyện đó. Nếu bảo rằng thành phần tự nguyện đi lính thì thanh niên sinh năm 1949 mới thật đúng nghĩa, còn mấy anh sinh 1946, 47, 48 chỉ là đi để «trốn» vì nếu không sẽ phải vào Thủ Đức trước cuối năm nay. Do đó, nếu xét về lý tưởng chắc chắn tụi nhỏ tuổi có đường nặng... kí lô hơn !

— Đồng ý trên nguyên tắc !

— Còn một chuyện nữa. Năm nay trường VBQG lấy ít hơn mọi năm. Tổng cộng chỉ xấp xỉ 300 mạng so với từ 400 đến 500 của mấy khóa trước (theo nội san «Đa Hiệu» của trường VBQG). Vậy có thể lấy thêm được nữa không ?

— Hỏi không phải là... trả lời. mà tui thì lại càng trả lời hổng được !

— Nếu không lấy thêm thì xin cho xếp hạng dự khuyết, vì năm nay không thấy kết quả dự khuyết.

— Cái đó để... coi lại xem sao.

— Nói để ông biết, tui là một học sinh ưu tú của trường Công lập, đứng vào hàng thứ 10 trong lớp và hạnh kiểm không dưới 18 điểm.

— Xuya quá ! Vậy mà rớt thì tội nghiệp...«cưng» lắm !

— Ông thử nghĩ, tụi này cứ tưởng như mọi năm là càng nhỏ tuổi càng dễ được chấm đậu nên không dự trù trước để thi vào các trường Đại học. Thành ra khi bị đánh một cú xụm bống trở nên... bơ vơ ! Chờ đến khóa 26 song năm thì muộn quá ! Mà mất cả một năm để... «tiếu ngạo giang hồ» thì thật quả là đau đớn cho riêng mình và cho cả... tương lai đất nước !...

QUÂN DÂN ĐỌC BÁO

Chớ vội tưởng bở

Thiên hạ ở đây thấy ông Nixon đắc cử, đa số đều mừng, tối thiểu thì vì ông thấu hiểu vấn đề VN, cũng như đảng Cộng Hòa thường chú tâm tới vấn đề Á Châu nói chung. Ít ra thì ông Nixon cũng không bị cái cảnh tiền hậu bất nhất, ăn nói ba bốn phải, đặc biệt ông chủ trương không có chính phủ Liên Hiệp ở miền Nam VN. Mừng như vậy là đúng mức.

Chứ có đâu mừng quá đến nhảy bổ tếu lên, trúng số độc đắc không bằng nữa, cứ y như rằng thì là ông Nixon thắng cử là VN mình tự nhiên ngồi đó mà thắng Cộng. Xin lỗi, còn khuya. Chớ vội tưởng bở đi các cha !

Riêng T.H cũng như độc giả XD thì hơi lo. Lo rằng ông Nixon không phải là một vị chúa tể có thể « phán một lời thì lập tức có trời đất». Ông chẳng phải siêu nhân, và mặc dầu là Tổng Thống của nước Huê Kỳ vĩ đại, ông cũng vẫn bị lệ thuộc vào đủ thứ hết TH và độc giả XD chẳng mong cho ông vác bom quăng xuống BV, Chỉ cần xin ông đừng nhượng bộ CS bằng cách bán đứng dân tộc nhỏ bé này thôi. Cái ấy mà cũng khó đấy nhé !

Nay mai ông sang Saigon, sợ ông lại dùng áp lực với Chính Phủ mình, bắt ép mình phải khăn gói quả mướp sang ngồi đối thoại với bọn MTGPMN ! Cái ấy mới là rắc rối. Ông đã chẳng vừa mới tuyên bố cho mình thấy lờ mờ cái đường đi nước bước của ông trong vấn đề giải quyết chiến tranh VN là gì ?

Chính phủ mình vì thế chưa có ông nào lên tiếng khen hay chê. Có mừng thì cũng để ở trong bụng chờ đã. Và bây giờ, chắc là Tổng thống và chánh phủ đang sửa soạn gấp, để đối phó với mọi sự có thể xảy ra,

Ấy cũng vì thế mà T.H chỉ âm hộ ông Nixon tà tà thôi. Để dành sức nếu ông bất bí còn phải đứng lên chống ông chứ !

Làm dân nhược tiểu thiệt khó như chó Chỉ nghĩ tới từng vạn người dân Tiệp ùn ùn bỏ mồ mả tổ tiên ra đi cũng thấy ngán cho các đại cường quốc kể luôn cái cường quốc vĩ đại HK.

XÂY DỰNG

Đọc trang 5 :
VĂN-HÓA CHÍNH-TRỊ
●THANH-TÂM-TUYỀN phụ trách

Saigon After Dark

Trong một dịp tình cờ, Kiều Phong vừa được anh bạn Lưu trường Giang trao cho xem quyển Saigon After Dark của anh ký giả Mẽo Philip Marnais. Lưu Trường Giang bảo Kiều Phong đem về xem và nếu có thì giờ, dịch ra đăng trên Thần Dân ! Về khả năng tiếng Mẽo thú thật, K.P không... giàu có lắm. «Nó» vừa đủ «Ô Kê» để làm bồi dẫn mối «Nó» vừa đủ... «How many» để mua áo sơ mi một khi xuất ngoại, Có một dạo thấy kỹ nghệ thông ngôn cho Mỹ ăn nên làm ra, KP sốt ruột định học đêm ở mấy «Khóa cấp tốc» hầu đi... sủa tiếng Mỹ kiếm cơm, kiếm danh vọng địa vị. Nhưng sau lại nghĩ «thấy người ta ăn khoai xách mai mà chạy» đến khi mình nói được e Mẽo nó về thành ra hủy bỏ dự định.

Vì vậy mà KP dốt tiếng Mẽo. Sự thật là thế, anh bạn Lưu Trường Giang nào hay, lại trao Saigon After Dark bảo KP dịch, khác nào bảo kẻ mù hai mắt, dẫn người qua đường Sau khi trao sách xong, dường như LTG biết được «nỗi niềm» bèn đòi lại và đem về hùng hục dịch suốt đêm. Bạn có thể tìm đọc những bài dịch Saigon After Dark của LTG nơi trang 2, từ hôm nay. Riêng KP thì được cái hân hạnh, đọc được bản viết tay dịch Saigon After Dark trước khi lên khuôn

Theo bản dịch thì một đoạn, anh chàng ký giả kỳ thiệt nào đó, tên Philip Marnais khám phá rằng : Saigon đang... loạn vì bịnh «Đồng tính luyến ái». «Đồng tính luyến ái» là cái bịnh người cùng giống yêu nhau ý mà.

Nói rõ ra, đàn ông yêu đàn ông, đàn bà yêu đàn bà thì gọi là «đồng tính luyến ái». Có một dạo người ta đồn 1 cô đào cải lương mắc cái bịnh đó và cô đã «đồng tính luyến ái» với một cô khác. Có lẽ người ta thấy cặp ấy chơi thân mà xấu mồm xấu miệng, đồn đãi bôi xấu vậy chăng ?

Đồng tính luyến ái

Theo Philip Marnais trong Saigon AFTER DARK thì anh đã tìm và đã thấy ở Saigon người ta «đồng tính luyến ái» nhan nhản ngoài hè phố, trong tiệm cafê, ở hồ tắm và khắp mọi nơi ! Philip Marnais tiết lộ anh vào một quán tên Le Chat D'or ở đường Thái lập Thành (Saigon) uống rượu và khi nói được «một khẩu» thì người bồi tiệm này đưa anh vào trong để lên lầu, Philip gặp rất nhiều thanh niên quấn quít ôm nhau hôn hít.

Lại có cặp «làm tình vợ chồng» ngay giữa phòng trong lúc có tiếng nhạc Jazz ! Philip còn viết, trong một tiệm tên Le Caveau ở bến Chương Dương, anh cũng gặp rất nhiều cậu đàn ông mặc áo dài phụ nữ ôm nhau khiêu vũ, hôn hít. Ở Le Caveau, số thanh niên «đồng tính luyến ái» còn biểu diễn thoát y vũ cho các bạn xem chơi thật là hấp dẫn !

Philip còn «phát giác» (!) ở đường Bùi hữu Nghĩa Gia Định vào buổi chiều thứ sáu mỗi tuần, cũng có 1 club «đồng tính luyến ái» âu yếm sáng đêm !

Đánh đĩ linh hồn

Philip tiết lộ như vậy làm KP tối mắt KP xách xe chạy khắp các quán cóc các hè phố, tiệm cà phê đều không thấy gì cả. Nghĩ mình không phải ký giả điều tra, K.P bèn tìm đến hỏi ký giả tên tuổi, chuyện gì của Saigon cũng biết như Anh Quân, Phan nghị Thương Sinh vv .. thì các bạn này cười ầm lên mà rằng :

— Tiên sư cha mả Kiều phong Cái thằng Philip nói láo ăn tiền, mày không biết sao mà tìm cho uổng công.

Riêng Anh Quân thì hắn còn bảo

— Đi dực thì có. Nhưng cái bọn đi dực này chỉ «đi» với Mỹ thôi. Chúng nhan nhản ngoài đường, ngoài tiệm, chúng giàu sang trên xe, xuống ngựa, sống phè phỡn lắm. Song le, không phải chúng làm đĩ thường lệ như chị em ở Ngã Ba, Ngã Năm mà lại làm đĩ bằng... linh hồn...

Có lẽ thằng Philip nó gặp cái bọn ấy...

THẦN DÂN

CƯỜNG NHƯỢC BANG GIAO LUẬN

★ Tâm sự sâu kín của một cường quốc nghĩa hiệp ngày xưa. Và ngày nay ? ★ Thế chiến ở Việt Nam và một cuộc họa thơ Mỹ-Việt. It nhất, viên lãnh sự Mỹ ở Hương Cảng cũng còn có tác phong đáng kính hơn những nhân vật thượng quốc bây giờ ✶ Hai chính sách Biệt Lập và Hiện Diện

THANH VIỆN CHỜ AI ĐẾN CỨU MÌNH
NHIỀU NGƯỜI TRONG CUỘC CHẲNG HY SINH
NGƯỜI NGOÀI VÌ CHẲNG TRÒN CHUNG THỦY
CỐT NHỤC GÌ ĐÂY PHẢI CHÍ TÌNH?

★ Bài của LAM GIANG

I) Quyền lợi, vinh dự của đại cường trong việc giúp đỡ, cứu ứng các nước nhỏ

Từ khi loài người biết làm chính trị đến bây giờ, nghĩa là từ một thuở rất xa xưa mà sử sách đã ghi chép được, việc bang giao giữa nước lớn và nước nhỏ đã có nhiều việc cười ra nước mắt rồi!

Không có thứ chính nghĩa nào quang minh chính đại cho bằng chính nghĩa dân tộc thế mà vẫn có người lợi dụng để mưu cầu danh lợi riêng cho mình. Thời Xuân Thu vua Hoàn công nước Tề nghe theo lời Quản Trọng xướng ra việc bảo vệ dân tộc chống lại oai võ xâm lược của các thứ dân du mục được gọi chung là Di, Địch, Man, Nhung. Suốt thời kỳ Quản trọng làm Tướng quốc nước Tề (từ năm 685 đến năm 645 tr TL). Hoàng công hội họp chư hầu 9 lần, chuyên việc cứu khốn phò nguy đóng vai hiệp sĩ, bảo vệ các nước Hoa Hạ, xa gần đều tín phục, đồng lòng tôn Hoàn Công làm minh chủ, hễ Hoàn Công ra hiệu lệnh là các vua chư hầu rầm rập tuân theo. Công nghiệp bảo vệ dân tộc của Hoàn công rõ ràng đến nỗi hơn trăm năm về sau, Khổng phu Tử phải nghiêng mình thán phục. Phê bình Tề Hoàn công và Quản Trọng, Khổng phu Tử khen rằng:

— Nếu không có Hoàn Công và Quản Trọng thì ngày nay chúng ta đã phải xõa tóc, gài nút áo về phía tay trái rồi!

Nghĩa là không có 2 người ấy thì các chủng tộc Nhung, Địch đã thống trị cõi Hoa Hạ, chủ quyền của Hoa tộc đã mất thì văn hóa của Hoa tộc cũng tiêu trầm! Khổng Phu Tử khen Hoàn Công và Quản Trọng là khen về đại thể chứ trong công việc cứu khốn, phò nguy, 2 người này đã có nhiều lần suy tính lợi hại rất là thâm độc. Nước Vệ bị rợ Địch xâm lấn. Vua tôi nước Vệ hết sức tử chiến sai người các cấp xin Hoàn công cứu viện. Sĩ dân nước Vệ gan lì ốc nát đồng ruộng biến thành rừng hoang, thành lũy lũy bị giặc sang bằng lúc nước Vệ chỉ còn có 500 người quyết đánh một trận cuối cùng để vua tôi cùng chết với nhau thì Hoàn Công mới đem đại đội hùng binh, giống trống phất cờ kéo đến cứu ứng. Binh xa của quan Tề dàn kín trận địa, vua nước Địch chỉ mới quan sát thế trận đã vội vàng mở vòng vây, tháo chạy, nhờ vậy mà nước Vệ còn sống sót được 500 người. Hoàn Công bèn đắp thành, sở khẩu cấp lương thực cho dân Vệ dựng nước lại...

Thiệt là cái công cứu tử hoàn sanh của một vị lương y đợi cho bệnh nhân hấp hối rồi mở trổ tài y dược. Có như thế thiên hạ mới khâm phục tài năng! Nếu lúc đầu nước Vệ mới bị xâm lăng mà Tề Hoàn Công cứu ứng liền thì nước Vệ đâu có lâm nguy đến gần tuyệt diệt. Nhưng cứu ứng liền thì Hoàn Công sợ công nghiệp của mình không được hiển hách, thiên hạ ít khâm phục tấm lòng hiệp sĩ của mình.

Trước đó, đối với nước Hình, Hoàn Công đã có hành vi tương tự. Nước Hình được tái lập ở Di Nghi. Hai nước Hình, Vệ mang ơn tái tạo của Hoàn Công, suốt đời ghi ơn nhớ đức.

Trong cái Thế Tân Chiến Quốc hiện giờ, bang giao giữa các nước nhược tiểu và các đại cường quốc cũng có nhiều vụ có ẩn nghĩa theo kiểu Hoàn công Quản Trọng. Như đối với các nước Đông Âu, Đại Hàn ở Đông Bắc Á, VN ở Đông Nam Á mà tháng 2 năm 1954 ở hội nghị Yalta, Mỹ tỏ ý cương quyết một chút thì sức mấy mà CS dám bành trướng hoành hành. Riêng về VN mà mùa thu năm 45, phái đoàn quan sát Patton của Mỹ nhận định rõ tình hình, làm ơn phù trợ các đảng phái quốc gia 1 chút thì chắc là thực dân không dám nuôi cái mộng quyền thổ trùng lai, Việt minh cũng không có đường mượn chiêu bài dân tộc kháng chiến để phát triển các cơ sở đảng trị.

Đợi để đến lúc VietNam bị chia cắt, Mỹ mới tận lực phù trợ thì sự thế đã muộn màng. Muộn còn hơn không, nhưng phù trợ cũng không được đúng đường. Mất 9 năm cho 1 chế độ độc tài gia đình trị. Việt cộng thừa dịp Ngô triều bỏ mất dân tâm mới chỉnh bị chiến khu, phát động du kích chiến. Người Việt yêu nước có cảm tưởng thấy đại đội Hùng binh của Tề Hoàn công không tháo chạy trước 525.000 quân Mỹ, đó mới là điều đáng ân hận cho nước Mỹ hùng cường.

Và bây giờ người Mỹ còn di hận cho người Việt quốc gia- những người Việt đã chiến đấu ở vị trí tiền phong với danh nghĩa bảo vệ dân chủ, tự do cho Thế Giới Tự Do mà Mỹ là nước lãnh đạo.

III VN và chiến pháp Thái Bình Dương

Từ đầu thế kỷ thứ 19, lúc người Anh đến Mã Lai thì người Mỹ cũng lo phát triển thương mãi với các nước Đông Nam Á. Năm 1819, thuyền trưởng Mỹ là John White có liên hệ tôn thuộc với TT Johnson hiện thời cũng đến Saigon, Thuyền trưởng được Thượng công Lê văn Duyệt tiếp đãi rất tử tế, mời ăn tiệc ở Gia Định, sau đó cho phép mua đường, quế, hồ tiêu để chở về bên kia Thái bình Dương.

Sau khi chiếm xong miền Đại Thảo Nguyên của dân Asiates Da Đỏ ý chí kinh doanh của người Mỹ ở Thái Bình Dương lại càng phát triển bồng bột. Mỹ và Nga chạy đua sít nút đến đòi quyền thông thương ở Nhật. Đô đốc Mỹ là Perry cũng như đô đốc Nga là Pontiatine đều đạt được mục đích như nhau.

Lúc người Pháp xâm lăng VN, nếu tổng thống Abraham Lincoln không bị ám sát thì chắc chắn việc cầu viện Mỹ của Bùi Viện đã thành tựu và quân Mỹ đã có dịp dụng độ với quân Pháp ở Nam Kỳ Lục Tỉnh rồi!

Giao tình giữa Bùi viện và lãnh sự Mỹ ở Hương cảng đã có 1 thời rất khăng khít. Năm 1864, lãnh sự Mỹ khuyên Bùi viện nên sang Hoa Thạnh (Hoa t. Đốn) mà cầu cứu với Tổng thống Abrahan Lincoln. Trong ý lãnh sự Mỹ thì việc cứu viện một nước Việt Nam khốn đốn vì giặc Pháp là một hành vi vừa hợp với chính nghĩa bênh vực các dân nhược tiểu vừa hợp với quyền lợi thương mãi của một nước lớn hùng cường. Lãnh sự Mỹ ở Hương Cảng say qua Hoành Tân tặng thơ cho Bùi Viện như sau:

•Hoành kiều liễu sắc tạm vi thu,
•Oc thủ phân trình vạn lý du...
•Cựu ước Hoa Thành ưng viễn phóng,
•Kỳ phùng Tiên đảo cánh huề du
•Nguyệt lương khách ý phi tam nhật,
•Hồ hải quân tâm hữu tứ châu
•Liệu đắc minh triêu tương ức xứ,
•Trùng dương vân thủy các cô chu!

Bản dịch của Lam Giang.

•Cầu Hoành sắc liễu buồn thu,
•Cầm tay chia biệt viễn du ngàn trùng.
•Thành Hoa ước cũ tương phùng,
•Đảo Tiên dạo bước ta cùng nắm tay.
•Sáng trăng ý khách lâu ngày,
•Lòng anh hồ hải xa bay bốn trời.
Mai này thương nhớ chơi vơi,
Con thuyền đôi ngả ra khơi một mình và đây là bài nguyên xướng của Bùi Viện.

•Ly chước Hoành Tân cửu nguyệt thu,
•Nam vân hồi thủ chính du du
•Ba đào mộng tỉnh sinh tân hứng.
•Thủy thổ hoài thâm ức cựu du
•Ca vũ tăng đài kim hải quốc
•Phồn hoa nhân vật có Bồng châu
•Vị hoan tự tích hoàn vi biệt
•Tiễn lữ hà niên cọng phiếm chu

Bản dịch của Lam Giang.

•Chén thu rót bến Hoành Tân,
•Mấy năm ngoảnh lại tần ngần xót xa,
•Mơ màng tình hứng phong ba,
•Cuộc chơi còn nhớ cỏ hoa thuở nào
•Đài kim ca vũ xôn xao,
•Phồn hoa nhân vật khác nào Bồng Châu.
•Vui rồi ly biệt càng đau,

Năm nào gặp lại cùng nhau dạo thuyền vì cái chết đột ngột của tổng thống Abraham Lincoln nên cuộc đi sứ của Bùi Viện không đem lại kết quả tốt đẹp dự định.

Kế nghiệp Abraham Lincoln là Johnson (lại cũng là âm thanh quen thuộc, không biết có bà con gì với ông Johnson hiện giờ hay chăng) thiếu viễn kiến chính trị nên bỏ rơi mất ảnh hưởng Mỹ ở Đông Nam Á. Tuy nhiên, chỉ thời gian sau là Mỹ cảm thấy cần phải hiện diện một cách mạnh mẽ ở Thái Bình Dương. Cuối thế kỷ thứ XIX, Mỹ ép quốc vương Kala Kana nước Hạ Uy Di cho mình thuê Trân Châu Cảng, chia phần với Đức về quần đảo Mariaunes, chiếm đảo Guam, thay thế Tây Ban Nha ở Phi Luật Tân, phát triển thế lực tài chính vào Trung Hoa, nghiễm nhiên thành một cường quốc có hạng ở Thái Bình Dương. Lúc bấy giờ, người Anh nắm quyền bá chủ hàng hải khắp các đại dương mà cũng bắt đầu nể nang người Mỹ.

Đến giữa thế kỷ thứ XX, uy thế của Mỹ ở TBD gần như vô địch, người Mỹ có thể nói một cách tự hào rằng TBD là Mare nostrum, Biển của chúng ta! ở Việt Nam, Mỹ đóng quân ở Cam Ranh, ở Thái Lan, Mỹ có căn cứ Stattahip, như thế là đủ cho Đệ thất hạm đội của Mỹ tuần tiễu ở nam phần Thái Bình Dương.

Nếu người Mỹ có hết lòng giúp cho Cộng Hòa Việt Nam chiến thắng CS thì việc này cũng rất có lợi cho Mỹ. Mỹ có thể nào vắng mặt ở Đông Nam á châu trong lúc uy thế của Anh không còn được hùng thịnh như trước nữa.

Hơn ai hết, Mỹ hiểu rõ nỗi thèm khát xâm xang của Trung Cộng đối với 3 bình nguyên Irraouaddy ở Miến Điện, Ménam ở Thái Lan, Cửu Long Đồng Nai ở Việt Nam. Mỹ có hết mất 29 000 quân ở đây thì đó cũng chưa phải là một tổn thất quá nặng. Dân Việt Nam ta đã chịu nạn binh lửa gần một phần tư thế kỷ thì sao?

II Từ chính sách biệt lập đến chính sách hiện diện ở toàn thế giới

Mỹ châu biệt lập ở giữa hai đại dương: Đại Tây Dương ngăn cách Mỹ và Âu châu. Thái bình dương ngăn cách Mỹ và A châu. Đầu thế kỷ thứ XIX tổng thống Monroe xướng ra thuyết Châu Mỹ của người Mỹ, ngăn trở các tham vọng thực dân của các nước Âu châu vào Mỹ Châu. Xét về địa lý thì rõ ràng là một chính sách biệt lập, nhưng xét theo hoàn cảnh lịch sử thì rõ ràng là một sự nghiệp PHƯƠNG BÁ vừa được tạo thành.

Người Mỹ nắm quyền bá chủ ở một châu, đẩy lui oai võ thực dân của người Anh, người Pháp. Nhân danh chủ nghĩa Monroe, người Mỹ đã hăm dọa, ép buộc Pháp Hoàng Nã Phá Luân Đệ Tam phải lui quân ở Mễ Tây Cơ.

Châu Mỹ của người Mỹ tức là Châu Mỹ dưới quyền bá chủ của HK vậy.

Sở dĩ Hoa kỳ phải tính kế biệt lập là vì hồi đó Hoa kỳ chưa đủ lực lượng để hiện diện khắp nơi. Cho đến năm 1914, Mỹ vẫn còn mắc nợ thế giới đến 2 tỷ Mỹ kim, Rất may cho nước Mỹ, từ năm 1914 đến năm 1918, các nước Âu Châu đánh nhau một trận kịch liệt tơi bời.

Nhờ đó mà dân Mỹ tóm được 1 cơ hội bằng vàng, bằng kim cương để làm ăn phát tài phát lợi 1 vốn bốn lời. Chẳng những đã phủi được nợ 2 tỷ mỹ kim mà các nước Au châu nhất là Anh và Pháp còn nợ Mỹ đến 27 tỷ mỹ kim nữa.

Sau trận thế chiến 1939-1945, tài chánh và uy thế chính trị của Mỹ càng phát triển. Mỹ có đủ phương tiện để viện trợ cho các nước chiến thắng cũng như các nước chiến bại. Từ năm 1945 đến tháng 7 năm 1949 Mỹ lại nắm độc quyền khí giới nguyên tử.

Quả thật Mỹ là cường quốc thế giới rõ ràng.

900 căn cứ Mỹ bao vây thế giới Cộng sản. Ngày 14-7-1949, Nga thử bom nguyên tử đầu tiên. Hơn 3 năm sau, lại đến phiên Anh quốc. Mỹ đã mất độc quyền nguyên tử mà lúc bấy giờ Trung cộng đã làm chủ Hoa Lục được 3 năm. Trong cái thế Tân chiến quốc của hạ bán thế kỷ thứ XX, Mỹ phải đương đầu với một đối thủ mới: Trung Cọng hiếu chiến và khối dân vỹ đại 750 triệu người. Trung Cọng vẫn luôn luôn nguyền rủa miệt thị Mỹ à con cọp giấy đến nỗi hồi còn sinh thời, tổng thống Kennedy chạm lòng tự ái, lên tiếng đáp lễ Trung Cọng rằng:

— Cọp giấy nhưng nanh vuốt đều bằng khí giới nguyên tử, cứ chạm thử vào mà coi thì biết sức nhau!

Khẩu hiệu của Trung Cọng ban cho các chư hầu ở Á - Châu là: MỸ ĐẾ BẤT ĐẢO, VẬN ĐỘNG BẤT ĐÌNH. Nghĩa là đế quốc Mỹ chưa ngã thì cứ vận động tranh đấu miết không ngừng không nghỉ. Nanh vuốt của Mỹ đều là khí giới nguyên tử thật đấy nhưng Trung cộng khôn lắm đâu có chạm thử vào làm chi. Trung cộng chỉ ra lệnh cho bọn chư hầu đàn em gây sự với Mỹ. Mỹ có đánh thắng được Bắc Hàn hay Bắc Việt thì cũng chẳng thêm được chút vinh dự nào. Trái lại, nếu không đánh thắng được thì mất thể diện với thế giới. Trong trường hợp không dám đánh như vụ Bắc Hàn chặn bắt tàu Pueblo của Mỹ thì Mỹ càng đau xót, bầm gan tím ruột hơn.

Từ đầu năm 1968 đến giờ, uy thế Mỹ đã sa sút lại còn sa sút thêm, nhất là với quyết định đơn phương của Tổng thống Johnson ngưng oanh tạc toàn thể thể lãnh thổ Bắc Việt. Mỹ đã không tham khảo ý kiến đồng minh trước khi mở hòa đàm Ba Lê. Một lần thất tín, bất lịch sự.

Chữ lịch sự hiểu theo nghĩa lịch lãm sự việc biết lấy lòng đồng minh, biết làm cho địch quốc nể sợ. Giờ lại thêm 1 quyết định thất tính nữa, quyết định này làm tổn thương cho chính sách hiện diện của Mỹ trên thế giới rất nhiều.

Thất tín như vậy thì đối với 900 căn cứ ở khắp thế giới, Mỹ có được các nước nhược tiểu tin tưởng nữa không? Dầu cho ông Humphrey có đắc cử đi nữa thì chưa dễ gì ông lấy lại được uy thế tinh thần cho nước Mỹ. Không có lẽ Mỹ rút lui về chính sách biệt lập, chỉ giữ một địa vị phương bá khiêm tốn ở Mỹ châu. Còn như muốn duy trì chính sách hiện diện toàn thế giới thì làm sao gây được niềm tin tưởng với người trong thiên hạ? Dầu cho đảng Cộng Hòa đắc cử thì dầu có chống lại hành vi Johnson, vị tổng thống đảng Cộng Hòa vẫn phải chịu trách nhiệm về những sai lầm từ trước. Bởi vì mình là người Mỹ thì dầu mình không gây ra sự việc mình vẫn phải liên đới chịu trách nhiệm về sự việc như thường.

Nhân vô tín bất lập! Lạn Tương Như đời chiến quốc đã mắng vua nước Tần rằng:

— Bọn thất phu chơi với nhau mà chưa nỡ lừa nhau, huống hồ là thể diện ông vua một nước.

Trong thế cờ Tân chiến Quốc hiện giờ, các nước nhược tiểu kết bạn với các cường quốc nên làm sao đào tạo cho có nhiều Lạn Tương Như để khi làm sự thì có kẻ sĩ dám nói giận.

LAM GIANG

HÓNG CHUYỆN

Con đã bắt đầu biết hóng chuyện. Mục ghi nhận này mẹ viết dành cho con thay vì bế con ra đường dạy cho con biết chuyện đời phải không Trần Túy Hồng Ân?

• TÚY HỒNG

✶ Cái món đòn tuyệt kỳ thôi bỏ bom BV mà Tổng Thống Johnson gài vào lưng ông Humphrey đã khiến ông Nixon lao đao, lận đận, hơi thở suýt tắt đi mấy lần trong cuộc thi đồ bộ vào tòa Bạch Cung. Lệnh bãi chấm dứt thả bom từ đây và mãi mãi không những đã khiến cho Tổng Thống Thiệu thay mặt cho một quốc gia lên tiếng buồn mà ngay cả MTGPMN có lẽ cũng không vui. Miền Bắc thôi ăn bom chớ miền Nam vẫn bị chét bom vào mồm. Bây giờ, những phiếu dồn cho Humphrey đều là tả rơi như lá vàng rụng, Tổng Thống khổ sở lao đao, lận đận Nixon chắc cũng hơi he hé biết rằng cái thái độ cứng của Tổng Thống u buồn Ng. văn Thiệu cũng có phần li ti nào phụ hộ cho mình được đắc cử. Thái độ của Tổng - Thống Thiệu quả thật cứng mà dai chứ không phải cứng dòn. Bởi vì cái cung cách sau cùng của Tổng Thống Johnson mất hẳn cái tính chất kiếm hiệp, nên vì vậy mà những kẻ qua VN dừng chân lại để thử sức CS đều thấy cái có lý trong Tổng thống Thiệu. Tin vào sự thề thốt nặng hơi tiền của người Mỹ, tức là chữ tín to tướng, người khách đồng minh nhận thấy nước Mỹ có «cái» đáng tin cậy như thế này: toàn thể Hoa lục bị nướng chín, nhưng một nắm đất nhỏ Đài Loan, bé bằng vắt xôi người Mỹ vẫn giữ như giữ cục cưng, cả mình mẩy Cuba bị phong tỏa cứng ngắt ngay đơ trong hơi độc Mác xit, nhưng căn cứ Guaustanamo nhỏ bằng hạt tiêu vẫn nằm ngay trong vòng tay viện trợ Hoa Kỳ. Cả khuôn phố Ba Linh phải hít hở bụi đỏ, nhưng khu vực gầy mòn Tây Bá Linh vẫn không chịu kéo màn lưới cộng, mà vẫn trơ trơ cùng tuế nguyệt, người Mỹ to con, mập mờ, dễ lung lay bóng vía trong những công việc nhận định tranh chấp nhì nhằng bằng tuyên truyền xiên xỏ, bằng lời lẽ úp mở nhưng khi trắng đen đã lật mặt rồi thì dù chỉ giữ một hạt sỏi, thì dù phải xem hạt sỏi làm kẹo ngọt người Mỹ cũng đành đưa lên miệng mút. Bởi đó người ta kết luận Tổng thống Thiệu đã cứng dai chứ không phải cứng dòn.

✶ Có kẻ bảo rằng trên đời này chuyện ma quỷ con có thể tin được, chứ chuyện đàn bà bị khủng bố để phải khui sạch cái tiết trinh ra thì khó tin lắm như chuyện ông già mù năm mươi sáu cái xuân đìu hiu với cô láng giềng trăng chưa tròn tuổi. Vì đàn bà đâu phải không mạnh bằng đàn ông trong công việc trấn giữ cái đồn bót cuối cùng của đời mình. Trừ trường hợp nếu kêu la vùng vẫy không chịu thì phải chết tươi ngay lập tức chứ dọa dẫm suông thì phải yếu không bao giờ thất thủ được. Ngày xưa rất xưa có một thị nữ vào tâu với nữ hoang: tâu bệ hạ, tên vỏ tướng của bệ hạ đã cưởng hiếp thần thiếp. Nữ hoàng bèn truyền lấy cây gươm đang treo trên tường xuống, đưa cho tên thị nữ giữ cái bao gươm, còn mình thì cầm thanh gươm đưa cái mũi nhọn qua qua lại lại không ngừng trước mặt ả thị nữ, rồi nói: tên vỏ tướng đả cưởng hiếp nhà ngươi à? ta không tin, nếu bây giờ nhà ngươi chụp cái vỏ gươm vào cho thanh gươm ta đang cầm đây được thì ta mới tin.

✶ Mấy lúc này, thời thế nóng lên và xáo trộn như một đĩa đồ xào kích động: nào là rút mạnh đồng đô la đỏ, nào là dịu dàng ngưng oanh tạc, nào là cực lực pháo kích, nào là thái độ bạc tình—vẩn đục của người Mỹ, lòng dân xao xác bất an cả lên, một cảm giác xúc động nào đó vì tin tức bà Nguyễn thị Bình đi phó hội Ba Lê... Rồi trong nước. Tổng thống Nguyễn văn Thiệu xuất hiện tới tấp trên máy truyền hình quyết liệt, cứng rắn hơn bao giờ hết, Phó Tổng thống thì bớt lạnh, bớt ơ hờ lành đạm nhìn trần nhà,.. nhưng sao, người dân bỗng nhìn thấy vẻ trang nghiêm, im lìm, trầm mặt của một người, đó là Thủ tướng Trần văn Hương. Thủ tướng vắng hoe làm cho người ta không thấy và không biết nói gì.

TÚY HỒNG

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

HẰNG TUẦN ĐỌC TRANG

VĂN-HÓA CHÍNH-TRỊ

Vào ngày thứ 5 và Chủ Nhật

TÌNH CAO THƯỢNG

CỦA NGUYỄN MẠNH CÔN

★ LÝ PHẬT SƠN

✶ **TÌNH CAO THƯỢNG**, tác phẩm mới nhất của Nguyễn mạnh Côn, là một cuốn sách dòm dáng. Có thể cho là đẹp nếu người ta yêu mến thể tài trung hậu và nét bút mãnh liệt của Duy Thanh trên tấm bìa màu vàng chanh, khổ 20x17. Cũng có thể cho là đẹp nữa nếu người ta ưng ý lối xếp chữ huê dạng, công phu, phơi mới đoạn văn nhỏ trên một trang giấy mênh mông — làm cho một truyện ngắn 24 trang báo văn trải dài thành 116 trang tiểu thuyết.

Vâng, Tình cao thượng vốn là một truyện ngắn đã đăng trên báo Văn, số Xuân Mậu Thân, mà tôi đã được đọc. trong những ngày Hàng Sanh, Đồng Ông Cộ còn mịt mù khói lửa. Cốt truyện, tôi được biết, không là bịa đặt hoàn toàn.

Một người bạn nào đó, trong lúc buồn mồm, đã Ô LÊ KHE KHẺ GỌI LÀ (lối nói của hắn, kể lại một vụ án trên báo: MỘT CÔ GÁI ĐI CHƠI VỚI TÌNH NHÂN VỀ ĐỒNG QUÊ. ĐÃ BỊ THỔ PHỈ BẮT VÀ THAY PHIÊN NHAU HÃM HIẾP.

Nhiều người nhao nhao góp chuyện:

— Liệu anh tình nhân của cô gái có chịu lấy cô ta nữa không hở các cụ?

— Sức mấy mà lấy.

— Nếu hắn cao thượng hay nếu hắn yêu thật, hắn có thể lấy chứ.

— Khó lắm đấy ông bạn.

— Xong rồi. Nhưng ví thử chính cô gái ấy cao thượng, cô ta không chấp nhận được chuyện lấy nhau vì thương hại thì chắc hay hơn. (Im một giây, cười khì) Hay hơn nhiều chứ các cụ.

Câu truyện, bắt đầu là một mẩu thời sự, đã đưa đến bịa đặt và lý luận. Địa hạt sau này, người ta nhìn nhận, thuộc thẩm quyền của nhà văn, là sở trường của nhà văn Chính trị Nguyễn mạnh Côn.

Đã từ khi nào tác giả ĐEM TÂM TÌNH VIẾT LỊCH SỬ, rời cuộc đất chính trị để bước sang một cuộc đất mới — không kém nhọc nhằn và gai góc — là cuộc đất tình dục học (Jexologie)? Phải chăng sau khi đếm đuổi với Teylhard de Chardin, viết MỐI TÌNH MÀU HOA ĐÀO và nổi lên tham vọng khai sinh một cuộc ĐỔI ĐỜI triệt để và toàn diện về văn hóa?

Chúng ta hãy ĐỌC cuốn sách khó tin đó.

✶ Theo thói thường, người điểm sách, trước khi phân tích và tổng hợp các giá trị của tác phẩm, phải tóm thâu cái truyện. (Gọi là GIÁ TRỊ SỰ KIỆN, trong NGÔN NGỮ PHÊ BÌNH).

GIÁ TRỊ SỰ KIỆN:

Ngọc nhà nghèo, là một nữ sinh hoa khôi 19 tuổi. Nàng yêu Cường một bạn học có đủ các điều kiện đáng mơ ước của một người con trai, giàu có, lương thiện, đẹp trai, mạnh khoẻ. Tình yêu, dịu dàng và thanh khiết ban đầu, rơi nhanh vào buông thả đam mê.

Rồi tai họa xảy ra. Trong cuộc đi chơi về quê, xe hơi của Cường bị hết xăng giữa đường (!). Bọn thổ phỉ xông ra đánh đuổi chàng, cướp nàng, đốt xe. Và hai tên thổ phỉ (Năm Heo, Tư Giòn) chia phiên nhau dâm hãm cô nữ sinh tuyệt đẹp. Hết tên này tới tên kia. Mỗi đứa một ngày.

Năm Heo là đứa hôi thối, hung hăng nhưng sức làm tình thì lật vật như gà. Nàng tởm hắn. Còn Tư Giòn thì «ĐI LẠI THẬT MẠNH THẬT LÂU», nó làm cho nàng «ĐÊ MÊ CUỐNG QUÝT», «RÊN RỈ», «RƯỚM NGƯỜI» đủ thứ hết và nàng KHÔNG THÙ OÁN NÓ.

Này đã có cơ hội nhìn thấy cái YẾU của Cường, về khả năng tình dục, so với Tư Giòn. Nàng đã TRƯỞNG THÀNH về một đó. Từ nay nàng hiểu rằng sự thỏa mãn hoàn toàn của xác thịt là nền tảng thiết yếu của tình yêu và gia đình. Nàng quyết định bỏ Cường, để chọn một người chồng khác, ngang sức với Tư Giòn — tên thổ phỉ đã bị bắt, đánh đập và truy tố ra Tòa về tội đào ngũ, mang võ khí đi ăn cướp và chống lại quân đội tảo thanh. Nàng tin rằng sự giải phóng dục tình sẽ giải phóng phụ nữ và làm cho đàn ông mở mang đầu óc. Nàng vẫn yêu Cường nhưng bằng một TÌNH YÊU CAO THƯỢNG.

BỐ CỤC

Như người ta thấy vấn đề đặc ra là một vấn đề gai góc, khó tin: sự thỏa mãn xác thịt trong tình yêu và trong đời sống vợ chồng. Kinh nghiệm cụ thể là sự thỏa mãn của Ngọc dưới bụng Tư Giòn. Nhắc lại cho đủ chữ của Ngọc thì «Nó đi lại thật mạnh thật lâu. Có lúc em đê mê, cuống quýt, hình như em đã rên rỉ, đã bảo nó hôn em đi, hình như em có rướn người, ghì chặt lấy nó... Em mệt mỏi một cách dịu dàng;...» (trang 69-70) «em có cảm tưởng sau một phen đi lại với y, em muốn được nghỉ ngơi và được yên ổn trong nhiều ngày.. Tư Giòn đã làm cho em mệt, sự mệt mỏi dấu hiệu của sự thỏa mãn toàn thân» (trang 88-89) Cuộc tình giữa Ngọc và Cường chỉ là phần giáo đầu đưa tới kinh nghiệm căn bản đó. Và phần còn lại — phần triết lý sau khi thỏa mãn — là màn vĩ thanh của vở kịch.

HÌNH THỨC:

● Văn chương của Nguyễn mạnh Côn, trong sáng tạo này cũng như những sáng tạo trước vẫn ở trên mức trung bình. Văn phong chải chuốt mà dễ dàng, minh bạch mà khôn khéo. Người đọc bị lôi cuốn lửng lơ, giữa kinh nghiệm xúc động và lý trí thuyết phục. Tuy nhiên những người đọc tinh tế ắt đều nhận thấy rằng có một thay đổi đang diễn ra ở giữa những hàng chữ. Sự thay đổi bắt đầu từ MỐI TÌNH MÀU HOA ĐÀO. Nỗi say mê tình cảm của những tác phẩm đầu (Đem tâm tình viết lịch sử, Kỳ Hoa tử...) được tiếp tục với một cố gắng nhọc nhằn trong khi lý trí gồng mình lên, làm rách da chữ nghĩa. Nhiều lúc người ta rơi hoàn toàn vào lý luận, có cảm tưởng nghe CHUYỆN đời được kể bởi một người hiểu biết nhiều. Ông trình bày, ông giảng giải về đủ mọi thứ chuyện. Cái văn chương đó không hợp lắm với Ngọc, một cô gái có sức học đệ nhị. Ngọc chắc chắn không thể biết rành rẽ về chuyện kiệt sức của đàn ông—gọi là XUỐNG HUYẾT THẾ cũng không thể bạo gan đến nỗi chỉ trích quan niệm tình yêu sai lầm của nước Mỹ, nước Đức, hay là phô bày những sướng khoái của nàng khi bị hiếp dâm. Nhất là lại nói tất cả những chuyện đó bằng một giọng văn đầy trí tuệ, lủng lẳng những di tích của sự hợp tác với đài phát thanh (LÁ THƯ MẤY NGHÌN CHỮ). Cái TON LOCAL của nhân vật, thật là đáng tiếc, luôn luôn bị xem nhẹ trong văn chương của Nguyễn mạnh Côn. Nhân vật của ông không nói đúng giọng thích hợp với nó.

NỘI DUNG:

✶ Cái kinh nghiệm «ĐÊ MÊ» của Ngọc với Tư Giòn là một vấn đề khác nữa đáng để bàn cãi. Về mặt tâm lý, cho rằng thỏa mãn tình dục là sự kiện hoàn toàn thể chất, không ăn nhập gì đến tâm hồn, có là đúng đắn không, và đến giới hạn nào? Có người con gái nào đang yêu thiết tha như Ngọc mà không quyết liệt chống cự Tư Giòn với tất cả nỗi kinh hoàng, oán hận và ghê tởm — từ khi quả thật nó là «CON ĐĨ NGỰA» (trang 100). Và nếu không là đĩ ngựa thì những khoái cảm nhận được nơi thân xác, khi bị hiếp dâm, hẳn làm cho Ngọc bị đè nặng bởi tình cảm phạm tội, càng oán hận Tư Giòn và ghê tởm chính thân xác mình. Nàng cũng có thể sẽ tuyệt tình với Cường (tùy theo cá tính) những sự kiện này được diễn ra dưới một ánh sáng mù mờ, tức tưởi, mới có thể tin là hợp lý về thẩm mỹ.

✶ Sự phân biệt TÌNH YÊU và tình dục, cái khâu chính của lý luận trong truyện cũng là một điểm mà người ta phải dừng lại. Một mặt Nguyễn mạnh Côn nhấn mạnh rằng «TÌNH YÊU (NHƯ THẾ) CHỈ CÓ SAU GIAO HỢP» (trang 107) và tin rằng nền tảng bền vững của hôn nhân phải là những cuộc giao hợp đã đời của hai thân thể cân xứng, nhưng mặt khác, ông lại quan niệm «TÁCH RỜI TÌNH YÊU RA KHỎI HÔN NHÂN» (trang 107) và xác nhận rằng Ngọc và Cường đã yêu nhau trước khi giao hợp (trang 92 93).

Như thế nghĩa là thế nào?

✶ Người ta có thể tiếp tục hỏi «thế là thế nào?» rất nhiều lần với Nguyễn mạnh Côn, qua truyện ngắn này. Về nhiều vấn đề khác nữa. Chẳng hạn quan điểm giải phóng tình dục để giải phóng phụ nữ đồng thời mở mang đầu óc đàn ông. (Quan điểm này vốn là của Malinowski và được các đảng viên CS áp dụng hăng hái ở Âu châu, trước khi Lénine đọc bài diễn văn lừng danh đập tan định lý cốc nước (géoue du vere d'eau) Chẳng hạn ý niệm về CLIMAX (phút tuyệt đỉnh khoái lạc trong giao hợp) Chẳng hạn về đạo đức, về phẩm giá con người, về tương quan tâm lý. Hay chẳng hạn về quan niệm tình yêu của người tây phương, lời chê trách Tây phương không biết phân biệt tình yêu với tình dục.

Cuốn truyện thì nhỏ nhưng ôm ấp nhiều vấn đề lớn lao quá sức. Và chắc chắn người đọc, dù dễ dãi hay khó khăn, cũng sẽ nhiều lần nghĩ trở lại những vấn đề được đặt ra trong tác phẩm này. Bởi đó là những vấn đề xương thịt trong vận động tình dục trong sinh hoạt yêu đương và trong nền móng gia đình của mọi người đàn ông, mọi người đàn bà.

NGUYỄN MẠNH CÔN

H

TIẾP THEO TRANG 3

Trong mấy ngày qua, bà Ngọc B. được thiếu tá S đưa vào tạm ngụ tại 1 căn nhà ở ấp 7 đường Bạch Đằng (Giađịnh) để 2 người tâm sự dài dòng...

Ông H. đã âm thầm thuê người theo dõi, và đã biết được tổ uyên ương của 2 người.

Thừa phát lại Cao văn Tại và Quân Cảnh đến làm phận sự bắt tang cả 2 người ngụ trong căn nhà nói trên, trong lúc bà Ngọc B. và Thiếu tá S ở trong phòng trên lầu. Có lẽ vì chạm đến danh dự nên Thiếu tá S rút súng toan quyên sinh nhưng được cứu kịp. Hiện tất cả được mời về bót để lập biên bản giải tỏa.

PHƠ... (TIẾP THEO TRANG 5)

cho chiến cuộc VN. Bà con cô bác đều biết Tổng Thống Dân-vơn mơ ước được mang « vương miện hòa bình » trước khi trở về vui thú điền viên.

Vậy thì sau hai lỗi lầm lớn, thiên hạ hy vọng Dân Tổng Thống sẽ biết sửa sai nếu ông vẫn còn muốn được thế giới coi là « Người tạo hòa bình ở VN », bằng cách đừng... « chơi cha » nữa mà vui lòng đóng đúng vai « nước bạn đồng minh » bên cạnh một Trưởng phái đoàn VNCH...

Như vậy là Cộng Sản sẽ vất lên mà chết vì chúng không còn đường nào để xiên tạc được nữa.

Và chánh nghĩa của VNCH cũng như Huê Kỳ sẽ sáng tỏ hơn bao giờ hết.

Những ai thường khuyên VNCH nên « nhịn nhục » đi dự « Hội nghị tay tư » hãy thử khuyên cáo chú Sam xem sao !...

KẸO ĐỒNG

Thắc mắc...

(Tiếp theo trang 3)

binh chủng nào, mặc nhiên cũng được kể là quân nhân hiện dịch.

Bạn tình nguyện vào Quân đội, coi như đã khước từ đời sống công chức do đó bạn không còn được hưởng sai biệt nữa.

Quân nhân hiện dịch, nguyên là cựu công chức khi được biệt phái về nhiệm sở cũ (nếu là biệt phái ngoại ngạch) đương sự được hưởng lương theo ngạch hành chánh mà chức vụ nơi cơ quan đương sự biệt phái đến phục vụ.

Tuy nhiên, cũng chỉ được tính thâm niên sẽ thi nhập ngạch khi nào đương sự được từ dịch vấn khỏi Quân đội.

Chương trình V.T.T.T...

(Tiếp theo trang 3)

1420-1500 Thoại kịch ban Kim Cương «Nhớ một Chiều Xuân» của Hoàng Dũng (đoạn chót)
1620-1700 Tân nhạc yêu cầu : Các bản Vì yêu anh là lính (Y Vân) Hành Trang giã từ (Trường Sa) Chuyện một đêm (Hoàng Minh) Ga Chiều (Lê Dinh) Giọng ca Dĩ vãng (Bảo Thu) v.v... qua các giọng ca của Thanh Vũ, Trang Mỹ Dung, Giao Linh, Kim Loan Hoàng Oanh, Nhật Trường.
2115-2145 Tiếng nhạc Tâm Tình do Anh Ngọc phụ trách với bản Tình hoài Hương của Phạm Duy do Mộc Lan, Thái Thanh, Quỳnh Giao, Ngọc Long, Anh Ngọc, Nhật Bằng hợp ca v.v...
2145-2200 Diễn đàn tự do : một cuộc ngưng bắn nếu có phải được thực hiện như thế nào ? (Bác sĩ Nguyễn quang Luyện, dân biểu Hạ viện).
2215-2300 Chương trình Thúy Hằng

Thứ hai 11-11-68

VIỆT NAM

19g00 Đài hiệu — Quốc kỳ
19g03 Thời sự Việt Nam
19g13 Phim Cảnh sát Công lộ
19g23 Phim săn cọp tại Cao nguyên
20g00 Tin tức — Thông cáo
20g25 Chương trình Nông thôn vùng dậy
21g00 Điểm báo, bình luận, giới thiệu chương trình hôm sau
21g15 Thời Sự Quân Đội
21g25 Thoại kịch «Cuốn Gia Phả Nhà Họ Tống»
22g10 Đài hiệu. — Quốc kỳ

HOA KỲ

14g30 Tin tức — Thể Thao Giới thiệu chương trình ngày mai
14g30 Wild Wild West Smothers Brothers Com bat
17g30 Survival
18g00 Thể Thao Daniel Boone
19g00 3 đứa con trai
20g00 Thời tiết Bonanza
21g00 What's Happening Mission Impossible
22g00 Late News
22g05 Thể Thao Joey Bishop

HƯỢT PHẬT

PHÒNG LAO THẢO

GỒM TRỊ : CÁC CHỨNG HO HIỆU NGHIỆM

ĐÔNG DƯỢC SĨ TANG NHA

Nhà thuốc DĨ - AN - HÒA • Tổng phát hành •

252A Lê Thánh Tôn Saigon — KN số 2023 ngày 10-2-65

20-qct-11-06

Cáo thị đấu thầu

I.— Ngày và nơi mở thầu :
Ngày 14-11-68 hồi 9 giờ tại Cục Mãi Dịch, số 163 Đại Lộ Chi Lăng — Phú Nhuận (Gia Định)

II.— Mục tiêu việc thầu :
Cung cấp tôn, sắt, boulon, dây thùng, dây điện, đá béton cốt sắt v.v... cho Cục Công Binh, trị giá ước lượng : 12.675.510đ. Thuộc ĐLS số 099/MD/MU/1/CB ngày 22-10-68.

III.— Nơi tham khảo điều lệ sách
Trong những ngày giờ làm việc tại Cục Mãi Dịch, số 163 Đại Lộ Chi Lăng — Phú Nhuận (Gia Định (Phòng Mãi Ước 1)

Gia Định, ngày 26 tháng 10 1968
CỤC MÃI DỊCH

596-1

Cáo thị đấu thầu công khai

Mục đích cuộc đấu thầu :
Cung cấp thực phẩm sống cho Bảo Sanh Viện Từ Dũ kể từ ngày 1-1-1969 đến ngày 31-12-1969.

Ngày và địa điểm đấu thầu :
Hồi 10 giờ sáng ngày 22-11-1968 tại Bảo Sanh Viện Từ Dũ.

Trị giá phỏng định và ký quỹ tạm :

	Giá phỏng định	Ký quỹ tạm
— Lô 1 (thịt)	4.767.912đ 60	119.200đ.00
— Lô 2 (cá, tôm)	2.156.047đ.50	53.900đ.00
— Lô 3 (rau, trái cây, bánh ngọt)	1.155.260đ.80	28.900đ.00
— Lô 4 (tạp phẩm, gia vị)	1.701.478đ.68	42.500đ.00

Nơi tham khảo điều kiện sách :
— Văn phòng Bảo Sanh Viện Từ Dũ, số 284 đường Cống Quỳnh Saigon.
— Phòng Tiếp Liệu và Dịch Vụ Bộ Y Tế, số 59 đường Hồng Thập Tự Saigon, trong giờ làm việc.

Nơi nộp hồ sơ dự thầu :
Văn phòng Bảo Sanh Viện Từ Dũ trước giờ đấu thầu.

Saigon, ngày 29 tháng 10 năm 1968
Giám Đốc Bảo Sanh Viện Từ Dũ.
B.S. BẠCH VĂN TỐT

603-1

CHIA VUI

Được bông thiệp của Ông Bà Nguyễn văn Mão, báo tin đến ngày **16-11-68** sẽ làm lễ thành hôn cho Trưởng nữ là :

NGUYỄN THỊ HỒNG NGUYỆT

đẹp duyên cùng thứ nam Ông Bà Lê Đạo Khải là :

LÊ NHỰT KHANH

Chúng tôi xin chia vui cùng Ông Bà Nguyễn văn Mão và chúc cháu Hồng Nguyệt trọn đời hạnh phúc.

Ô.B. NGUYỄN VĂN TÙNG

Cáo thị đấu thầu

I.— Ngày giờ và nơi mở thầu :
Ngày 14-11-68 hồi 09g giờ tại Cục Mãi Dịch, số 163 Đại lộ Chi Lăng — Phú Nhuận (Gia Định)

II.— Mục tiêu việc thầu :
Cung cấp mũ nồi có huy hiệu Thiết Giáp Binh, Biệt động Quân và Thủy Quân Lục Chiến, trị giá ước lượng 4.838.160đ.00 (ĐLS số 3578/MD/MU/2 ngày 24.10.68.)

III.— Nơi tham khảo điều lệ sách :
Trong những ngày giờ làm việc tại Cục Mãi dịch, số 163 Đại lộ Chi Lăng — Phú Nhuận (Gia Định) (Phòng Mãi ước 2)

Gia Định ngày 28-10-1968
CỤC MÃI DỊCH

600-1

Cáo thị đấu thầu công khai

Nơi và ngày mở thầu :
— 9 giờ sáng ngày 14-11-68 tại Cục Công-Binh (Trại Đào duy Từ) số 557 đại lộ Nguyễn tri Phương (Phú Thọ) Saigon.

Mục tiêu các việc thầu :
Xây cất doanh trại, sân bãi và thiết lập hệ thống điện cho Trung Tâm Huấn Luyện SĐ 25/BB.
— Điều lệ sách số 8/519 (dự án. A.7a)
— Ký quỹ tạm 52.000đ.00
— Thời gian thi hành : 90 ngày.

Nơi tham khảo điều lệ sách :
Trong những ngày giờ làm việc tại Cục Công Binh (Trại Đào duy Từ) số 557 Đại lộ Nguyễn tri Phương (Phú Thọ) Saigon.

KBC. 4118, ngày 29-10-1968
CỤC CÔNG BINH

604-1

Sharp

SHARP

Mới về kiểu mới 68-69

20 inches

★ 2 LOA DOUBLE CÔNE 3 WATTS

DE LUXE HIFI SOUND

★ 4 GÓC VUÔNG — CÓ CỬA KÉO

★ HÌNH ẢNH ĐẸP — RÕ RÀNG

Bán tại Hảng ĐẶNG-THỊ-HIỀN

90, HIỀN-VƯƠNG SAIGON — ĐT. 21.714

Rao vặt Rao vặt Rao vặt

Kế Toán (Việt, Pháp, Mỹ) Trường Bửu Đăng 154A Hiền Vương Saigon ĐT. 40660, mở một lớp mới học sáng, ngày 14-11-68. Nhận học viên có học lực từ Đệ Tứ trở lên và ghi tên trước, GS Bửu Đăng dạy suốt khóa (Phòng học máy lạnh)

NHÀ TÂM SỐ

Lê - Bá - Hòa

475/13 Lê-văn-Duyệt Saigon.

Được hàng ngàn chứng thư của các cấp Dân, Quân, Chính khen về khoa xem chỉ tay chữ ký và Tử Vi.

Được vinh hạnh đoán trước Trung Tướng Nguyễn văn Thiệu có số làm Nguyên thủ Quốc gia.

Ai thắc mắc tình duyên ? Ai hoài nghi số phận ? Xin đến Văn phòng sẽ được thấu rõ số mạng mình.

Bá Thần Thảo

Trị tức lưng mỏi mình, đau xương, nhức gân, tay chân run tê. Bệnh phong thấp nên dùng

PHỤ KHOA KỲ CÔNG HOÀN

Trị bệnh tử cung, nặng da dưới, bạch đới kinh niên và bổ dưỡng máu huyết

TÂM THẬN TAM TINH HOÀN

Trị mộng di hượt tinh, hồi hộp, mỏi mệt, kém ăn, ít ngủ và dưỡng thận ĐIỀN TINH.

Có bán tại các tiệm thuốc bắc Nhà thuốc BẢO - SANH - ĐƯỜNG, 225, Bà Hạt Cholon — KNBYT số 667 17-1-64.

2-qct-11-08

BỔ BÚ

Trẻ em bệnh Đẹn nóng khóc đêm bỏ bú nên đem đến Bà Hồng trị một lần là bệnh sẽ khỏi tiền ít bệnh lành.

104/9 Nguyễn văn Học
GIA ĐỊNH

Thuốc Dán Hiệu Con Rắn

TRỊ : Ghẻ, nhọt, tức ngực, ho đàm, sưng trặc, nhức đầu, đạp đinh, nước ăn chơn và các thứ bịnh ngoài da. Các tiệm thuốc Bắc đều có bán. Saigon do NHÀNH MAI, 24 Trần khắc Chân (gần chợ Tân Định). K.N. BYT số 536, ngày 20-1-68.

Có thai... ỤA MỬA, BÓN MỆT, MỎI LƯNG, CÓ HUYẾT DƯ. Hãy uống thuốc DƯỠNG THAI hiệu NHÀNH MAI. Các tiệm thuốc Bắc đều có bán. Saigon do NHÀNH MAI 24 Trần khắc Chân (gần chợ Tân Định) KN BYT số 594 ngày 20-11-63.

Kinh kỳ KHÔNG ĐÚNG Hoặc có kinh kỳ rất ít, đau bụng khó chịu, hãy uống thuốc ĐIỀU KINH hiệu NHÀNH MAI. Các tiệm thuốc Bắc đều có bán. Saigon do Nhành Mai 24 Trần khắc Chân (gần chợ Tân Định)
N.K. BYT số 594 ngày 18-12-67

12-qct-11-09

LỊCH ĐẸP 1969

Hảng lịch ĐỒNG NAI
25-27 Tạ Thu Thâu Saigon
Đ.T. 20.678
283A Hai bà Trưng (cạnh nhà thờ Tân Định)
Đ.T. 40.y59
(Thẳng cửa Đông chợ Bến Thành). Chuyên thực hiện các loại lịch. Treo tường, bỏ túi, Agenda, lịch thiếc bloc để bàn, lịch 6 tờ phong cảnh in sérigraphie, v.v...

Sang Độc

MỚI PHÁT hay KINH NIÊN
dùng : SƯU ĐỘC
BÁ ỨNG HOÀN
ÔNG TIÊN
30 năm danh tiếng

Hỏi các tiệm thuốc Hoa Việt.
Nhà thuốc ÔNG TIÊN
Phú - Lâm — CHOLON
K.N. B.Y.T. số 4 ngày 3-6-65
6-QCT-11-09

✱ Nguyên tác của LÂM-NGỮ-ĐƯỜNG
✱ Bản dịch của VI - HUYỀN - ĐẮC

— 27 —

Lại khi cậu A Thông ăn không tiêu, rồi đau bụng, ọ, chớ, suốt ngày đêm, vòi quấy, cô đã đêm đêm quên ngủ để săn sóc con trong cả 1 tuần lễ. Từ trước, cậu vẫn tự nhận cậu không thể nào hiểu được vợ, nhưng nay, cậu đã lý giải được tâm trạng người đàn bà, một phần nào; cái tâm trạng đó, có lẽ là do trời đã phú bẩm cho. Đối với người đàn ông, cái nữ tính kia thiệt là phức tạp. Trong cuộc sống chung của hai vợ chồng, cậu luôn luôn nhận thấy sự đổi thay về tính tình của vợ. Mỗi việc xảy tới là có bao nhiêu điều biến dị đi theo, nó làm cho cậu phải suy luận không ngừng cái mẫn tính là một cái gì cao thâm thần bí vĩ đại mà ta không thể nào trắc lượng nổi.

Mỗi khi có việc gì xảy tới về con trẻ, Tân A bị vợ dùng một cặp mắt thương hại nhìn cậu để tỏ cho cậu rõ, cậu chẳng biết một ly, một tý gì về phép nuôi con, cậu thấy uất ức vô cùng, nửa phần bực mình, nửa phần xấu hổ.

Bất cứ một đề nghị nào của cậu cô cũng bài xích, rồi cô giảng đến chân tơ, kẽ tóc cho cậu nghe, không khác gì một kẻ mạo phạm đứng trước một chuyên gia của khoa dục anh. Tuy vậy, rút cục, chính ý kiến của Mộc Lan thiệt xác đáng, nhưng, Tân A vẫn thấy tức.

Ừ tại sao, có những việc, Mộc Lan lại đi nghe Cầm Nhi mà không để vào tai lời nói của cậu, chẳng có lẽ ý kiến của cậu không có giá trị bằng ý kiến của Cầm Nhi hay sao ? Cậu có biết đâu, còn có bao nhiêu điều về khoa nuôi trẻ mà tuyệt nhiên không sách nào nói tới. Đó là những bí quyết mà vợ cậu cũng như Cầm Nhi, Mam My cùng, các phụ nữ khác đã học được một cách rất tự nhiên từ khi còn là những thiếu nữ thơ ngây. Ngay đến cái việc làm phụ thân của lũ con cái, Tân A cũng tự nhận thấy một cách rất hoạt kê là mình chỉ là một kẻ bàng quan. Bởi vậy, chẳng bao lâu sau, cậu đành buông tay, để mặc cho bọn đàn bà bọ muốn làm trò gì, thì làm, cậu không hề hỏi han tới nữa.

✱

Đây cũng là một sự ngẫu nhiên kỳ diệu. Một hôm, Mộc Lan bỗng gặp lại cái cô Đạm Phương. Mười ba năm trước cô ta cũng đã bị bọn buôn người ở Vạn Hà đem về giam cùng ở một chỗ với Mộc Lan, trong cái khi Mộc Lan bị thất lạc lúc đi lánh nạn với gia đình.

Từ khi ông Tăng văn Phác có được mụn cháu đích tôn ông vui mừng không siết kể nên ông nhất định bắt Mộc Lan phải thuê lấy một người vú riêng để giữ cậu bé đó. Cầm Nhi thì trông A Mãn.

Và Mộc Lan rất e ngại mất một kẻ đỡ tay đắc lực là Cầm Nhi, bởi vậy, cô liền thưa với bố mẹ chồng cho phép cô chọn người chồng cho Cầm Nhi trong đám đầy tớ trai ở Tăng gia với một điều kiện duy nhất là cả đôi vẫn ở nguyên đấy để giúp việc cho Tăng gia, như cũ. Cầm Nhi cũng không cần gì hơn, này nhé, chị sẽ có một người bạn trăm năm theo ý chị chọn chị sẽ vẫn được an ổn giữ nguyên cái công việc cũ nó vừa lòng chị, công việc mà chủ nhân ưng ý, với lại, từ bấy nay, Mộc Lan vẫn biệt nhãn đối với chị, vì chị tận tâm với phần việc của mình. Giữa Mộc Lan với chị không có sự cách biệt chủ nhà với đầy tớ.

Bấy nay, Cầm Nhi vẫn để ý tới cái nhà anh Tào Trung. Tuy cũng là người đi làm mướn nhưng anh vẫn có cái vẻ một gã thư đồng, mặt mày sáng sủa dễ coi, và có nhiều, trong con mắt xanh của chị, anh rất dễ thương. Xưa nay, trong các gia đình, người ta thường để cho kẻ ăn, người làm được quyền tự do về việc lấy vợ, lấy chồng, bởi vậy, Cầm Nhi đã tự mình lựa chọn người bạn gối chăn. Chính anh Tào Trung cũng không ngờ được kẻ dài gương soi tới. Anh hùng rơm và hãnh diện dĩ nhiên được một người vợ thùy mỵ, ông ả và ra dáng con nhà, mà chẳng tốn công, tốn của, theo đuổi, sêu, tết gì hết.

Mộc Lan đã chúc phúc cho hai anh chị và cả bọn người làm thả nó mà chế giễu họ. Từ đấy, Tào Trung sang làm cho vợ chồng Tân A anh giữ các việc sai phái bên ngoài, còn Cầm Nhi, chị vừa chăm nom em A Mãn, vừa đốc xuất các dung bộc khác của cái tiểu gia đình Mộc Lan.

Kể ra, ở Sơn Đông, muốn kiếm một người đầy tớ gái, cũng chẳng có gì là khó khăn, nhưng, Tăng phu nhân ngỏ ý muốn kén lấy 1 nữ dung được cả người lẫn nết để riêng chăm bẵm cậu đích tôn của Tăng gia, kìa ! Đã có mấy người đến xin làm nhưng bà chẳng bằng lòng một người nào cả. Bà còn kén và chính Tân A và Mộc Lan cũng không sao chịu nổi mấy cô gái quê, vụng về, thô tục

Có một hôm, người thím của con Phương Nhi đến thăm cháu, mới bảo với cháu rằng, nhà bà ta có nghe nói ở trong thành có một nhà họ muốn bán nhà và để lại luôn cả kẻ ăn, người làm, vậy để bà ta đi xem xem, may ra có người tỳ nữ nào trong số đó, thuê được chăng ? Quả nhiên hai bữa sau, nhà bà ta đem lại một cô gái vào trạc mười chín tuổi.

Tăng phu nhân để cho Mộc Lan ra coi cái cô gái đó. Cô ta có vẻ thẹn thò, bẽn lẽn, ít nói, ít cười, mình bận một cái áo đã rách.

Trông trên nét mặt, hình như cô gái ấy, đã từ lâu, mất hết hy vọng gặp lại một kẻ thân thiết nào ở trên đời, để cầu ở kẻ đó đôi phần an ủy. Mà, chính ngay cái nhà chủ hiện dùng cô ta cũng lâm vào cái cảnh thất cơ. lỡ vận, nên cô ta cũng bị khổ lây mà phải ăn đói, mặc rách. Về người cô ta cũng không đến nỗi nào, nét mặt dịu dàng dễ coi và không mấy may thô lỗ Mộc Lan đã ưng ý và định bụng lưu dụng cô ta.

(Còn tiếp)

Hòa bình II

Hòa Bình ? hòa bình thế nào cơ chứ ?
Hòa làm sao tính thử xem sao ?
Than ôi ! mấy triệu đồng bào,
Lần này cổ lại đút vào gông chăng ?
Quan Tây đã khinh thằng giao chỉ,
Có lẽ đâu Quan Mỹ còn khinh ?
Chính mình phải biết thương mình,
Nếu không đoàn kết thực tình chết toi !
Cứ xem đó ! Luật Đời thế đó,
Ta yếu hèn chết có ai thương ?
Chúng ta nhất định quật cường,
Lấp sông về núi mở đường mà đi.
Ta tiến lên khó gì cũng đẹp,
Rừng chong gai ta phạt thẳng tay,
Thoát ra cái xác cáo cầy,
Phen này, nhất định phen này tiến lên
Danh ta sẽ vang rền bốn biển,
Ta tiến lên ta tiến lên mau !
Làm cho chột dạ năm châu,
Việt Nam nhất định ngẩng đầu thật cao,
Cũng là người ta nào chịu kém,
Cũng hình hài trọn vẹn thiếu chi ?
Phải đâu óc đất chân chì ?
Thông minh rất mực ai bì được ta ?

TRẠNG ĐỚP

Lâu nhỉ ?

Nhớ lại... lưa thưa mấy bạn già
Đứa thì biệt dạng đứa thì xa
Từ khi Tiền Tuyến mừng "sinh nhật"
Không một lần may gặp bác hà !

TẾ NHỊ
(5-11-68)

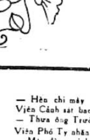

✱ Truyện dài của SƠN NAM

— 8 —

Cậu bình tĩnh ngay khi bốn phía đều yên lặng :
— Nè ! Cô Ngọc Mai ở đâu ?
Năm Nhựt cười xòa, đáp khẽ :
— Trốn trên gác, làm sao dám xuất hiện. Lát nữa cậu sẽ thấy, muốn màng gì.

Rồi Năm Nhựt ra khỏi bộ ván, đứng giáp vào cây cột nhà, nhìn lên :
— Vòng vàng đâu ! Giao cho tụi tôi không !

Quá tức giận, ông cai Hộ ném xuống một cây làng cang. Nhưng nhà của chật hẹp, khúc cây chạm vào cái chân ghế, nằm một chỗ.

Ngọn đuốc cứ cháy và còn lâu mới tàn. Bọn tay em cứ thúc dục :
— Đại ca cho tụi tôi làm thịt nó, tụi tôi lượm mấy cây làng cang, mấy cái ghế, cái bàn này liệng lên gác là nó xuống đây chớ ! Như đuổi chuột vậy ! Hè chạy ra sân thì nó bị bắt sống.

Năm Nhựt nắm phần chắc trong tay nên nói chậm rãi :
— Cho tụi nó suy nghĩ năm phút rồi sau đó mình nổi lửa, đốt cái gác !
Từ trên gác, tiếng Ngọc Mai khóc to :
— Tội nghiệp mấy ông ơi ! Phải có vòng vàng thì tôi đưa cho mấy ông rồi !

Út Kiếm cầm lòng không đậu. Mục đích của chàng là biểu dương đức độ người quân tử chớ nào phải lăn hiếp kẻ sa cơ thất thế, cậu chắc chừng :
— Đừng đụng tới cô Ngọc Mai !
Nhưng Năm Nhựt biết rằng trên gác. lúc ấy cai Hộ đang chuẩn bị tấn công. Năm Nhựt nói với bọn tay em :
— Đem đuốc đốt nhà !

Đó là tiếng lóng đã qui định từ trước. Trên gác, gỏ là bọn cướp sắp đốt nhà nên cai Hộ tung ra vỏ khí cuối cùng. Ông ta nói với Giáp và Ất :
— Mở miệng bao vôi bột ra. Đừng sợ cháy nhà hễ lửa phát cháy thì mình liệng chai nước muối xuống. Nước muối làm tắt lửa.

Bốn đứa tay em chạy xuống nhà bếp, mỗi đứa mang lên một thùng thiếc đầy nước lạnh, múc trong lu Cậu Út Kiếm lại nghe tiếng Ngọc Mai trên gác :
— Ba ơi ! Chắc lát nữa con bị đốt cháy ! Hay là con nhảy xuống tự tử, mang theo cái hộp vàng này để cứu mạng cha.

Cai Hộ tức giận vô cùng vì vô tình Ngọc Mai tiết lộ cho bọn cướp biết rằng trên gác có cái hộp đựng vàng

Dưới này, Út Kiếm đau xót vô cùng, ló đầu ra khỏi bộ ván để tìm vàng. Từ trên gác, cái chai ném xuống, cậu tránh không kịp. Miểng chai lần này văng ra, trúng vào bắp tay Út Kiếm. Cậu nổi giận :

— Đồ bất nhơn. Mình hiền lành mà nó không biết phải quấy. Liệng như vậy là hèn hạ.

Biết rằng thời cơ đã đến, hễ Út Kiếm nổi xung lên là dễ khiêu khích, Năm Nhựt đứng dậy :
— Tạt lửa lên !

Lửa tức là mấy thùng nước mà bọn tay em vừa mang đến. Mấy bao vôi bột mà cai Hộ toan rắc xuống đã trở thành vô dụng. Trong phút cuối cùng, cai Hộ hiệp sức với Giáp và Ất tuôn tất cả ve chai, làng cang xuống nền nhà. Năm Nhựt và bọn tay em cứ tránh né liệng từng cây làng cang trở ngược lên gác nhưng trên ấy cai Hộ đã có chỗ ẩn núp.

Càng chống cự, cai Hộ càng lên tinh thần. Kinh nghiệm cho ông ta biết rằng bọn cướp ít khi dám ở lâu hàng giờ. Nếu khéo cầm cự, lát sau dân chúng sẽ đến tiếp cứu. Dân làng lúc đầu thì sợ nhưng nếu biết bọn cướp quá dở, họ sẽ đến với gậy gộc dao búa.

Dưới bến, bọn tay em nổi lên một hồi trống là ba tiếng rời rạc. Đó là dấu hiệu báo nguy. Năm Nhựt nói :

— Quăng cái hộp vàng xuống. Tao lên gác xé xác mấy bây giờ !

Trên gác, biết rằng Năm Nhựt đã nao núng nên ông Cai từ chối yêu sách ấy :
— Giỏi thì lên đây !

Nhanh như chớp, tên Giáp ném một cây làng cang xuống, trúng vào bàn chân Năm Nhựt. Năm Nhựt day lại cậu Út Kiếm nói khéo :

— Mình muốn giảng hòa, rốt cuộc nó khi dễ mình. Cậu nạp đạn chưa ! Nó làm lộng vì tưởng rằng bọn mình không có súng.

Sẵn cơn giận, cậu Út ghì bá súng vào vai. Vì sợ hậu quả, cậu nhắm vào mái ngói rồi bóp cò. Lúc cao hứng, Năm Nhựt tuyên bố :

— Tao cho mấy ăn đạn !

Nhưng vì đạn để lâu ngày, thiếu săn sóc nên phát súng bị lép. Chờ lâu mà chưa nghe nổ, Cai Hộ nói,

— Khôn thì rút lui. Đừng bày chuyện đốt pháo tre để nhát khỉ. Nếu có súng thì mấy bắn này giờ rồi Súng giả, ai mà sợ.

Cậu Út Kiếm bị chạm tự ái, quyết tâm giết cho bằng được tên cai Hộ. Cậu nhìn kỹ mục tiêu. Rõ ràng cai Hộ, tên Giáp và tên Ất quá khinh thường. Và trớ trêu thay, cô Ngọc Mai cũng nghiêng mình. đôi mắt tròn xoe để quan sát. Tim cậu Út đập mạnh.

Hồi sửa soạn lên đường, Năm Nhựt căn dặn đủ điều, nào là đừng nói chuyện lớn, nào là đừng cho bọn cai Hộ nhìn kỹ, e sau này chúng nó nhận diện.

Gương mặt của Ngọc Mai khiến cậu quên hết. Giờ đây chỉ còn đôi mắt đen huyền vừa ngây thơ, vừa kiêu hãnh của Ngọc Mai. Cậu thò đầu ra khỏi bộ ván trông lên. Bốn mắt gặp nhau. Cậu chĩa nòng súng lên gác. Cai Hộ nói :

— Thằng ăn cướp ! Ai dè !
Cậu trở nên bình tĩnh lạ thường. Đêm nọ, ông Cai xem cậu như tên cướp, khi gặp lá thơ dán trước cổng. Đêm nay, cậu rửa hận. Cậu khoát tay :

— Cô kia chạy cho xa.

(Còn nữa)

✱ Truyện dài VIÊN LINH

Chương 6 — 78 —

Cầm lăm lăm chiếc kim trong tay, Sáu định quay trở lại ngôi nhà khốn kiếp. Thình linh anh ta nhảy quẫn lên như một con nai vướng lưới : Một ánh đèn pin soi thẳng vào mặt anh ta.

Cùng lúc đó một tiếng cười khả nổi lên rồi hai rồi ba bóng người xuất hiện. Một trong những người này nói to :

— Rồi đời con rồi con ơi !

Sáu tính chạy một lần nữa nhưng rất thông minh anh ta gượng lại được cái ý định điên rồ đó. Chạy trốn lúc này không khác gì tự sát.

Sau khi dụi mắt cho đỡ chói, Sáu nhận ra người đang đứng thẳng trước mặt mình là viên Phó Ty Cảnh Sát ở Banmethuot. Ông ta đáng một cái tát nảy lửa vào mặt tội phạm :

— Chạy nữa đi này !

Quay sang một trong hai thuộc hạ, ông quát.
— Còng nó vô chớ đứng ăn hại hả thằng kia.

Người Cảnh Sát Viên bị mắng luống cuống rút còng bấm vào tay Sáu. Nhưng sau cái nhìn của viên Phó Ty, bộ mặt y căm hờn một cách rõ rệt. Sáu thoáng nhận thấy điều đó.

Sau khi nghe một tiếng cách khô khan, viên phó Ty Cảnh Sát nắm tóc Sáu cười một cách man dại.
— Lại đây mày. Lại đây tao cho mày xem xi nê !
Sau bỡ ngỡ không hiểu ông ta nói gì. Ông ta đẩy Sáu đi trước và cả bọn tiến lại gần ngôi biệt thự nhỏ. Khi tới bên cánh cổng, ông ta đe dọa Sáu .
— Mày ráng câm mồm. Mày không có gì thoát được nữa, đừng dở trò vô ích. Mày bằng lòng thế hay phải đợi tao nhét dẻ vào mồm ?
Sáu tuyệt vọng :
— Tôi bằng lòng, thưa ông Phó.
— Được, mày ngoan ngoãn như vậy là khôn, mày nên nhớ là dù đã ra khỏi vòng kiểm soát ở thị trấn tao vẫn bắt được mày, vậy tốt hơn đừng tìm cách trốn nữa. Dù mầy có trốn về Saigon tao vẫn thộp ngực mày như thường.
Mấy ông Cò dưới đó đều là chỗ bồ bịch ăn nhậu của tao hết. Mày chịu nghe tao chưa ?
Sáu lại gật đầu.
Ông Phó Ty có vẻ hài lòng. Ông nói nho nhỏ :
— Tụi bay phải im lặng. Thằng nào gây tiếng động tao bạt tai liền một khi !
Một vài giây lặng lẽ trôi qua. Yên tâm, Viên Phó Ty Cảnh Sát nhẹ nhàng mở cánh cổng đồn điền Vũ Hà, khi cánh cổng nhẹ nhàng mở ra, ông lẻn vào trước, Vẫy tay cho cả bọn vào, ông cẩn thận đóng cửa lại, Rồi ông ghé tai mỗi người, thì thầm :
— Bọn bay sắp được xem xi nê cô Soong !
Sáu đau đớn cãi lại :
— Tôi chắc không có gì đâu ông.
Viên Phó Ty kéo tai anh ta :
— Mày nhớ nói nho nhỏ. Mày sẽ thấy mày suốt đời chỉ là một gã tài xế chở khách dọc đường. Vợ chồng người ta dù có giết nhau hụt đi chăng nữa khi gặp nhau người ta vẫn ngủ với nhau như thường, À mày có vợ chưa ?
— Thưa ông chưa.

— Hèn chi mày ngu thấy mẹ ! Lát nữa mày sẽ mở mắt ra.
Viên Cảnh sát bạn này còng tay Sáu cố lấy cảm tình Thượng Cấp :
— Thưa ông Trưởng, thằng này ngu thiệt.
Viên Phó Ty nhăn mặt khó chịu :
— Mày đừng nịnh tao một cách ngu xuẩn như vậy. Có phải mày muốn cho tao vào xiệc không ? Tao là Phó Ty, không có Trưởng hồi nào hết. Bộ mày muốn xui tao tiếm quyền ông Trưởng ha mày ?
Người Cảnh sát viên khờ khạo xanh mặt,
— Thưa ông Phó, em lỡ lời.
— Rồi, bây giờ mày lại gọi tao là Phó. Đúng là mày chơi tao đây.
— Trời ơi tội nghiệp mà xếp.
— A, giờ này lại gọi là xếp ? Té ra thằng này ngoan cố mà ! mày đã đánh xỏng thằng sát nhâu này ở Ban Mê Thuột, tội mày còn đó. giờ mày lại định qua mặt tao đây sao ?
Viên Cảnh Sát im lặng, cắn răng chịu. Thấy Viên Phó Ty không nói gì nữa, y van nài ;

— Ông Phó thương em, em biết ơn.
— Rồi, Mà mày biết ơn tao cách nào ?
— Dạ ông Phó muốn sao ?
— Trời đất hỡ tao đòi hỏi mày sao ? Tao có đòi hỏi lộ mày khi nào đâu.

(CÒN NỮA)

●●●●●●●●●●●●●●●●●

Đã phát hành

Tiếng ca cá sấu

✱ Truyện HOÀNG HẢI THỦY

✱ Truyện dài của THẢO - TRƯỜNG

273

Miện quơ Chiếc nạng dơ lên. mấy người bạn dật lấy chiếc nạng gỗ để lại chỗ cũ bên cạnh miện, một người nói :

— Mọi khi chơi với tụi tao may có dấu diếu gì đâu sao hôm nay mày khó quá vậy. Kể đi.

Miện văng tục:
— Địt mẹ ! Tao đã nói là không có gì. Sao chúng mày nghĩ bậy cho tao quá,

Một giọng cười rộ lại nổi lên, tiếp theo là một câu nói :
— Mày bây giờ chơi xấu với anh em nhé. Mày hưởng một mình sao. Gặp thứ tốt may không chia cho tao chút đỉnh. Mẹ cóc cứ nhìn thấy cái dáng đi đong đưa, cái mông to và tròn lẳn của nó trong lớp quần Mỹ a, tao xốn cóc chịu nổi. Hôm nào mày đã đời mày cho tao...

Miện vung cây nạng gỗ phang lên lưng người nói câu đó. Hắn ta ôm vai la bai bải chạy ra khỏi phòng. Miện vung nạng định đập luôn những thằng bạn ngồi bên nữa nhưng họ cũng đã chạy hết cả. Một giọng nói ở ngoài chỗ rào.
— Địt mẹ anh. Anh liệu hồn tôi đánh thấy mẹ.
Miện khập khểnh đuổi theo tụi bạn, Họ kéo nhau chạy xuống cầu hang. Một người nói :

— Thằng này nó điên rồi chúng mày ạ.

Miện bỏ vào giường nằm xuống. Miện băn khoăn nghĩ ngợi tới những khó khăn xung quanh, Không ai để cho Miện được sống sao ? Vợ Thịnh lo ngại cũng là phải. Miện ngồi trở dậy với chiếc ống nhòm treo đầu giường, Miện ra cửa sổ chiếu ống nhòm nhìn xuống nhà Thịnh. Vợ Thịnh đang ngồi ăn cơm với hai đứa con dưới đất. Tại sao Miện không ngồi lại đó ăn cơm. Tại sao Miện phải trở về nằm đây. Miện có thể ngủ lại đó như Thịnh ngày trước. Tại sao không. Tại sao phải trở về.

Tại sao ? Tại sao ?

Miện bắt chợt vợ Thịnh đập đũa lên đầu đứa con lớn. Miện nhíu mày lầm bầm:

— Bậy.

Đứa nhỏ khóc chảy nước mắt. Miện không nghe tiếng khóc của nó nhưng Miện nhìn thấy nó nức nở, Người đàn bà dí đầu đũa vào trán con bắt nó phải nín, Miện nhìn xuống mâm cơm.

Một đĩa dưa leo thái, một đĩa thịt hộp, một chén nước mắm. Vợ Thịnh gắp thịt hộp vào bát đứa lớn đưa nó, Thằng nhỏ cầm lấy xúc ăn Miện nhìn người đàn bà và cơm lên miệng. Chị ta vừa nhai vừa nói gì đó với con. Miện thấy như mình đang xem một phim câm.

Khi người đàn bà xếp đũa bát mang vào bếp. Miện trở vào giường nằm. Miện thở dài nghĩ tới chị Phi và những đứa cháu. Miện định bụng phải về thăm nhà lại.

Miện cũng nghĩ tới Bà Phi tới Hảo, tới Sanh. Miện dừng ý nghĩ lại với Sanh lâu hơn. Miện cũng nhớ lại cái lần ôm ấu lấy Sanh, Miện nhớ lại và nghĩ có lẽ bữa đó Miện đứng bộp chộp. Miện từ tốn một chút dịu dàng một chút, chắc Sanh cũng bằng lòng và như thế biết đâu Miện chả tìm được khoái cảm thực sự, biết đâu sự thể đã không giống như hiện nay. Miện bỏ nghĩ tới Sanh chuyển sang Hưng. Hưng đã đi Thủ Đức, Miện biết tin như vậy nhưng chưa một lần viết thư cho Hưng. Miện nghĩ nhân dịp này về phải đi thăm Hưng và luôn tiện thăm lại trường cũ. Thăm lại cái vũ đình trường Miện đã đổ mồ hôi ở đó.

Miện ngủ thiếp đi trong sự nhớ lại cái dĩ vãng ở quân trường đó.

Trong giấc ngủ, Miện lang thang đi theo các con đường dẫn đến từng trại ngủ, từng phòng học, từng câu lạc bộ, từng khuôn mặt dễ mến cũng có mà khó thương cũng có của các sĩ quan cán bộ Miện đi ra xa đến các lô cốt các hàng rào xung quanh mà đêm đêm Miện đã phải ôm súng canh gác. Chiếc cột giây thép cao vòi vọi ở giữa trường. Miện cũng lần trở ra khu chợ nhỏ có những quán nước và những ổ điếm lậu. Miện lang thang như vậy đến lúc tỉnh dậy. Miện nhìn xung quanh căn buồng. Vắng vẻ. Miện xuống phòng ăn dùng cơm.

(CÒN NỮA)

MAI THẢO

lối đi dưới lá

truyện dài

— 51 —

— Vậy mà cô vẫn không sợ ?

Trâm cắt nghĩa :

— Không. Anh San đến đây kín đáo lắm. Xe anh ấy không bao giờ đậu trước khách sạn. Lúc đến cũng như lúc về, bao giờ anh ấy cũng nhìn trước nhìn sau. Tôi thì ở buồng cả ngày không ló mặt ra. Ngoại trừ những người ở đây, làm sao người khác biết chuyện giữa tôi và anh San được ?

Mụ Nhiều nửa kín nửa hở :

— Cô đừng chủ quan. Có thể biết được lắm chứ.
Trâm hỏi :
— Bằng cách nào ?
— Một người ở đây có thể nói tới tai bà vợ cả của ông San.
— Người đó là ai ?
— Làm sao tôi hiểu được, Cô Nhung, Cô Loan Cô Xuân, Biết đâu đấy

Trâm bật cười thành tiếng. Cái mụ đàn bà lắm cầm này chẳng hiểu gì hết. Nhung, Loan và Xuân đều là bạn. Rất thân. Rất gần. Gặp nhau hàng ngày. Một người bạn không thể phản bội một người bạn.

Mấy chị em tuy có nhiều khi bất hòa với nhau, gây lộn với nhau, nhưng những sích mích nhỏ mọn ấy không thể nào phóng lớn thành những mối thù phải trả. Cho nên Trâm yên trí lắm, Ngộ nhỡ có chuyện gì xảy ra, Trâm còn hy vọng được bọn Nhung, Loan bênh vực là đằng khác,

— Bà Nhiều đa nghi quá !

Mụ Nhiều bị chạm nọc, hơi có vẻ ngượng. Nhưng mụ đã quyết định đi tới tận cùng cái âm mưu cáo quyệt của mụ. Mụ nói, lửng lờ :

— Biết đâu đấy, Cô vẫn nên đề phòng.

— Tôi vẫn đề phòng, Chẳng lẽ tôi cấm không cho ông San lui tới đây ?

Mụ Nhiều vội vã phản đối :
— Làm gì chuyện ngăn cấm. Ông San tốt lắm mà. Tử tế lắm mà. Người lớn lắm mà. Tôi vì lòng tốt nói trước cho cô Trâm, để cô Trâm tính trước đó thôi. Ngộ nhỡ bà ta đến đây thì phiền lắm. Tôi không muốn khách sạn này có những chuyện lôi thôi kiểu đó. Tôi không làm phiền phức ai. Cũng đừng ai làm phiền tôi.

— Chuyện đó thì bà Nhiều khỏi lo.

Mụ Nhiều ra về. Sau đó, Trâm có thuật lại câu chuyện giữa mụ quản lý và Trâm cho bọn Xuân, Loan nghe. Hai người con gái còn ít tuổi, thiếu kinh nghiệm, không tìm được một nguyên nhân nào khác. Riêng Nhung, Nhung đoán ra nguyên ủy được một phần nào.

Những hành vi tố giác để làm tiền, để dọa nạt. Nhưng không lạ gì, Nàng đã trải qua. Đã từng là nạn nhân. Cho nên, khi Xuân. Loan gạt đi, bảo Trâm đừng bận tâm về một chuyện không đâu, không bao giờ có thể xảy đến, Nhung điềm đạm phát biểu một ý kiến trái ngược lại :
— Trâm phải đề phòng là đúng.
— Tại sao phải đề phòng, hở chị ?

— Theo chị, sẽ có một kẻ nào đó ở khách sạn này xấu bụng sẽ tìm gặp vợ cả anh San xúi bẩy bà ta gây chuyện với em. Khi đó, chuyện bí mật giữa em và anh San không còn là một bí mật nữa.

Nhung cười :
— Và em sẽ mất San.
Trâm bất thình linh nổi nóng :
— Em không cần. Thằng già không có nghĩa lý gì với em hết !
— Không cần thì thôi ngay bây giờ đi có hơn không ?

— Thôi bây giờ em cũng không thôi, Nhưng bỏ ngay lão già lúc nào em cũng sẵn sàng bỏ ngay.

Câu chuyện rồi cũng đề đó. Người vợ cả của một xã hội khác, một thế giới khác bị lãng quên mau chóng giữa cái nếp sinh hoạt ồn ào hỗn loạn của khách sạn, Mụ Nhiều âm thầm nghiền ngẫm với cái âm mưu chưa thành hình của mụ, Khoản tiền lớn chưa có Cơ hội chưa tới. Và trong khi chờ đợi gió bão xảy ra, San vẫn một tuần hai lần đến chung sống với Trâm,

✱

Phồn đã nhập học được hai ngày. Luôn trong mấy ngày bận rộn vì sửa soạn sách vở vào trường. Phồn không chú ý gì đến chuyện hàng ngày xảy ra ở khách sạn. Đi học, trở về. Phồn đóng kín cửa, nằm trong buồng, đầu óc bận rộn trước những dự định cả một năm học mới bắt đầu. Trường sở và đời sống trong cửa lớp của một thành phố lớn, có thật nhiều điểm khác biệt với những ngày tháng học trò đơn giản và quê mùa của Phồn ở Vĩnh Long. Khác biệt nhất với tiếp nhận bỡ ngỡ của Phồn, là cái khuôn mặt mới lạ của những người bạn mới.

(CÒN NỮA)

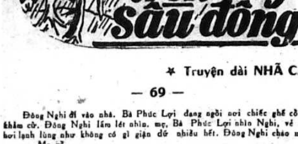

✱ Truyện dài NHÃ CA

— 69 —

Đông Nghi đi vào nhà. Bà Phúc Lợi đang ngồi nơi chiếc ghế cỏ có khắm cừ. Đông Nghi lấm lét nhìn. mẹ, Bà Phúc Lợi nhìn Nghi, vẻ mặt hơi lạnh lùng như không có gì giận dữ nhiều hết. Đông Nghi chào mẹ ;
— Mẹ về.
— Ừ, thay đồ rồi ra ăn cơm với mẹ,

Như vậy là làm sao ? Cái chi mà lạ rứa. Mẹ đang nghĩ gì trong đầu ? Mẹ sắp xếp hình phạt Nghi ra răng mà ngậm khít răng lại bằng bộ mặt nửa trang nghiêm nửa lạnh lùng đó. Đông Nghi đi thẳng vô phòng thay quần áo. Nàng liếc sơ bàn học biết có sự xáo trộn nhưng Đông Nghi yên tâm đôi chút khi thấy ngăn kéo vẫn khóa kỹ. Buổi sáng hôm nay đi học Đông Nghi đã suýt quên rồi không hiểu sao nàng đã ra sân, trực nhớ đi vào khóa lại. Đông Nghi nghĩ xem mình có để quên lá thư nào nơi giường hay trên bàn, trong các cuốn sách không ? Không, Đông Nghi kỹ lắm. Nàng đánh dấu thứ tự số thư và dành một ngăn kéo để cất nó. Chắc chắn mẹ chưa đọc được:

Nhưng lá thư mới của Tuấn mà mẹ đang giữ cũng đủ tố cáo rồi.
Đứng giây lát trong phòng, Đông Nghi cực chẳng đã phải đi ra nhà ngoài. Thằng Rọm đã dọn cơm, Bà Phúc Lợi chỉ vào ghế trước mặt :
— Con ngồi ăn với mẹ.
Chén đũa đã được xếp ra, Đông Nghi xới cơm rồi lễ phép :
— Mời mẹ thời.
— Ăn đi.
Đông Nghi cầm bát cơm mà tâm hồn để đâu. Sự lo sợ vây quanh lấy nàng, cứng trong cả hai hàm răng, không dè nghiến nát nổi miếng cơm. Bà Phúc lợi ăn uống thong thả. Ăn xong bà ngồi uống nước xỉa răng. Đông Nghi vẫn không nghe thấy bà nói gì hết. Đông Nghi nghĩ rằng mẹ đang nghĩ cách để trừng trị nàng.
Đang kiếm một cách nào ác độc nhất, làm cho Nghi ăn ngủ không yên. Đông Nghi muốn được nằm một mình để khỏi giữ gìn, khỏi phải cố làm vẻ mặt thật tự nhiên trong khi tim nàng đập như trống chầu. Đông Nghi bỏ đũa đứng dậy ;
— Thưa mẹ, con ăn xong.
Đông Nghi định quay lưng đi. Bà Phúc Lợi gọi lại :
— Con ngồi xuống đó đã, Mẹ nói chuyện ni cho mà nghe.
Thôi rồi. Giờ của người tử tội đã đến. Đông Nghi suýt đứng không vững. Đông Nghi cố nhủ thầm ; Răng đi, cố mà bình tĩnh. Tinh thần mày đâu Nghi ơi, Tinh thần Đông Nghi vẫn còn chứng cớ là nó vừa điều khiển cánh tay nâng cầm lấy thành ghế và ngồi xuống. Bà Phúc Lợi ngồi nhìn Đông Nghi đăm đăm.
Không có chúc tra tấn nào, cực hình nào đã man hơn nữa sao ? Tinh thần Đông Nghi vừa lay động và tràn vỡ cùng lúc với sự giận dữ, Thế nào rồi chuyện đó cũng đến. Bình tĩnh đi, bé. Đông Nghi nuốt nỗi tê cứng muốn bám chặt họng nàng vào tận trong ruột sâu, nàng ngẩn mặt hỏi mẹ :

— Có chuyện chi rứa mẹ.
Đôi mắt bà Phúc Lợi lại dậu trên khuôn mặt nàng. Nhìn một lúc bà lôi trong bọc ra một phong bì màu xanh có hằng sọc xung quanh. Một tia sáng vừa lóe trong đầu nhắc cho Đông Nghi một vẻ xa lạ. Chưa bao giờ Đông Nghi thấy Tuấn dùng phong bì đó.

Nhưng biết đâu lần này chẳng dùng phong bì này. và ngoài thư của Tuấn thì nàng đâu có còn nhận được thư của ai nữa ? Đông Nghi bóp mạnh bàn tay trái của mình ở dưới gầm bàn để hai tay đừng có run rẩy và thừa thãi. Rồi tự nhiên như có một làn hơi nóng chạy từ tai, lan qua mặt, hơ vông trí không. đục Đông Nghi làm chuyện lừa dối, Đông Nghi buột miệng hỏi một câu hết sức ngây thơ, câu nói cũng vượt ra khỏi lương tâm của nàng :

— Thư của ai rứa mẹ ?
Đôi mắt của bà Phúc Lợi hơi mở lớn một tí khi nghe Đông Nghi hỏi câu đó. Rồi lại lướt trên khuôn mặt nàng dò xét thêm một lần nữa. Cuối cùng sự nghiêm trang đã,
toát bớt trên da mặt bà Phúc Lợi, Đông Nghi không thể tưởng tượng được khi thấy mẹ đưa lá thư lên cho nàng nhìn và hỏi :
Con biết thư này của ai không ?
Đông Nghi liếc thoáng qua một cái. Một cái gì vừa òa vỡ trong đầu óc đang nặng nề lo âu của nàng, hòa với nỗi kinh ngạc đến sững sốt. Nhưng cùng với sự reo vui òa vỡ đó, trí tuệ Đông Nghi lại nhắc nhở Đông Nghi nuốt luôn cả nỗi vui mừng vì nhìn thấy trên lá thư không phải chữ của Tuấn. Giọng Nghi vẫn giữ được sự không thay đổi :
— Dạ thư ai, con mô có biết.
Bà Phúc Lợi đưa bản lá thư cho Nghi nói :
— Mày biết thằng Khanh con thầy Kỳ ở sau nhà mình không ?
— A, cái anh hay đánh đàn ghi ta phải không mẹ.
— Ừ, nó viết thư nó của mi đó.

Lần đầu tiên Đông Nghi thấy mẹ cười vui. Nụ cười không còn trang nghiêm gìn giữ như trước nữa, Nhưng nụ cười nở vội và cũng tắt rất vội. Đông Nghi trả thư lại cho mẹ, nàng thở dài nhẹ nhẹ, cố dấu sự trút hết lo lắng của mình :
— Mạ dạy. Con không đọc mô, dị lắm.

(CÒN NỮA)

Võ hiệp tiểu thuyết mới nhất của KIM DUNG — Dịch giả LÝ KHẢI BẰNG

CHƯƠNG THỨ MƯỜI TÁM

RỪNG VẮNG ĐÊM TRĂNG

LỆNH HỒ XUNG LÊN NGÔI MINH CHỦ

Lệnh Hồ Xung bước tới một bước, nói :

— Tô Thiên Thu...

Câu nói chưa trọn thì Lão Đầu Tử chém ra một dao cực kỳ mạnh mẽ, nhưng đường dao này lại cách vai của Lệnh Hồ Xung sáu bảy tấc, làm cho Lệnh Hồ Xung giật mình phải nhảy thối lui, kêu lên :

— Lão Tiên Sinh... tôi là Lệnh Hồ Xung !

Lão Đầu Tử nói :

— Tôi biết ông đây là Lệnh Hồ Xung... nầy chư vị bằng hữu, Thánh Cô có ra lệnh rằng hễ ai gặp Lệnh Hồ Xung thì phải giết cho chết, Thánh Cô sẽ trọng thưởng, câu nói này chắc chư vị còn nhớ ?

Mọi người đồng thanh trả lời :

— Chúng tôi còn nhớ.

Mặc dù họ nói như vậy, nhưng mà không một người nào rút binh khí ra, họ đưa mắt nhìn nhau với một thái độ thật là kỳ quặc, có vài ba người lại cười hí hửng, thái độ vui tươi hòa nhã.

Lệnh Hồ Xung thấy vậy thẹn đỏ mặt, chàng nhớ rằng khi xưa Doanh Doanh đã nhờ Lão Đầu Tử truyền rao khắp chốn giang hồ, rằng hễ ai trông thấy mình thì phải giết, đó là nàng mong muốn cho mình ngày đêm ở bên cạnh nàng, và cũng muốn giới giang hồ biết rằng Nhiệm Đại tiểu thơ không bao giờ yêu Lệnh Hồ Xung, mà thù oán chàng tận xương.

Và khi ấy Lão Đầu Tử truyền lệnh này ra, ai cũng không tin là thật, và đến khi Doanh Doanh cõng Lệnh Hồ Xung lên Thiếu Lâm Tự, vì chàng mà sẵn sàng chịu chết, việc này do mấy người đệ tử Thiếu Lâm tiết lộ ra, và trong giới giang hồ tức thì xôn xao chấn động, ai cũng cho rằng Nhiệm tiểu thơ đây thật là tình thâm nghĩa trọng, nhưng họ cũng cười thầm, cho rằng nàng tuổi trẻ nên có tánh háo thắng, rõ ràng đã si mê Lệnh Hồ Xung mà vẫn còn chối cãi, mà càng chối cãi chừng nào thì thiên hạ càng trông thấy rõ chân tướng chừng nấy.

Việc này bên phía Bàng Môn Tả Đạo và danh môn chánh phái thường hay đem ra đàm tiếu trong lúc trà dư tửu hậu, bây giờ họ trông thấy Lệnh Hồ Xung thình lình xuất hiện ai cũng sửng sờ kinh ngạc.

Lão Đầu Tử nói :

— Lệnh Hồ công tử, Thánh Cô đã có lệnh truyền cho chúng ta giết công tử, nhưng mà võ công của công tử quá cao, chẳng phải ban nãy tôi chém hụt, mà vì công tử thủ hạ lưu tình, nên tôi mới được toàn sinh, việc này như vị bằng hữu đây thấy đều trông thấy, chẳng phải tôi không muốn giết Lệnh Hồ công tử nhưng sự thật là giết không được. có phải hay chăng ?

Mọi người ha hả cả cười, đồng thanh nói :

— Phải... đa tạ Lệnh Hồ công tử không giết nốt chúng tôi.

Lệnh hồ Xung cũng ha hả cười, nói :

— Như thế gọi là không đánh thì không quen nhau, ban nãy chúng ta giao chiến thật là ác liệt, bây giờ mệt mỏi quá chừng, vậy hãy tìm rượu mà uống một trận, nếu chư vị có thể đánh tửu với thằng Lệnh Hồ Xung này cho đến say mà chết, thì ngày sau có gặp Thánh Cô khỏi phải sợ nàng bắt tội.

Mọi người đồng ôm bụng cả cười, nói :

— Hay lắm ! hay lắm !

Có người nói :

— Thánh Cô chỉ ra lệnh cho mình giết Lệnh Hồ công tử, mà không nhất định phải dùng gươm dao, nay chúng ta dùng mỹ tửu ép Lệnh Hồ Công tử uống cho tới say mà chết, thì kể cũng như thực hành mệnh lệnh của Thánh Cô, như thế gọi là mạnh thì dùng sức, yếu thì dùng chước. !

Mọi người lại cười ầm lên, và tiền hô hậu ủng Lệnh Hồ Xung lên một ngôi tửu lầu to nhất, bốn mươi mấy người vừa ngồi xuống thì vỗ bàn kêu rượu ầm ĩ,

Lệnh Hồ Xung kể từ khi uống bồ đào mỹ tửu với Đan Thanh Sinh trong Mai Trang đến bây giờ, thì không có dịp nào uống cho thỏa thuê thỉnh thoảng chàng chỉ độc ẩm một mình nên thật là vô vị, bây giờ được bấy nhiêu người đối ẩm, thật là cao hứng vô cùng.

Chàng vừa ngồi yên, liền hỏi :

— Thánh cô bây giờ ra sao ? Tôi nóng lòng lắm.

Quần hào nghe thấy Lệnh Hồ Xung lo lắng đến Doanh Doanh, thảy đều mừng rỡ, Lão Đầu Tử nói :

— Chúng tôi hẹn cùng nhau từ ngày 12 cho đến ngày rằm, đồng kéo rốc lên Thiếu Lâm Tự mà nghênh tiếp Thánh cô, nhưng mấy ngày hôm nay vì cái chức Minh Chủ mà chúng tôi choảng với nhau, thật làm tổn thương đến tình đồng đạo, ngày hôm nay Lệnh Hồ công tử đến đây thì thật là tốt, chức Minh Chủ này ngoài Lệnh Hồ Công tử ra không còn ai là xứng đáng. Mà Nếu người khác giữ chức Minh chủ, khi cứu Thánh Cô ra rồi thì nàng cũng không vui.

Có một lão già cười rằng :

— Phải, có Lệnh Hồ Công tử đứng mũi chịu sào thì gặp việc khó khăn gì cũng qua Thánh Cô mà hay được tin này thì trong lòng cũng vui vẻ cái chức Minh Chủ này quả nhiên trời định phải để cho Lệnh Hồ Công tử gánh vác.

(CÒN NỮA)

TIẾP THEO 8 TRANG 1

chính và nhất là không bị biến thành một «phái đoàn xách va ly» thì miền Nam chúng ta phải cấp tốc và tích cực TRIỆU TẬP MỘT ĐẠI HỘI CHÁNH TRỊ QUỐC GIA ĐỂ THÀNH LẬP ỦY BAN CỨU QUỐC gồm những nhân vật Cách Mạng Chánh Trị còn giữ được liêm sỉ của người chiến sĩ, đã có thành tích tranh đấu cho sự sống còn của quốc gia dân tộc, các nhân sĩ yêu nước chưa bị hủ hóa và các đại diện thực sự của các khối tôn giáo ; vì chỉ có những nhân vật này mới có đủ điều kiện làm tiêu biểu cho chánh nghĩa quốc gia và cách mạng.

Ông Phan bá Cầm nói thêm :

— Sự có mặt của những nhân vật này chắc chắn sẽ được toàn dân tích cực ủng hộ. Cộng sản phải kiềng nể, để dàng tranh thủ được sự đồng tình của quốc tế, do đó Mỹ quốc có thêm lý do mạnh mẽ và chánh đáng để tranh thắng với Cộng sản quốc tế, buộc Cộng sản quốc tế phải chấp nhận một cuộc hội đàm nghiêm chỉnh và hợp lý.

Trả lời câu hỏi sau cùng : «ông nghĩ gì về việc Thượng nghị sĩ Mac Carthy hăm dọa rút quân khỏi Việt Nam ?»

ĐÁP :.— Tôi nghĩ điều đó là quyền tự do cá nhân của một Thượng nghị sĩ ở một nước theo chế độ dân chủ.

TIẾP THEO 4 TRANG 1

Tờ báo cực tả của Ấn độ tiết lộ.

Tờ nhật báo này quả quyết rằng tuy phương tiện liên lạc này lâu lâu mới được dùng tới nhưng Bắc Kinh đã được bao trước mỗi khi cuộc chiến tranh lên một nấc thang mới tờ báo cho biết như vậy khi kể ra các nguồn tin đã được gửi về Tân Đề Li. Tờ báo cho biết thêm là đường điện thoại này bổ túc cho những cuộc trao đổi ý kiến bằng cách thức ngoại giao mà 2 nước đã duy trì từ nhiều năm nay ở Vassovie

Đường diện thoại hiện hữu đi qua San Francisco và Thượng Hải được đặc biệt nối liền tới Bắc Kinh và Hoa Thạnh Đốn công tác này do Công ty Điện thoại Thái Bình Dương của Mỹ thực hiện.

TIẾP THEO 7 TRANG 1

ở Huế và hai bài dài về các tôn giáo tại VNCN và về công cuộc tái thiết Huế.

Trang năm có hình chùa Bửu Tự ở Gia Định và hình sản phẩm mỹ thuật Việt Nam và bài nghiên cứu về nghệ thuật Việt Nam nhan đề «Nghệ thuật Việt Nam phản ảnh đời sống lý tưởng là hòa bình và trong trắng, thanh cao».

Trang cuối gồm toàn những hình ảnh về công cuộc giúp đỡ người tị nạn Cộng Sản của Hồng Thập Tự Việt Nam. Ngoài ra còn có 10 cơ sở kinh doanh lớn của Nhật đăng lời chúc mừng : Chúc mừng Việt Nam Cộng Hòa nhân Ngày Quốc Khánh 1-11-68.

TIẾP THEO 2 TRANG 1

về phía Tây Nam. Lực lượng bạn vô sự.

Cộng quân pháo kích 4 tỉnh

SAIGON 9-11.— Ba thường dân và hai em nhỏ đã bị thương do các cuộc pháo kích của Cộng quân vào thị xã Cần Thơ và Phước Long trước nửa đêm 8-11.

Tin quân sự Việt Nam sáng 9-11 cho biết lúc 22g35 đêm 8-11, Cộng quân bắn bốn quả đại bác không giựt 75 ly vào thị xã Cần Thơ, làm bốn người bị thương, gồm ba thường dân và một cảnh sát.

Tại Phước Long, lúc 21 giờ 50 đêm 8-11, Cộng quân bắn 50 quả súng cối 82 ly vào Ấp Sơn Trà, bốn cây số Tây Nam Phước Long làm một em nhỏ bị thương.

Tại Quảng Ngãi, lúc 21 giờ 30 đêm 8-11 Cộng quân cũng đã bắn 100 đạn súng cối 60 ly vào đồn Trà Cau, năm cây số Bắc Đức Phổ, nhưng không gây tổn thất nào. Đồn này do một Đại đội Địa Phương quân trấn giữ.

Lúc 6g15 ngày 9-11-68, Cộng quân pháo kích 30 quả súng cối 82 ly vào tỉnh lỵ Bình Long làm 2 binh sĩ bị thương.

B.52 dội bom phía Bắc Saigon

SAIGON 9-11 (AP).-- Các phi cơ B.52 hôm 8-11 cũng đã mở những phi vụ oanh tạc các đường xâm nhập của Cộng quân qua những cánh rừng ở phía Bắc Saigon, nơi có tin cho hay rằng 60 ngàn Cộng quân đang ẩn náu để mưu toan mở cuộc tấn công lớn.

TIẾP THEO 3 TRANG 1

bình cùng lúc 2 bình diện này, tưởng rằng Chánh phủ phải nỗ lực trong chánh sách đã được đề ra. Các sự nỗ lực ấy sẽ thâu đạt kết quả trên bình diện Chánh Trị lẫn Quân Sự, không những ở Việt Nam mà còn tạo được tiếng vang thắng lợi ở Quốc Tế.

Luật Sư Trần văn Tuyên nói tiếp, lúc bấy giờ Hà Nội sẽ chuyển ngay thái độ cứng rắn trở thành mềm, để chấp nhận phương thức hòa bình mà chúng ta đã đề ra.

Thiếu Tướng Văn Thành Cao nói gì ?

Thiếu Tướng Văn Thành Cao nhân vật được xem rất có cảm tình với đa số tín hữu Cao Đài cũng đã lên tiếng tán đồng công thức hội hội đàm song phương mà Tổng thống Thiệu vừa đề ra.

Thiếu tướng Văn thành Cao nói thêm, với công thức hòa đàm song phương ấy của VNCH, Hoa Kỳ không thể nào chối bỏ, vì công thức ấy là lập trường đấu tranh chánh đáng của VNCH đã được toàn dân ủng hộ.

Theo lời Thiếu tướng Văn thành Cao, cuộc chiến tranh hiện nay xảy ra giữa VNCH và Cộng sản BV.

Như vậy Hoa kỳ — nếu có — chỉ tiếp tay với chúng ta để đánh đuổi Cộng sản xâm lăng mà thôi.

Thiếu tướng Cao nói thêm, Chánh phủ Johnson đã quan niệm sai lầm về cuộc chiến tranh chống Cộng của ta từ lâu nay. Vẫn theo Thiếu Tướng Chánh Phủ Johnson đã quan niệm theo các cuộc chiến tranh cổ điển ở các nước ngoại quốc để rồi không phù hợp với chiến trường Việt Nam.

Chánh phủ Johnson phải hiểu rằng, cuộc chiến tranh xâm lăng của CS hiện nay, tất chiến VNCH phải chủ động trên mọi phương thức để tìm hòa bình trong danh dự.

Chối bỏ công thức của T.T Thiệu, Cộng sản quá ngoan cố

Trả lời câu hỏi, hiện Cộng sản Bắc Việt cố chối bỏ công thức hội đàm song phương mà Tổng Thống V.N.C.H vừa đề ra không ?, Thiếu Tướng Văn Thành Cao nói, nếu chối bỏ công thức ấy, chính là Cộng sản đã quá ngoan cố.

Thiếu tướng Văn thành Cao tươi cười nói tiếp : Nếu Cộng sản BV từ chối công thức hội đàm song phương của Tổng thống Thiệu đề ra, thì âm mưu vọng ngoại của bọn lại bị lột trần trước thế giới. Và thái độ ấy lại một lần nữa minh chứng rõ rằng Cộng sản ngoan cố và không muốn có hòa bình. Bọn người này (C.S) chỉ muốn lợi dụng cuộc thăm dò ở BaLê để làm một cuộc tuyên truyền trước quốc tế.

Sau cùng, Thiếu Tướng Văn Thành cao nói bằng giọng cương quyết .«Nếu CS tiếp tục ngoan cố, VNCH chúng ta sẽ có đủ tư cách trả lời với họ ở chiến trường!»

TT Thiện Hoa từ chối bình luận

T.T. Thích Thiện Hoa, Viện Trưởng Viện Hóa Đạo khối Phật giáo Ấn Quang từ chối không bình luận gì về công thức hội đàm song phương của VNCH.

T.T. Thiện Hoa cho biết ông có nghe Tổng Thống Thiệu đọc bản lập trường ấy, nhưng chưa có ý kiến nào.

L.S. Trần ngọc Liễng

Luật sư Trần ngọc Liễng lên tiếng tán đồng công thức hội đàm song phương của Tổng thống Thiệu.

T.S Liễng nói thêm, nếu BV còn nghĩ tình người Việt với nhau thì nên chấp nhận phương thức của VNCH đề ra.

Sau cùng Luật sư Trần ngọc Liễng cũng cho biết, ông tin rằng Hoa kỳ cũng sẽ phải chấp thuận phương thức hòa bình chánh đáng ấy của VNCH.

TT Tâm Châu : TT Thiệu đã làm 1 việc rất đúng

Thượng tọa Tâm Châu cho rằng Tổng thống VNCH Nguyễn văn Thiệu đã làm một việc rất đúng. Nếu trọng lẽ phải thì Hoa kỳ và Bắc Việt đương nhiên phải tán thành giải pháp đó.

Thượng Tọa nói thêm, nếu muốn hòa bình, 2 miền Nam Bắc phải thông cảm và ngồi lại trực tiếp nói chuyện với nhau.

T.T Pháp Tri lo tu hành

Thượng Tọa Pháp Tri đệ nhị Phó Viện Trưởng VHĐ khối Ấn Quang cũng từ chối không bình luận về công thức hội đàm song phương. TT Pháp Tri nói «Ông chỉ lo tu hành».

ĐĐ Hộ Giác phương thức hòa bình rất hay.

Đại Đức Hộ Giác xác nhận phương thức hòa bình mà Tổng thống Thiệu vừa đề ra rất hay, nhưng còn chờ thời gian thực hiện mới có thể bình luận được.

MỸ THÚC ĐẨY HÀ-NỘI...

(TIẾP THEO TRANG 1)

Một số quan sát viên nói rằng công việc của họ giống như công việc chuẩn bị dọn bàn để chờ một thực khách là Việt Nam Cộng Hòa đến dự tiệc.

Theo các giới ngoại giao, việc 2 phái đoàn vẫn tiếp tục họp mặt là một bằng chứng cho thấy Tổng thống Lyndon Johnson vẫn mong mỏi được hòa đàm mặc dầu có sự thắng cử của ông Richard M. Nixon và thái độ của Việt Nam Cộng Hòa.

Trọng tâm các cuộc thảo luận mật là vấn đề địa vị của các phái đoàn Việt Nam Cộng Hòa và cái gọi là MTGPMN tại bàn hội nghị Ba Lê.

Cho tới nay, chính phủ Việt Nam Cộng Hòa đã từ chối thảo luận nếu MTGP được coi như một phe riêng biệt và độc lập.

Hanoi và MTGP nói họ đã thảo luận với Hoa kỳ tổ chức hòa đàm tay tư, trong đó cả chính phủ VNCH và tổ chức phụ thuộc của họ đều có tính cách độc lập.

Hoa kỳ đã tố cáo rằng Hanoi hiểu lầm sự thỏa thuận về việc ngưng oanh tạc và nới rộng hòa đàm ấy.

Theo giới này, vấn đề địa vị độc lập của cái gọi là MTGPMN và chính phủ VNCH chưa được rõ rệt cho tới khi nào cuộc hòa đàm thực sự bắt đầu.

Hoa Kỳ hiện nay đang thúc đẩy Hà Nội và phái đoàn MTGP bày tỏ thái độ mềm dịu hơn để chính phủ VNCH có thể nhập cuộc.

ĐỌC TRANG 2 :
Tạp ghi
của Ký-giả LÔ-RĂNG

TIẾP THEO 5 TRANG 1

là kẻ hiếu chiến chứ không bao giờ có thiện chí đối với nền hòa bình của đất nước VN. Cộng sản đã thất bại liên tiếp trên khắp chiến trường nên giờ đây quay sang mặt trận chính trị. Chúng không còn khả năng để chiến thắng mà trái lại, Quân lực VNCH và anh em Địa phương Quân — Nghĩa Quân thừa khả năng đánh CS trên khắp chiến trường.

Nhân dịp này, Trung tướng Tham mưu phó cũng còn kêu gọi tất cả mọi người, nhất là những chiến sĩ ĐịaPhương Quân—Nghĩa Quân phải đề cao cảnh giác và giữ vững lập trường trước những tuyên truyền láo khoét, thâm độc của các cán bộ Cộng sản nằm vùng. Trung tướng nói ; «Chúng ta cần phải phát huy tiềm năng chiến đấu để chống đạt đến chiến thắng cuối cùng.»

Trước đó, Trung tướng Tổng tham mưu Phó Quân lực V.N.C.H, kiêm Tư lệnh ĐPQ—NQ đã trao gần 86 huy chương. Anh dũng Bội tinh từ Cấp Quân đội đến Trung đoàn cho 86 chiến sĩ Địa Phương Quân—Nghĩa Quân Sadec hữu công đã chiến thắng trong các cuộc Hành Quân Quyết Chiến Sadec được khai diễn liên tiếp trong các ngày 15,17, 19 và 25-10-1968 tại các vùng thuộc tỉnh Sadec.

Cũng trong buổi lễ trao gắn huy chương ân thưởng cho các chiến sĩ ĐPQ—NQ Sadéc hữu công sáng nay, ông Nguyễn ngọc An Tổng trưởng Chiêu Hồi đã trao tặng tiền thưởng cho Hồi chánh viên Trần văn Tum số bạc 650 ngàn đồng Hội chánh viên Trần văn Tum là Đông Y sĩ huyện Lê Hả đã có công chỉ dẫn cho Quân đội VNCH khám phá 2 hầm vũ khí, đạn dược quan trọng cũng phá hủy 1 quân Y viện và cơ sở Huyện ủy của ủy C.S.

Trước khi trở về Saigon vào lúc 17 giờ chiều cùng ngày, Trung tướng Tổng Tham mưu phó Q L VNCH kiêm tư lệnh ĐPQ-NQ cùng phái đoàn đã đi viếng thăm các chiến sĩ ĐPQ—NQ tại các tiền đồn nằm ở ngoại ô Sadéc. Chúng tôi sẽ ghi lại ký sự của chuyến thăm viếng đồn ĐPQ — NQ Sadec trong số báo ngày mai.

Thông cáo khẩn cấp của Tổng Hội Khổng Học V.N.

Vì Ông NGUYỄN VĂN TỤ thiện tiện mang mất số sách của Hội đi nên hiện thời không có địa chỉ của các Hội viên.

Chúng tôi trân trọng yêu cầu Quý vị Hội viên cũ và mới của Hội gửi gấp địa chỉ hiện thời của quý vị về địa chỉ dưới đây để chúng tôi tiện triệu tập Đại Hội toàn quốc.

Ô. NGUYỄN DUY QUYẾN số 48 Lê quốc Hưng Khánh Hội Quận Tư, Saigon.

Chân thành cảm tạ và kính chào Quý vị, và kính mời quý vị đến 8 giờ sáng ngày 17-11-1968 đến Văn Miếu ở trong Thảo Cầm Viên Saigon để dự Đại Hội bầu Ban Trị Sự niên khóa 1968 — 1970.

Saigon, ngày 22 tháng 10 năm 1968

NGUYỄN DUY QUYẾN
Đệ Nhất Phó Hội Trưởng

TIẾP THEO 6 TRANG 1

cán bộ Tiểu đội Trưởng hay Trung đội Trưởng, nói một tầm hiểu biết và một khả năng chỉ huy các đơn vị cấp Tiểu đội và Trung đội. Những ẻo lả, thanh tao đã biến mất. Do đó, một khóa sinh khi đã tốt ghép sẽ phải hãnh diện trong suốt thời gian trong Quân đội vì họ đã xuất thân từ trường Đồng Đế.

LIÊN TRƯỜNG ĐỒNG ĐẾ

Từ ít lâu nay về nhu cầu của Quốc Phòng, thỉnh thoảng trường Hạ sĩ quan NhaTrang còn phải huấn luyện các lớp sĩ quan hiện dịch thường danh cho các Hạ sĩ quan hội đủ điều kiện về chức vụ hay văn hóa. Đến năm 1968, trong một hoàn cảnh đặc biệt, Trường Hạ sĩ quan phải đảm nhận thêm chức vụ đào tạo Sĩ quan Trừ bị. Điển hình là khóa 2/68 SVSQ đã làm lễ mãn khóa tốt nghiệp cho 682 tân Chuẩn úy ngày 4-11.1968 vừa qua.

Buổi lễ được đặt dưới sự chủ tọa của Trung Tướng Vĩnh Lộc, T NS Tôn Thất Đính, Chuẩn tướng Bùi Đình Đạm, Giám đốc Nha động viên và Chuẩn Tướng CHT Trung Tâm Huấn luyện Quang Trung. Đây là một khóa SQTB tương đối « ồn ào » nhất trong các khóa huấn luyện quân sự năm nay và các năm gần đây. Chẳng là vì nhu cầu huấn luyện, nên sau giai đoạn huấn luyện ở Quang Trung, một số khóa sinh được đưa về Thủ Đức huấn luyện tiếp tục để trở thành SVSQ và tốt nghiệp Chuẩn úy. Số còn lại thì nghe nói sẽ đưa ra Đồng Đế huấn luyện để trở thành Hạ sĩ quan. Do đó mới sinh ra «ồn ào». Rồi tiếp theo những tin đồn là khóa sinh khóa 2-68 tuyệt thực...Để hiểu rõ thực hư, một phái đoàn báo chí và Quốc Hội đã ra đến nơi để nghe rõ những nguyện vọng của các khóa sinh.

(CÒN NỮA)

Cần một người bạn hùn vốn từ 1 đến 2 trăm ngàn để xuất bản các Sáng tác giá trị : Xin biên thư hoặc tới gặp ; Ông NGUYỄN-TỐ tại Báo SAIGON MỚI 39, Phạm-ngũ-Lão (trên lầu) Từ 11 đến 12 trưa, mỗi ngày. (Nguyễn-Tố nguyên Chủ Trương nhà xuất bản DUY-TÂN THƯ XÃ tại Hà-Nội từ 1940-1947).

Xem trang 7
BÀ PHI

TIẾP THEO 1 TRANG 1

được đề cập trong cuộc hội ngộ giữa Tổng thống Johnson và Tổng thống vừa đắc cử. Hôm thứ Năm, ông Nixon đã nói ông sẽ không qua Việt Nam nếu Tổng thống Johnson không nghĩ là chuyến du hành này sẽ hữu ích cho cuộc hội đàm Ba Lê.

Tổng thống Thiệu lại tiếp Đại sứ Bunker ?

SAIGON 9-11 (UPI).— Sáng hôm thứ bảy 9-11, đại sứ Hoa kỳ Bunker lại đã hội kiến với Tổng thống Nguyễn văn Thiệu.

Một phát ngôn viên của tòa đại sứ Hoa kỳ đã xác nhận có cuộc họp này nhưng đã không cho biết cuộc họp đã kéo dài bao lâu cũng như đã không bình luận gì về bản chất của cuộc hội đàm.

Phát ngôn viên tòa đại sứ Hoa kỳ còn cho biết rằng ông Bunker đã đến dinh Độc Lập một mình. Trong các cuộc họp trước đây người ta thường thấy có phó đại sứ Samuel Berger đi theo.

Người ta đã thấy chiếc xe hơi màu đen của đại sứ Bunker vào Dinh Độc Lập vào lúc 11 giờ 5 phút sáng.

Có tin cho hay rằng trước khi cuộc hội đàm giữa TT Thiệu và đại sứ Bunker khai diễn, Tổng thống Thiệu đã họp với nhiều viên chức trong chính phủ VNCH trong đó có thủ tướng Trần văn Hương người đã rời Dinh Độc Lập ngay trước khi đại sứ Bunker đến.

Theo tin giờ chót của UPI thì trong cuộc hội kiến này đại sứ Bunker đã thảo luận với TT Thiệu về phương thức hòa đàm song phương mới mà TT Nguyễn văn Thiệu đã đưa ra trong hôm thứ sáu vừa qua.

Cuộc họp đã khởi sự vào lúc 11g15 và đã kéo dài 1 giờ.

Mỹ có giàn xếp

BALÊ 9-11 (UPI).— Các nhà ngoại giao Hoa kỳ hôm 9-11 đã cố gắng giàn xếp các điều kiện với Bắc Việt để VNCH tham dự hội nghị nhưng một phát ngôn viên Hoa kỳ đã cho hay rằng ông thấy khó mà có thể có tiến triển trong nỗ lực này.

Trong lúc đó các cuộc tiếp xúc mật giữa Hoa kỳ và BV vẫn tiếp diễn.

Ông Nixon sẽ hành động một cách thận trọng

HOA TH ĐỐN 9-11 (UPI).— Các lãnh tụ chính trị Hoa kỳ hiện nay đang đảm trách công việc chuyển giao quyền hành đờ một chính phủ Dân chủ sang 1 chính phủ Cộng Hòa.

Có vô số công việc phải làm trong thời gian 10 tuần lễ kể từ ngày bầu cử thứ tư tuần trước và ngày lễ nhậm chức 20 tháng Giêng của Tổng thống đắc cử Nixon. Buổi lễ sẽ tổ chức tại công trường phía trước tòa nhà Quốc hội hiện nay đang do đảng Dân chủ kiểm soát.

Sau khi thắng ông Humphrey với số phiếu sát nút, ông Nixon đã chứng tỏ ông sẽ hành động một cách thận trọng.

Tại Key Biscayne, Floride, nơi ông nghỉ dưỡng sức sau cuộc tranh cử, Nixon tuyên bố là ông sẽ không loan báo thành phần chính phủ trước ngày 5-12, một tháng sau ngày bầu cử, ông sẽ không đi BaLê, nơi các cuộc hòa đàm đang diễn tiến, hoặc Saigon trừ phi có sự yêu cầu của TT Johnson.

Lời tuyên bố của ông không loại bỏ ý kiến gởi một đại diện của ông xuất ngoại.

Báo Times ở Luân đôn, số ra ngày 8-11, trong một bài xã luận đã cho rằng cuộc hội đàm Balê sẽ không có những những tiến bộ đáng kể cho tới khi T.T, Johnson chấm dứt nhiệm kỳ.

Trong lúc đó Đài BBC cho rằng ông Harriman, Trưởng Phái đoàn Mỹ tại Hội nghị Ba lê sẽ được thay thế khi ông Nixon cầm quyền. Đài này cũng tiên đoán rằng ông Georges Bundy sẽ là Ngoại Trưởng trong Chính phủ Nixon và ông Clark Clifford có thể được gửi lại trong chức vụ Bộ Trưởng Quốc Phòng, nếu ông Nixon gửi lời hứa là sẽ dùng một hay hai người thuộc đảng Dân Chủ trong chính phủ của ông.

CÁO PHÓ

Chúng tôi rất lấy làm đau đớn báo tin cùng thân bằng quyến thuộc

Ông Cao-Thiện-Bửu

Pháp danh GIÁC-HỒI

vừa từ trần vào ngày 9 tháng 11 năm 1968 nhằm ngày 19 tháng 9 năm Mậu Thân, hưởng dương 52 tuổi.

Lễ di cửu sẽ cử hành tại tư thất số 109/1 đường Nguyễn Bỉnh Khiêm, Saigon và an táng tại nghĩa trang Mạc Đĩnh Chi ngày 11 tháng 11 năm 1968 hồi 16 giờ.

Bà Quả phụ Cao-Thiện-Toàn
Bà Quả phụ Nguyễn-Văn-Khải

Bà Quả phụ Cao-Thiện-Bửu và các con
Ông bà Lê-Văn-Ngôn và các con
Ông bà Cao-Thiện-Chánh và các con
Ông bà Bùi-Hữu-Nhơn và các con
Ông bà Cao-Thiện-Khánh và các con.

CẢM TẠ

Chân thành cảm tạ
— Quý vị Sĩ Quan, Hạ Sĩ Quan và anh em Binh Sĩ thuộc Phủ Thủ Tướng
— Quý vị Sĩ Quan, Hạ Sĩ Quan, và anh em Binh Sĩ thuộc Liên Đoàn An-Ninh Thủ-Đô.
— Ban Chấp Hành và Quý vị thuộc Khu 10, Xứ Bùi Phát.

Cùng thân bằng quyến thuộc đã ận tâm giúp đỡ phương tiện, chia buồn cùng tiễn đưa Con, Chồng, Cha chúng tôi là :

GRASINHTO ĐỖ-VĂN-CHỨ
đã từ trần ngày 1-11-1968

đến nơi an nghỉ.

Trong lúc tang gia bối rối có nhiều sự sơ sót, kính xin Quí vị rộng lòng tha thứ.

TANG GIA ĐỒNG KÍNH TẠ

PHÂN ƯU

Được tin trễ :

Ông HUỲNH-VĂN-HUẤN

bào huynh của Trung Tá HUỲNH-NGỌC-DIỆP cựu Thiết Đoàn Trưởng Thiết Đoàn TĐ I Kỵ Binh đương kiêm Tỉnh Trưởng Tỉnh Định Tường, vừa tử nạn tại Long-An.

Toàn thể Sĩ quan, Hạ Sĩ quan và Binh sĩ thuộc Thiết Đoàn I Kỵ Binh xin thành kính phân ưu cùng tang quyến và cầu chúc hương hồn Ông sớm tiêu diêu miền Cực lạc.

Trung Tá Thiết Đoàn Trưởng
Sĩ quan, Hạ Sĩ quan và Binh sĩ
thuộc Thiết Đoàn 1 K.B

CHIA BUỒN

Được tin KẾ MẪU của Chuẩn Úy NGUYỄN-THANH-TRUNG vừa thất lộc tại HUẾ.

Chúng tôi thành thật phân ưu cùng tang quyến và kính chúc hương hồn Cụ Bà sớm tiêu diêu miền cực lạc.

Toàn thể Sĩ quan, Hạ Sĩ quan, Đoàn Viên thuộc Khối Nhân Viên Bộ Tư Lệnh Hải Quân

CHIA VUI

Chúc mừng

Đoàn-hồng-Bá
Trà-tuyết-Hoa

trăm năm hạnh phúc

PHẠM-XUÂN-NINH
PHAN-LẠC-PHÚC

NGUYỄN-KIM-ĐỊNH

Chuyện gia-đình bỏ qua. Mong anh về gấp

NGUYỄN-THỊ-MIÊU

Chủ nhiệm : PHẠM XUÂN NINH
Trưởng-Ty Quản Lý : NGÔ-THIỆ..CƠ
Trưởng-Ty Trị sự : ĐỖ TRỌNG YẾN
* Giao dịch quảng cáo xin liên lạc với Ty Quảng Cáo (Số 25-27 Tạ Thu Thâu) Đ.T. : 20.678 — 60.119
tất cả bưu phiếu, chi phiếu xin đề : « Nhật báo Tiền Tuyến »

DOCEMINE
VITAMINE B12 DE QUALITÉ
SINH-TỐ B12 TINH KHIẾT

DOCEMINE 1000 GAMMA DOCEMINE 100 GAMMA

Hiệu kính thuốc KÍNH-TIÊN
274 HAI BÀ TRƯNG. SAIGON
(XÉO NHÀ THỜ TÂN-ĐỊNH)
do sự điều-khiển của Quang học gia chuyên-nghiệp, tốt nghiệp trường quốc-gia quang-học Pháp quốc.
Chuyên môn
chủ mắt theo lối khoa-học và bán đủ các loại kính cận-thị, viễn-thị loạn-thị và kính lọc mặt trời.

CALCIUM CORBIÈRE
* Bổ xương
* Bổ phổi
* Trẻ em mau lớn
* Thêm sức mạnh
BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY.
VIỆN BÀO-CHẾ SIFAPP SAIGON